

Den Europæiske Unions Tidende

C 15

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

18. januar 2011

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>	
	BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER	
	Regionsudvalget	
	86. plenarforsamling, den 5.-6. oktober 2010	
2011/C 15/01	Regionsudvalget: Resolution om »klimatopmødet i Cancún. RU's bidrag til UNFCCC COP 16 den 29. november–10. december 2010«	1
	UDTALELSER	
	Regionsudvalget	
	86. plenarforsamling, den 5.-6. oktober 2010	
2011/C 15/02	Regionsudvalgets perspektivudtalelse: de lokale og regionale myndigheders rolle i den fremtidige miljøpolitik	4
2011/C 15/03	Regionsudvalgets udtalelse: »Samhørighedspolitikens bidrag til Europa 2020-strategien«	10
2011/C 15/04	Regionsudvalgets udtalelse: »En vurdering af fremskridt hinsides BNP«	17

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 15/05	Regionsudvalgets udtalelse: »Private og offentlige investeringer til fordel for genopretningen og langsigtede strukturændringer: udvikling af offentlig-private partnerskaber«	23
2011/C 15/06	Regionsudvalgets udtalelse »En strategi for Nordsøen og Den Engelske Kanal«	26
2011/C 15/07	Regionsudvalgets udtalelse: »Den digitale dagsorden for Europa«	34
2011/C 15/08	Regionsudvalgets udtalelse: »At bekæmpe hjemløshed«	41
2011/C 15/09	Regionsudvalgets udtalelse: »Gennemførelse af den europæiske naboskabspolitik og navnlig østpartnerskabsinitiativet — modernisering, reformer og opbygning af administrativ kapacitet hos de lokale og regionale myndigheder i Moldova«	46
2011/C 15/10	Regionsudvalgets udtalelse: »Lokal- og regionalstyre i Georgien og udvikling af samarbejdet mellem Georgien og EU«	51

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

86. PLENARFORSAMLING, DEN 5.-6. OKTOBER 2010

Regionsudvalget: Resolution om »klimatopmødet i Cancún. RU's bidrag til UNFCCC COP 16 den 29. november–10. december 2010«

(2011/C 15/01)

REGIONSUDVALGET

Der er presserende behov for, at EU gør yderligere fremskridt med den globale klimadagsorden

1. minder om de forpligtelser, som udvalget beskrev i sin resolution om **klimatopmødet i København**, der blev vedtaget på RU's plenarforsamling i juni 2009;

2. bekræfter, at man fuldt ud støtter en **international klimaaftale**, der har til formål at begrænse den globale opvarmning til maksimalt 2 grader celsius inden 2012;

3. beklager, at man på trods af den **globale fokus på klimaændringer** og miljøspørgsmål forud for topmødet i København, ikke nåede frem til en aftale, som levede op til de høje forventninger, der fandtes hos en bred vifte af vigtige klimapolitiske aktører i hele EU, herunder de lokale og regionale myndigheder;

4. bakker op om Kommissionens indsats for at sikre en **internationalt bindende aftale om reduktion af drivhusgasemissioner** og opfordrer EU til at tale med én slagkraftig stemme på UNFCCC COP 16 i Cancún og påtage sig en ledende rolle i de internationale klimaforhandlinger i overensstemmelse med Lissabontraktatens ånd og bogstav;

5. anerkender, at EU's mål på klimaområdet kun kan opfyldes, hvis de fremtidige **emissionsreduktioner** på den

ene side **distribueres ligeligt** mellem hele det internationale samfund, idet der tages behørigt hensyn til de enkelte landes og regioners evner og udgangspunkter, og man på den anden side når frem til en global konsensus om effektive foranstaltninger, der bakkes op af grundlæggende standarder for en regelmæssig overvågning, rapportering og verifikation;

6. anerkender behovet for at gøre større fremskridt med bekæmpelsen af klimaændringer internt i EU, fortsætte **opstillingen af ambitiøse mål** samt underbygge og fremme gode resultater med realiseringen af disse, særligt på lokalt og regionalt niveau. RU opfordrer Rådet og Kommissionen til at tilpasse og styrke deres strategi for EU's klimapolitik i tilfælde af, at der ikke kommer nogen international traktat om klimaændringer;

7. håber i særlig grad på, at der kan indgås en **aftale om nødvendig arkitektur** på områder som tilpasning, afbødning, finansiering, reduktion af emissioner fra skovrydning (REDD), reduktion af international luftfart og søtransport, etablering af nye CO₂-markedsmekanismer samt støtte til de hårdest ramte udviklingslande og mindst udviklede lande.

De lokale og regionale myndigheders nøglerolle

8. giver på ny udtryk for sin urokkelige **opbakning til EU's 20-20-20-mål** og opfordrer alle subnationale myndighedsniveauer i verden til at investere i bekæmpelsen af klimaændringer, øge borgernes bevidsthed, mobilisere politisk støtte hos offentligheden, investeringer fra erhvervslivet og finansieringskilder samt motivere producenter og forbrugere til at ændre adfærd i retning af bedre ressourceeffektivitet og en mere klimavenlig økonomi;

9. fremhæver, at en »**Territorial pakt** for regionale og lokale myndigheder om Europa 2020-strategien«, som foreslået af RU, kunne blive et yderst vigtigt instrument i kampen mod klimaændringer, idet målene for et »Et ressourceeffektivt Europa« kun kan opfyldes på effektiv vis gennem et tæt partnerskab mellem de europæiske, nationale, regionale og lokale myndighedsniveauer og med udgangspunkt i nærhedsprincippet;

10. er parat til at hæve **målet til 30 %**, under forudsætning af at visse betingelser opfyldes;

11. bemærker, at Kommissionen har analyseret mulighederne for at reducere drivhusgasemissionerne med **mere end 20 %**. Udvalget beklager, at Kommissionen, på grundlag af denne analyse, mener, at de nuværende forhold ikke muliggør en ensidig EU-forøgelse af emissionsreduktionsmålet til 30 %, og at Kommissionen ikke, for nærværende, arbejder med yderligere politiske initiativer på området;

12. fremhæver indsatsen i de europæiske byer og regioner, der har vedtaget lokale eller regionale klima- og energistrategier, indeholdende specifikke mål for afbødning af klimaændringer, og som har undertegnet **borgmesteraftalen**, der har til formål at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 20 % inden 2020;

13. opfordrer kraftigt Rådet og Kommissionen til at **inddrage RU i processen** forud for UNFCCC COP 16 i Cancún, så det sikres, at de lokale og regionale myndighedsroller i gennemførelsen af foranstaltninger til afbødning af og tilpasning til klimaændringer anerkendes i fuldt omfang.

Tværsektoriel indarbejdning af klimaspørgsmål og lavemissionsøkonomi

14. mener, at tilpasning til og afbødning af klimaændringer skal **indarbejdes** i alle eksisterende rammer for EU-politik som et eksplicit mål, herunder i EU's politik for landbrug og udvikling af landdistrikter, politikker for imødegåelse af skovrydning, transport, biodiversitet, vand og affaldshåndtering samt støtteprogrammer på områder som EU's politikker for samhørighed, industri, landbrug og udviklingsamarbejde;

15. opfordrer Kommissionen til at indfri løfterne om en omfattende **transport- og klimapakke** og minder om, at inddragelsen af luft- og søtransport i et globalt emissionshandelsystem vil være et vigtigt skridt i indsatsen for at reducere CO₂-emissionerne. Regionsudvalget mener, at pakken bør tage hensyn til øernes og de ultraperifere regioners særlige situation, idet disse regioner er stærkt afhængige af luft- og søtransport. Der bør tilstræbes en balance mellem ønsket om at reducere CO₂-emissionerne og de enorme afledte omkostninger ved bekæmpelsen af klimaændringerne i de pågældende regioner;

16. er af den opfattelse, at EU, med udgangspunkt i Europa 2020-strategien for en bæredygtig økonomisk vækst (»Green New Deal«), skal iværksætte konkrete tiltag, der baner vejen for overgangen til en **lavemissionsøkonomi** med det mål at blive den mest klimavenlige region i verden;

17. mener, at EU's energipolitik skal give afgørende impulser til **lavemissionsinnovation og energieffektivitet**, og dermed sikre at innovation, energieffektivitet og tidlig anvendelse af nye teknologier konsoliderer europæiske virksomheders ledende rolle inden for nøglesektorer i den grønne økonomi;

18. minder om, at det vil kræve **massive investeringer** i sektorer som industri, transport og boligbyggeri samt i offentlige bygninger og erhvervsbygninger, hvis der skal opnås energibesparelser i overensstemmelse med EU's 20-20-20 mål;

19. mener, at en CO₂-afgift eller en form for direkte beskattning af emissioner kan være et nyttigt instrument til både at skabe incitamenter til et reduceret og renere energiforbrug og finde de finansielle ressourcer, som er nødvendige for gennemførelsen af de påkrævede ændringer i kampen mod klimaændringerne;

20. foreslår derfor, at der etableres **nye instrumenter** som prioriterede aktioner under strukturfondene, eller under en separat energiinvesteringsfond;

21. er overbevist om, at overgangen til en lavemissionsøkonomi skal foregå på en **socialt ansvarlig og økonomisk bæredygtig** måde ved at bevare og om nødvendigt tilpasse eksisterende arbejdspladser parallelt med de nye »grønne« jobs, som forventes at blive skabt;

22. anbefaler, at der indgås **strategiske offentlig-private partnerskaber**, såsom alliancer mellem små og mellemstore virksomheder og lokale og regionale myndigheder med det formål at fremme udvikling og anvendelse af kulstoffattige teknologier. RU opfordrer regioner og byer til at indgå lokale klimapakter mellem offentlige og private partnere, der indeholder konkrete klimaforanstaltninger til opfyldelse af 20-20-20-målet.

Opbygning af et globalt EU-lederskab på klimaområdet: Forvaltning på flere niveauer og budgetmæssige beføjelser til de lokale og regionale myndigheder

23. understreger, at effektive EU-foranstaltninger mod klimaændringer kræver **en koordineret indsats**, der involverer de lokale, regionale, nationale, europæiske og globale myndighedsniveauer;

24. fremhæver betydningen af, at der tages højde for de lokale og regionale myndighedsroller i kampen mod klimaændringerne. I den henseende, og under anvendelse af nærhedsprincippet, understreger vi behovet for at tage hensyn til disse myndighedsniveauer, idet deres beføjelser bl.a. omfatter tilrettelæggelsen af beredskabsplaner, tilpasningsforanstaltninger og andre aktiviteter på regionalt og lokalt niveau, som er yderst vigtige for bekæmpelsen af klimaændringer;

25. bemærker, at byer indtager en fremtrædende plads i kampen mod klimaændringer, idet **byområder** står for 75 % af kulstofemissionerne, og påpeger, at det mislykkede forsøg på at nå til enighed om bindende mål for reduktionen af drivhusgasemissioner i København pålægger de lokale og regionale myndigheder et særligt tungt ansvar for at træffe effektive og hurtige foranstaltninger, hvad angår tilpasning til og afbødning af klimaændringer. **Borgmesteraftalen** er et vigtigt skridt i den rigtige retning;

26. fremhæver, at EU's vision om **synergi mellem grøn økonomi og klimapolitik** kan tjene som inspiration for resten af verden, hvis de lokale og regionale myndigheds potentiale anerkendes og fremmes i fuldt omfang;

27. understreger, at en sådan vision bør omfatte en **integreret, innovativ vifte af foranstaltninger** på områderne transport, byggeri og elektricitetsfremstilling, der repræsenterer en ny industriel revolution, som inddrager de enkelte husstande i energiproduktionen;

28. opfordrer Kommissionen og Rådet til på ny at påtage sig et **vedvarende og troværdigt EU-lederskab** i den globale klimapolitiske proces ved at udvikle og styrke de lokale, subnationale, nationale eller regionale færdigheder, kapaciteter og institutioner og opfordrer kraftigt Kommissionen til at fremme denne strategi i forbindelserne med de globale partnere;

29. er helt overbevist om, at de lokale og regionale myndigheder i Europa har potentiale til at bidrage til EU's globale førerposition, der kan tjene som et eksempel til efterfølgelse og ser derfor frem til at handle med udgangspunkt i **det nye aftalememorandum med borgmesterkonferencen i USA**, som skal sikre, at de europæiske og amerikanske kommuner opnår konkrete resultater på området tilpasning til og afbødning af klimaændringer;

30. anbefaler kraftigt, at der organiseres **uddannelsesforløb** for de lokale og regionale myndigheder om håndtering af klimaændringer på græsrodsniveau og **oplysningskampagner** om klimaændringer for borgerne;

31. anbefaler kraftigt, at der lægges særlig vægt på at indarbejde klimaaspektet i **budgettet på alle myndighedsniveauer** og ønsker i den henseende at tilføje følgende:

- a) gentager, at de lokale og regionale myndigheder hurtigst muligt skal forsynes med **passende europæiske værktøjer**, der kan støtte de lokale og regionale foranstaltninger til håndtering af klimaændringer. De nationale rammebetingelser for støtte og finansiering skal tilpasses og adgangen til lån fra Den Europæiske Investeringsbank bør lempes;
- b) bemærker, at den nylige finansielle krise lægger yderligere pres på de kommunale budgetter. RU understreger derfor nytteværdien af fornuftigt udformede **tilskud og incitamenter** til lokale og regionale myndigheders fremme af energieffektivitet, bæredygtige energipolitikker og projekter for vedvarende energi. RU opfordrer til, at man styrker programmet **»Intelligent Energi – Europa«**, samtidig med, at det i højere grad skræddersyes til at imødekomme de lokale og regionale myndigheders stadigt skiftende behov;
- c) anbefaler, at man i forbindelse med den kommende **revision af EU's budget** gør klimaudfordringerne til en **tværgående prioritet** inden for rammerne af de eksisterende støtteordninger, såsom strukturfondene, den fælles landbrugspolitik og rammeprogrammerne for forskning og teknologisk udvikling;

d) foreslår, at en væsentlig del af **indtægterne** fra det europæiske emissionshandelssystem bør stilles til rådighed for de lokale og regionale myndigheder, så disse kan realisere tilpasnings- og afbødningsforanstaltninger på klimaområdet på lokalt niveau, og foreslår at **midler** fra det internationale CO₂-marked også anvendes til at støtte projekter i udviklingslande;

e) minder om, at **EU's strukturfonde** spiller en vigtig rolle med hensyn til at reducere uligheder og give alle regioner mulighed for at udnytte fordelene ved treenigheden forskning, innovation og intelligente investeringer, der skal rette op på strukturelle mangler.

Lokale og regionale myndigheders opfordring til globalt samarbejde og partnerskab om klimadagsordenen

32. opfordrer til, at **partnerskabsaktiviteter** mellem EU's medlemsstater og lokale og regionale myndigheder i udviklingslande og nye vækstøkonomier fremmes og udvikles. RU henstiller i den henseende indtrængende til, at de europæiske lokale og regionale myndigheder tager udgangspunkt i den gældende lovgivning for **decentraliseret samarbejde** og udvider denne til et samarbejde med subnationale myndigheder i udviklingslandene om at øge bevidstheden, udveksle bedste praksis, overføre teknologi og sikre, at de finansielle tilsagn fra København investeres effektivt;

33. mener, at der er behov for **større konvergens** i den internationale og nationale indsats for at håndtere klimaændringer og tab af biodiversitet på en gensidigt forstærkende måde, der optimerer mulighederne i de igangværende globale processer under de internationale konventioner;

34. opfordrer EU til at støtte den intensiverede anvendelse af økosystembaserede strategier inden for **UNFCCC-finansiering**, herunder FN's program for reduktion af emissioner fra skovrydning og skovforringelse (REDD/REDD+), og arbejde for en udvidelse af dette programs anvendelsesområde til ikke kun at dække **skove**, men også andre økosystemer, såsom **vådomyråder**;

35. bekræfter sin vilje til at opnå en **internationalt bindende aftale** og fastholder, at de nationale regeringer kun vil være i stand til at opfylde deres mål med **aktiv inddragelse af de lokale og regionale myndigheder**;

36. **anmoder** sin formand om at **sende denne resolution** til formanden for Det Europæiske Råd, det belgiske EU-formandskab, Kommissionen, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg samt UNFCCC.

Bruxelles, den 6. oktober 2010

Mercedes BRESSO
Formand
for Regionsudvalget

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

86. PLENARFORSAMLING, DEN 5.-6. OKTOBER 2010

Regionsudvalgets perspektivudtalelse: de lokale og regionale myndigheders rolle i den fremtidige miljøpolitik

(2011/C 15/02)

REGIONSUDVALGET

- mener, at de lokale og regionale myndigheder bør spille en større rolle i tilrettelæggelsen af EU's miljøpolitik. Inddragelse af de decentrale myndigheder sikrer bedre gennemførelse og medansvar. Innovativ styring på flere niveauer, herunder udnyttelse af de eksisterende platforme og netværk, vil fremme de lokale og regionale myndigheders proaktive engagement. Borgmesteraftalen kan i denne forbindelse ses som et typeeksempel herpå, og dets koncept med styring på flere niveauer kan udvides til at omfatte andre centrale EU-miljøpolitiske områder;
- opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for sammen med Regionsudvalget at afholde et forum med det formål at debattere problemer og løsninger i forbindelse med de lokale og regionale myndigheders anvendelse af EU's miljølovgivning og opfordrer Europa-Parlamentet til at inddrage Regionsudvalgets Underudvalg for Miljø, Klimaforandring og Energi (ENVE) i drøftelserne med Kommissionen i Europa-Parlamentets miljøudvalg om implementeringen af EU's miljølovgivning;
- opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at den interne fordeling af beføjelserne overholdes, og at der indføres procedurer for høring af de lokale og regionale myndigheder, herunder oprettelse af tværfaglige grupper med ansvar for bestemte sager sammensat af eksperter fra den statslige administration, regionerne og sammenslutninger af de decentrale myndigheder med det formål at skabe et samarbejde, der omfatter hele lovgivningsprocessen;
- støtter en generel og retligt bindende ramme for miljøinspektioner. Inspektionernes form og indhold bør reguleres nationalt og udvikles regionalt og lokalt på grundlag af generelle principper fastlagt af EU og lavere myndighedsniveauer;
- understreger, at et syvende miljøhandlingsprogram ville være en bærende søjle i den kommende Europa 2020-strategi, og at der er behov for at konkretisere betydningen for miljøpolitikken. Der bør opstilles klare målsætninger og tidsfrister, såvel som en fælles tematisk strategi for jordbeskyttelse med et mål om at vedtage et jordrammedirektiv.

Ordfører:	Paula Baker (UK/ALDE), medlem af Basingstoke og Deane Council
Basisdokument:	Anmodning fra det spanske EU-formandskab

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. Generelle bemærkninger

1. glæder sig over at være blevet inddraget i dagsordenen om »Bedre miljøpolitiske instrumenter« og til at bidrage til udarbejdelsen af det syvende miljøhandlingsprogram, eftersom de lokale og regionale myndigheder indtager en central rolle med hensyn til at opfylde de miljøpolitiske målsætninger og opnå konkrete resultater af miljøindsatsen;

2. bifalder den fortrinlige indsats, som en lang række lokale og regionale myndigheder allerede har ydet, og ønsker at opmuntre dem til at fortsætte denne indsats;

3. erkender, at en effektiv håndhævelse af miljølovgivningen udgør en hindring. 23,5 % af samtlige overtrædelser af EU-retten i 2008 (481) vedrørte miljøspørgsmål⁽¹⁾, hvilket tyder på fortsatte skader på miljøet og forvridning af konkurrencen;

4. tilstræber i nærværende udtalelse at fremhæve de muligheder, der findes for at forbedre miljøbeskyttelsen på alle styrings- og politiske beslutningsniveauer.

B. Bedre koordination og styring Regionsudvalget

5. mener, at de lokale og regionale myndigheder bør spille en større rolle i tilrettelæggelsen af EU's miljøpolitik. Inddragelse af de decentrale myndigheder sikrer bedre gennemførelse og medansvar. Regionsudvalgets koncept med styring på flere niveauer bør anvendes på det miljøpolitiske område, og pilotprojekterne om trepartsmlkontrakter mellem EU, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder udvides⁽²⁾. Dette ville skabe mulighed for en reel deling af ansvaret mellem de forskellige styringsniveauer om at opnå de aftalte resultater;

6. mener, at innovativ styring på flere niveauer, herunder udnyttelse af de eksisterende platforme og netværk, i stedet for simpel håndhævelse af EU-retten via medlemsstaterne vil fremme de lokale og regionale myndigheders proaktive engagement. Der findes en lang række eksempler på, at EU's kommuner og regioner har taget ambitiøse initiativer i tilfælde, hvor medlemsstaterne har forholdt sig passivt, bl.a. Lokal Agenda 21, der udsprang af verdensstopmødet i 1992. Borgmesteraftalen kan i denne forbindelse ses som et typeeksempel herpå;

7. opfordrer kraftigt Kommissionen til at undersøge, om konceptet med styring på flere niveauer kan udvides til at omfatte andre centrale EU-miljøpolitiske områder som biodiversitet, affaldshåndtering, forvaltning af vandressourcerne, støj og luftforurening samt arealanvendelse. Hertil kræves en integreret metode og tværsektoriel koordinering;

8. beklager, at EU's miljølovgivning er henvendt til medlemsstaterne og alene kræver udpegelse af en »kompetent myndighed« (sjældent »myndigheder«) og kun i sjældne tilfælde omtaler samarbejde, selvom de lokale og regionale myndigheder har klare opgaver på miljøbeskyttelsesområdet⁽³⁾;

9. beklager den manglende fremhævelse af tiltag til støtte for god lokal og regional forvaltning i Kommissionens planer til forbedring af gennemførelsen af EU's miljølovgivning⁽⁴⁾;

10. påpeger, at EU-institutionerne i medfør af Lissabontraktatens artikel 11 afkræves mere dialog med og høring af borgerne. De lokale og regionale myndigheder finder, at den nye bestemmelse giver dem mulighed for at styrke deres rolle i tilrettelæggelsen af EU's politikker. Endvidere udvides nærhedsprincipets anvendelsesområde til at omfatte det lokale og regionale niveau, og artikel 5 i protokollen om nærhedsprincippet fastsætter, at udkast til lovgivningsmæssige retsakter bør omfatte en analyse, der gør det muligt at vurdere de finansielle virkninger og følgerne for den lovgivning, som medlemsstaterne skal iværksætte, herunder regional lovgivning;

11. mener, at Kommissionens konsekvensanalyser bør udvides til det lokale og regionale niveau med det formål at gøre gennemførelse af territoriale konsekvensanalyser til fast praksis;

12. opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at gøre ændringer af lovforslag, der har vidtrækkende konsekvenser for de lokale og regionale myndigheder, betinget af, at der gennemføres konsekvensanalyser svarende til dem, der gennemføres for det oprindelige lovforslag;

13. understreger, at gennemførelsen af miljølovgivningen ofte kræver en betydelig administrativ og økonomisk indsats samt indholdsmæssig og faglig kompetence og politisk vilje. En analyse af konsekvenserne for de lokale og regionale strukturer vil kunne bidrage til at begrunde mere omfattende økonomiske incitamenter og behovet for EU- og statsstøtte;

⁽¹⁾ Jf. KOM(2009) 304 endelig og Kommissionens webside under »Statistics on environmental infringements«.

⁽²⁾ Jf. CdR 89/2009 fin, KOM(2002) 709 endelig.

⁽³⁾ Brussels Environment (IBGE) Study 2010 »The Regional Dimension in EU Environmental Regulations and Directives«, <http://www.eapdebate.org/files/files/study-regionaldimension.pdf>

⁽⁴⁾ Jf. KOM(2008) 773/4.

14. finder det nødvendigt, at Kommissionen stiller fælles instrumenter til rådighed, så de lokale og regionale myndigheder kan få tilstrækkelige ressourcer til at nå de opstillede mål;

15. står fast på, at der er behov for bedre kommunikation på alle styringsniveauer i alle faser af lovgivningen. Dette indebærer investeringer i IT-systemer og online-værktøjer, der kan gøre miljøinformationerne forståelige for offentligheden og de offentlige institutioner. Ved hjælp af IKT er det muligt at reducere indberetningspresset på de lokale og regionale myndigheder uden at mindske lovgivningens effekt;

16. råder til, at medlemsstaternes miljøministerier opretter tværfaglige grupper med ansvar for bestemte sager sammensat af eksperter fra den statslige administration, regionerne og sammenslutninger af de decentrale myndigheder med det formål at skabe et samarbejde, der omfatter hele lovgivningsprocessen;

17. ønsker en kraftig indsats til fremme af EU's LIFE+-program i alle EU's regioner for at styrke innovative lokale tiltag og øge synligheden og effekten af den del af programmet, der vedrører »miljøpolitik og -governance«;

18. bifalder Kommissionens forslag om at oprette permanente netværk med deltagelse af Kommissionens embedsmænd og kontaktpunkter i medlemsstaterne ⁽⁵⁾. Medlemsstaternes kontaktpunkter bør støttes af nationale implementeringsgrupper, der bl.a. omfatter lokale og regionale sagsbehandlere;

19. opfordrer kraftigt Rådet til ufortøvet at genoptage forhandlingerne om direktivforslaget om adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, der blev vedtaget af Europa-Parlamentet i 2004. Derved ville Århus-konventionen blive implementeret i fuldt omfang, hvilket ville bidrage til en bedre og mere konsekvent håndhævelse af miljølovgivningen;

20. opfordrer kraftigt de dele af retssystemerne, der behandler overtrædelser og manglende opfyldelse af EU's miljølovgivning, til at dele deres viden;

21. støtter Europa-Parlamentets opfordring til at indføre en generel og retligt bindende ramme for miljøinspektioner, at etablere en EU-miljøinspektionsenhed og til at styrke EU-netværket til gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivning (IMPEL) ⁽⁶⁾. Et retligt bindende instrument vedrørende miljøinspektioner kan mindske omfanget af den urimelige konkurrence mellem EU's regioner og kommuner, der er betinget af forskellige inspektionsordninger, samt sikre ensartet retspleje i miljøsager. Imidlertid må inspektionernes form og indhold regu-

leres nationalt og udvikles regionalt og lokalt på grundlag af generelle principper fastlagt af EU og lavere myndighedsniveauer;

22. gentager sin henstilling om at udvide IMPEL-netværket til de lokale og regionale niveauer i samtlige medlemsstater, hvilket kunne indebære udvikling af stærke nationale IMPEL-netværk med det formål at udbrede resultaterne af netværkenes arbejde ⁽⁷⁾.

C. En mere effektiv sammenhæng mellem politikkerne Regionsudvalget

23. bifalder Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Generaldirektoratet for Miljø seneste fælles bestræbelser på at sikre, at førstnævntes tiltag fuldt ud overholder miljøkravene, og mener, at dette eksempel fortjener at blive efterfulgt af samtlige Kommissionens generaldirektorater. Udvalget hilser den helhedsorienterede dagsorden, der bebudes i Europa 2020-strategien, velkommen, men mener, at strategien bør udstyres med en stærk territorial dimension;

24. står fast på, at sammenhæng i sektorpolitikkerne og miljøindvirkninger indgår i revisionen af EU's budget for perioden efter 2013 og støttetildelingen fra samhørigheds- og landbrugsfondene;

25. understreger, at der er utilsigtede uoverensstemmelser mellem de forskellige dele af EU's miljølovgivning. For eksempel bør minimeringen af affaldsmængderne reguleres både i affaldsdirektivet og produktdirektivet. Forenkling med det formål at gøre lovgivningen klar, utvetydig og resultatorienteret vil samtidig gøre denne mere målrettet, bredt accepteret og anvendt;

26. understreger, at Kommissionen bør høre de lokale og regionale myndigheder, når den tilrettelægger eller reviderer miljølovgivningen. De decentrale myndigheder ligger inde med værdifulde erfaringer, der kan udnyttes til at identificere manglende sammenhæng med anden lovgivning eller andre uhenigtsmæssige forhold og således bidrage til miljølovgivningens effektivitet;

27. anmoder om en lempelse af EU's regler mod markedsforvridding i de tilfælde, hvor disse udgør en hindring for grønne offentlige indkøb;

28. står fast på, at lovgivning, der tager fat om forureningskilden, er afgørende for at nå miljømålsætningerne og sikre konsekvens i de krav, der pålægges de lokale og regionale myndigheder. De lokale og regionale myndigheder har f.eks. ingen indflydelse på fastsættelsen af emissionsnormer for køretøjer, men skal ikke desto mindre overholde EU's bestemmelser om luftkvalitet;

29. er tilhænger af anvendelse af markedsbaserede instrumenter, der afspejler varernes og tjenesteydelsernes reelle pris, med det formål at synliggøre produkternes miljøindvirkning i hele deres livscyklus for forbrugerne på købstidspunktet for derved at understrege forbrugernes ansvar.

⁽⁵⁾ Jf. KOM(2008) 773/4.

⁽⁶⁾ Jf. Europa-Parlamentets beslutning af 20. november 2008 om gennemgangen af henstilling 2001/331/EF om mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne.

⁽⁷⁾ Jf. CdR 36/2001 fin.

D. Placering af en større del af miljøindsatsen hos de lokale og regionale myndigheder

Spørgsmål vedrørende styring Regionsudvalget

30. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at den interne fordeling af beføjelserne overholdes, og at der indføres procedurer for høring af de lokale og regionale myndigheder. Et godt samarbejde, navnlig mellem »implementeringsgrupper« sammensat af statslige, regionale og lokale sagsbehandlere, støtter den gensidige forståelse og vellykket gennemførelse af lovgivningen ⁽⁸⁾;

31. fremhæver de lokale og regionale myndigheders centrale rolle mht. indsamling af miljødata. Med henblik på at sikre sammenhæng, effektivitet og troværdighed i rapporter og indikatorer vedrørende miljøtilstanden i EU er der behov for en hensigtsmæssig fordeling af beføjelserne, tildeling af ressourcer og en velfungerende informationsudveksling mellem kommunerne, regionerne og medlemsstaterne;

32. henstiller til en mere gennemsigtig opgavefordeling navnlig mellem de instanser, der gennemfører EU's miljølovgivning, og dem, der har ansvaret for miljødelser eller infrastruktur og fysisk planlægning.

Informationsdeling Regionsudvalget

33. opfordrer indtrængende de statslige og regionale miljøministerier og -agenturer til under inddragelse af repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder at udarbejde vejledende materiale, herunder forslag til værktøjer, benchmarks og typeeksempler på procedurer, der skal gennemføres af de lokale og regionale myndigheder. Samtidig bør de træffe passende foranstaltninger med henblik på at sætte skub i samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder i EU, som kæmper med de samme miljøproblemer;

34. støtter udveksling af god praksis mellem de lokale og regionale myndigheder, herunder om bedre adgang til informationer, synlighed og løsninger på problemer, der skyldes sprogforskelle.

Engagement og inddragelse af borgerne Regionsudvalget

35. gratulerer de myndigheder, der har held til at inspirere og inddrage borgerne i at opstille fælles langsigtede visioner for livskvaliteten i lokalområdet og til at knytte miljømæssige, sociale og økonomiske spørgsmål sammen;

36. opfordrer kraftigt til at støtte uddannelse og forskning for at styrke forbindelserne mellem borgerne og deres miljø. Borgerne er ikke fuldt ud klar over, hvilken rolle miljøet spiller i deres dagligdag ⁽⁹⁾. De lokale og regionale myndigheder er tættest på borgerne og kan derfor skabe større bevidsthed om spørgsmålet blandt alle aldersgrupper;

⁽⁸⁾ Jf. CdR 199/2009 fin og CdR 89/2009 fin samt EIPA's undersøgelse »The institutional impacts of EU legislation on local and regional governments«.

⁽⁹⁾ Jf. de særlige Eurobarometer-undersøgelser af borgernes holdninger til miljøet (biodiversitet 2010, klimaforandringer 2009, miljø 2008, jf. http://ec.europa.eu/environment/working_en.htm).

37. mener, at myndighederne bør indføre procedurer til udspreddning af information, navnlig via internettet, samt gennemføre Århus-konventionen ⁽¹⁰⁾ og derved give adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, inddrage borgerne i overvågningen af gennemførelsen af EU's miljøpolitik på lokalt plan og indføre passende redskaber, der kan sikre deltagelsesdemokrati og lokalt medansvar;

38. mener, at SMV- og VVM-direktiverne er centrale instrumenter i den lokale og regionale miljøpolitik og inddragelsen af borgerne ⁽¹¹⁾, når det drejer sig om at sikre, at der tages hensyn til lokal viden, idet udvalget dog er sig omkostningerne og de dertil påkrævede kompetencer bevidst;

39. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at anvende forenklede og koordinerede offentlige miljøkontrolordninger, som gør det lettere at opfylde lovgivningens bestemmelser og fremmer forholdet mellem offentlige myndigheder og borgere på grundlag af principperne om effektivitet, gennemsigtighed og fælles ansvar.

Økonomi og horisontal integration Regionsudvalget

40. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at integrere miljøet i alle aktiviteter, f.eks. ved at støtte grønne virksomheder i lokalområdet med risikovillig kapital, kontakt til business angels, mikrolån og rådgivning om grøn indkøbspolitik;

41. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at »købe grønt ind«. Offentlige indkøb tegner sig for 16 % af EU's BNP og bør sikre den højeste miljømæssige standard. Det nye websted for grønne offentlige indkøb (<http://ec.europa.eu/environment/gpp>) hilses derfor velkommen;

42. opfordrer til i fuldt omfang at gøre brug af mulighederne for at sikre dækning af omkostningerne i medfør af artikel 9 i vandrammedirektivet ved at indføre incitamenter til besparelser og effektivitet og i medfør af artikel 14 i rammedirektivet om affald, med det formål gøre miljøomkostningerne synlige for brugerne samt tilskynder til, at lignende økonomiske instrumenter indgår i fremtidige forslag;

43. opfordrer til under hensyntagen til de eksisterende nationale planlægningssystemer at samordne lokalplanlægning (herunder bæredygtig fysisk planlægning) med produktion og distribution for at fremme en udvikling med lavemission, bæredygtig produktion, ressourceeffektivitet og vedvarende energi og derved skabe grønne jobs, fremme en bæredygtig vækst og begrænse indvirkninger på miljøet og borgernes sundhedstilstand;

⁽¹⁰⁾ FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet.

⁽¹¹⁾ Jf. CdR 38/2010 fin.

44. opfordrer til, at den fremtidige miljøforvaltningspolitik i grænseregioner og i tilstødende områder med fælles floder eller andre fælles grænsedannende vandløb i højere grad udnytter partnerskabsprogrammer som Euroregioner på lokalt niveau til at udøve indflydelse i nabolandet og til at udarbejde og gennemføre fælles miljøbeskyttelsesprogrammer.

E. Regionsudvalgets bidrag

I tilrettelæggelsesfasen Regionsudvalget

45. opfordrer Kommissionen til i kraft af anmodninger om udarbejdelse af perspektivudtalelser mere proaktivt at inddrage Regionsudvalget i tilrettelæggelsen af miljøpolitikken;

46. lover at fortsætte det eksisterende samarbejde med Kommissionen om vurdering af effekten af visse forslag på de lokale og regionale myndigheder (territoriale konsekvensanalyser) gennem Regionsudvalgets særlige netværk, Regionsudvalgets netværk til overvågning af nærhedsprincippet og Europa 2020 overvågningsplatformen.

Både i tilrettelæggelses- og beslutningsfasen Regionsudvalget

47. sørger for at lade græsrodserfaringer i de lokale og regionale forvaltninger komme til udtryk i udformningen af sine udtalelser. Dette vil bl.a. ske gennem målrettede høringer af Regionsudvalgets særlige netværk, Regionsudvalgets platform til overvågning af nærhedsprincippet og Europa 2020-overvågningsplatformen og ved at afholde høringer med lokale og regionale sammenslutninger og andre vigtige aktører.

I beslutningsfasen Regionsudvalget

48. understreger, at Lissabontraktaten har styrket Regionsudvalgets rolle i beslutningerne vedrørende EU's klimaforandringspolitik i kraft af en bestemmelse om pligt til at høre udvalget. Udvalget bifalder endvidere Lissabontraktatens bestemmelse om udvalgets ret til at blive hørt igen i de tilfælde, hvor et oprindeligt lovforslag er blevet ændret væsentligt i lovgivningsprocessen, hvorved Regionsudvalget får mulighed for at udarbejde reviderede udtalelser;

49. ønsker at styrke samarbejdet med EU's lovgivende institutioner, Europa-Parlamentet og Rådet, i miljøsager. Europa-Parlamentets miljøudvalg kan undersøge muligheden for at afholde fælles høringer og invitere Regionsudvalgets ordførere til at fremlægge centrale regionsudvalgsudtalelser for udvalget. Medlemsstaterne kan systematisk indbyde Regionsudvalget til at deltage i de uformelle rådsmøder mellem EU's miljøministre ⁽¹²⁾.

I forbindelse med forbedring af lovgivningen Regionsudvalget

50. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for sammen med Regionsudvalget at afholde et forum med det formål at debattere problemer og løsninger i forbindelse med de lokale og regionale myndigheders anvendelse af EU's miljølov-

givning på specifikke områder såsom forvaltning af vandressourcerne, biodiversitet, støj, luftkvalitet eller affaldshåndtering;

51. opfordrer Europa-Parlamentet til at inddrage Regionsudvalgets Underudvalg for Miljø, Klimaforandring og energi (ENVE) i drøftelserne med Kommissionen i Europa-Parlamentets miljøudvalg om implementeringen af EU's miljølovgivning;

52. foreslår, at konceptet med prisen som Europas miljøhovedstad videreudvikles, og understreger sit ønske om at være repræsenteret i prisens jury. I den forbindelse foreslår Regionsudvalget:

- at der på linje med praksis i forbindelse med uddelingen af prisen som europæisk kulturhovedstad afsættes økonomiske midler til vinderne med henblik på at fremme merværdien af de prisvindende initiativer;

- at de fordele og erfaringer, som de europæiske miljøhovedsteder indhøster, udnyttes maksimalt, herunder i kraft af netværksdannelse mellem prisvinderne med det formål at udveksle viden og bedste praksis. Regionsudvalgsstøtte til afholdelse af arrangementer og i forbindelse med indberetning af resultaterne til Regionsudvalget og Kommissionen er en mulighed;

- at Regionsudvalget orienterer sine europæiske arrangementer og konferencer og underudvalgsmøder mod de respektive års miljøhovedstad for yderligere at fremme udvekslingen af knowhow og bedste praksis;

- at EU's miljøhovedsteder opfordres til at melde tilbage efter nogle år om, hvad der videre er sket inden for bæredygtig bypolitik. De skal opfordres til at dele nye landvindinger og visioner med andre byer og interesserede aktører ved vigtige EU-arrangementer;

- at prisen udnyttes til at fremme borgernes engagement i deltagelsesdemokratiet og medansvaret på lokalt plan for overholdelsen af miljølovgivningen. Dette omfatter også en regional dimension i form af inddragelse af bykommunernes opland i aktiviteterne i forbindelse med uddelingen af prisen som Europas miljøhovedstad;

- at udvælgelsesprocessen justeres, f.eks. ved at juryen får lejlighed til at interviewe repræsentanter for og besøge de byer, der er indstillet til at modtage prisen;

- at det overvejes at gøre Regionsudvalget til medarrangør af prisuddelingsceremonien for at øge prisens synlighed.

F. På vej mod en ramme om den fremtidige miljøpolitik

Behovet for et syvende miljøhandlingsprogram Regionsudvalget

53. finder, at det sjette miljøhandlingsprogram har haft afgørende betydning for udarbejdelsen af EU's miljølovgivning, og at der er behov for et syvende miljøhandlingsprogram;

⁽¹²⁾ Jf. CdR 89/2009 fin.

54. understreger, at et syvende miljøhandlingsprogram ville styrke strategien for bæredygtig udvikling og være en bærende søjle i den kommende Europa 2020-strategi, der ofte henviser til begreber som »grøn vækst« og overgang til lavemissionsøkonomi med effektiv udnyttelse af ressourcerne. Der er behov for et syvende miljøhandlingsprogram for at konkretisere betydningen af ovennævnte begreber og deres betydning for miljøpolitikken;

55. finder, at et syvende miljøhandlingsprogram både ville gavne erhvervslivet og de lokale og regionale myndigheder ved at opstille en struktureret og langsigtet planlægningsramme, herunder for større infrastrukturinvesteringer;

56. påpeger, at miljøpolitikken bør integreres i alle sektorpolitikker, og at dette ikke kan sikres alene i kraft af specifik lovgivning;

57. frygter, at en manglende vedtagelse af et nyt miljøhandlingsprogram, når det gamle, der var det første retlige instrument med bindende afgørelser, udløber, vil blive betragtet som manglende politisk engagement på et område, som er anerkendt som værende centralt for borgerne.

Mulige elementer i et syvende miljøhandlingsprogram Regionsudvalget

58. beklager, at det sjette miljøhandlingsprogram ikke udtrykkeligt nævner Regionsudvalget, og opfordrer kraftigt til at gøre princippet om styring på flere niveauer til et vigtigt element i det syvende miljøhandlingsprogram;

59. mener, at det syvende miljøhandlingsprogram er et langsigtet strategisk planlægningsdokument, som bør opstille klare målsætninger og tidsfrister, gå bort fra relative og over til absolutte måltal for mindskelse af bestemte former for miljøpåvirkning (f.eks. CO₂ pr. indbygger) samt formulere klare miljømål baseret på Det Europæiske Miljøagenturs tilstandsrapport om miljøet i Europa 2010 ⁽¹³⁾;

60. gør opmærksom på, at gennemførelsen af det syvende miljøhandlingsprogram bør tage hensyn til de lokale og regionale myndigheders kompetencer samt politiske og administrative råderum;

61. finder, at miljøhandlingsprogrammet bør omfatte en grundig revision af praksis for datahåndtering og -indsamling med det formål at sikre retvisende sammenligninger af miljøpræstationer og bedre forståelse af, hvad der udgør bedste praksis;

62. mener, at det syvende miljøhandlingsprogram bør tilskynde til bredere anvendelse af markedsinstrumenter kombineret med regulering. Det sjette miljøhandlingsprogram virkede befordrende for anvendelsen af økonomiske instrumenter til effektivisering af ressourceudnyttelsen og mindskelse af miljøpåvirkningen. I de tilfælde, hvor denne fremgangsmåde har været anvendt, har den lettet de økonomiske byrder for de lokale og regionale myndigheder samt forbedret implementeringen;

63. opfordrer til, at det syvende miljøhandlingsprogram fra 2013 fremmer foranstaltninger, der giver regioner og byer mulighed for at drage direkte fordel af de finansielle ressourcer, der tilvejebringes under ordningen for handel med drivhusgas-emissioner, til at finansiere lokale programmer til bekæmpelse af klimaændringerne;

64. foreslår, at miljøhandlingsprogrammet tilrettelægges inden for en langsigtet horisont, dvs. frem til mindst 2020, eftersom der allerede nu er behov for en plan frem til 2050 ledsaget af en midtvejsevaluering, overvågning og klare køreplaner med midlertidige mål;

65. foreslår en systematisk tilgang til effektiv ressourceudnyttelse, herunder specifikke mål og tidsfrister for absolutte kvantitative reduktioner af anvendelsen af naturressourcer og vedtagelse af en ny BNP-definition, der tager hensyn til miljøpåvirkningen;

66. opfordrer kraftigt til, at koblingerne mellem de forskellige politikområder opretholdes, og at miljømålsætninger og -krav integreres i alle sektorpolitikker, f.eks. fysisk planlægning og byplanlægning, bytrafik, landbrug, skovbrug, støj, luftkvalitet og sundhed;

67. opfordrer kraftigt til, at miljømålsætninger indarbejdes i budgetmæssigt tunge områder såsom udvikling af landdistrikterne og landbrug;

68. bemærker, at 75 % af EU's befolkning bor i byområder, der genererer 75 % af udledningen af drivhusgasser, men at byerne samtidig er centre for uddannelse, forskning og innovation. Det syvende miljøhandlingsprogram bør omfatte en klar bydimension og en mekanisme, der kan sikre byområdernes engagement og medansvar;

69. anerkender, at jordforringende processer underminerer de fælles EU-målsætninger på klimaområdet, fødevarerikkerhed og biodiversitet. En fælles tematisk strategi for jordbeskyttelse med et mål om at vedtage et jorddrammedirektiv bør derfor fortsat være en del af det syvende miljøhandlingsprogram.

Bruxelles, den 5. oktober 2010

Mercedes BRESSO
Formand
for Regionsudvalget

⁽¹³⁾ Det Europæiske Miljøagenturs tilstandsrapport om miljøet i Europa, der forventes offentliggjort i november 2010.

Regionsudvalgets udtalelse: »Samhørighedspolitikens bidrag til Europa 2020-strategien«

(2011/C 15/03)

REGIONSUDVALGETS KONKLUSIONER

- Inddragelsen af Regionsudvalget i den videre gennemførelse af Europa 2020-strategien bør struktureres, bl.a. ved at udnytte resultaterne af Europa 2020-plattformens arbejde. Med det formål bør Kommissionens årsberetning til forårstopmødet indeholde et *fast kapitel om inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder* i strategiens gennemførelse;
- Samhørighedspolitikken bør også i fremtiden tilrettelægges i overensstemmelse med de målsætninger om økonomisk, social og territorial samhørighed, som er fastsat i EU-traktaten, navnlig ved at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder. Derved vil samhørighedspolitikken kunne bidrage aktivt til gennemførelsen af målene for Europa 2020-strategien;
- Kun samhørighedspolitikens horisontale tilgang kan sikre, at alle regioner i EU får en chance for at deltage aktivt i gennemførelsen af Europa 2020-strategien;
- Dette vil kunne sikres i kraft af en *Territorial pagt med de lokale og regionale myndigheder*, hvori man, på EU-niveau, fastlægger de territoriale myndigheders inddragelse i gennemførelsen af Europa 2020-strategien samt opfordrer til territoriale pagter, som på nationalt plan kunne give mulighed for en struktureret inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

Hovedordfører: Michael Schneider, statssekretær for Europa- og forbundsanliggender, repræsentant for delstaten Sachsen-Anhalt ved den tyske forbundsregering (DE/PPE)

Basisdokument: Anmodning fra det belgiske EU-formandskab

I. POLITISKE ANBEFALINGER

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Regionsudvalget

1. konstaterer, at der med offentliggørelsen af Kommissionens meddelelse og konklusionerne fra Det Europæiske Råd om Europa 2020-strategien er truffet vigtige afgørelser om den fremtidige udformning af EU's politikker til fremme af bæredygtig vækst, innovation og beskæftigelse;

2. understreger, at EU-institutionerne under den uddybende debat blev enige om hovedmål og prioriterede foranstaltninger, der skal konsolideres ved hjælp af retningsgivende initiativer og lovforslag i de kommende måneder;

3. gør opmærksom på, at inddragelsen og den aktive deltagelse af de lokale og regionale myndigheder i den videre udformning af strategien har stor betydning, og at det også er vigtigt at øge deres rolle i gennemførelsen;

4. konstaterer i den forbindelse, at en nøgleforudsætning for Europa 2020-strategiens succes består i en målrettet udnyttelse af de lokale og regionale myndigheders potentiale og ressourcer;

5. fremhæver det vigtige bidrag, som EU's samhørighedspolitik kan levere til gennemførelsen af Europa 2020-strategien;

6. bifalder derfor, at det belgiske EU-formandskab har anmodet Regionsudvalget om at udarbejde en udtalelse om samhørighedspolitikens fremtidige rolle i gennemførelsen af Europa 2020-strategien;

7. minder om, at Regionsudvalget i de forløbne år har beskæftiget sig intensivt med udformningen af Lissabonstrategien og inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i strategiens gennemførelse. Udvalget har også beskæftiget sig med spørgsmålet om den kommende udformning af Europa 2020-strategien;

8. henviser i den forbindelse først og fremmest til følgende dokumenter:

— Regionsudvalgets hvidbog om forvaltning på flere myndighedsniveauer⁽¹⁾, hvor der med henblik på den territoriale samhørighed blev stillet krav om en konsekvent inddragelse

⁽¹⁾ Regionsudvalgets hvidbog om forvaltning på flere myndighedsniveauer, CdR 89/2009 fin.

af de lokale og regionale myndigheder i EU's sektorpolitikker,

— udtalelsen om »Lissabonstrategiens fremtid efter 2010«⁽²⁾, hvor udvalget konstaterede, at den nye strategi burde baseres på de eksisterende partnerskabsstrukturer,

— udtalelsen om »Samhørighedspolitikens fremtid«⁽³⁾, hvor det kræves, at samhørighedspolitikken også fremover skal forblive en bærende søjle i den europæiske integrationsproces.

Målsætninger: »Europa 2020« og samhørighed er indbyrdes afhængige

9. understreger, at udgangspunktet for en bedømmelse af samhørighedspolitikens fremtidige rolle i gennemførelsen af Europa 2020-strategien skal være det traktatmæssige grundlag og de forskellige EU-politikkers målsætninger;

10. konstaterer i den forbindelse, at samhørighedspolitikens bidrag til gennemførelsen af Europa 2020-strategien skal bevæge sig inden for rammerne af det mål, der er fastlagt i EUF-traktatens artikel 174, samt være i overensstemmelse med det horisontale mål med den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, der blev indført med Lissabontraktaten i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union;

11. gør opmærksom på, at samhørighedspolitikens målsætning er at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed med henblik på at fremme en harmonisk udvikling i EU som helhed og formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder. I den sammenhæng rettes en særlig opmærksomhed mod landdistrikter, områder med økonomisk efterslæb samt områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, bl.a. de nordligste meget tyndt befolkede områder samt ømråder, grænseområder og bjergområder; derudover minder Regionsudvalget om de udfordringer, der — som beskrevet i »Europa 2020« — møder regionerne i EU, herunder regionerne ved EU's ydre grænser samt de byområder, hvis udkantsdistrikter hyppigt er ramt af omsiggribende forfald og stigende social og økonomisk fattigdom. Udvalget mener fortsat, at man i gennemførelsen af Europa 2020-strategien også bør tage hensyn til de mest afsides beliggende områder, i henhold til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

⁽²⁾ Regionsudvalgets udtalelse »Lissabonstrategiens fremtid efter 2010«, CdR 25/2009 fin.

⁽³⁾ Regionsudvalgets perspektivudtalelse »Samhørighedspolitikens fremtid«, CdR 210/2009 fin.

12. konstaterer, at EU's strukturfonde bidrager væsentligt til gennemførelsen af den hidtidige Lissabonstrategi, men beklager, at de regionale myndigheder i alt for utilstrækkelig grad inddrages i strategiens realisering;

13. støtter derfor konklusionerne fra Det Europæiske Råd af 17. juni 2010, hvor Det Europæiske Råd fremhæver vigtigheden af at fremme den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed samt udbygge infrastrukturen, så der bidrages til Europa 2020-strategiens succes, men beklager den meget ringe hensyntagen til de lokale og regionale myndigheder i disse konklusioner;

14. henviser til Kok-rapportens konklusioner om den manglende hensyntagen til de lokale og regionale myndigheder ved gennemførelsen af Lissabonstrategien og konkluderer på den baggrund, at aktiv inddragelse af de lokale myndigheder er en vigtig forudsætning for en vellykket gennemførelse af Europa 2020-strategien;

15. anser derfor følgende aspekter for at være særligt vigtige for en vellykket gennemførelse af Europa 2020-strategien:

— inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder skal ske tidligt og være omfattende, så aktørerne får mulighed for at identificere sig med mål, indhold og foranstaltninger i Europa 2020-strategien,

— Europa 2020-strategien skal kunne mobilisere udviklingspotentialer i alle lokale og regionale områder,

— den mere tematisk funderede Europa 2020-strategi skal forbindes med samhørighedspolitikens horisontale tilgang med henblik på at sikre en omfattende deltagelse af og gennemslagskraft i alle lokale og regionale områder;

16. advarer dog mod yderligere administrative belastninger af samhørighedspolitikken i form af flere rapporteringsforpligtelser end de eksisterende procedurer foreskriver;

17. understreger, at fleksible strategier, der er tilpasset lokale og regionale forhold, også fremover skal stå i centrum for samhørighedspolitikken og bidrage til opfyldelsen af Europa 2020-strategiens mål ved at finde svar på de yderst forskellige udviklingsbehov, som findes i lokalområder og regioner;

18. gentager sin stærke modstand mod det af Europa-Kommissionen i sin meddelelse af 12. maj 2010 om styrket økonomisk styring fremsatte forslag om at suspendere støtten fra Samhørighedsfonden til medlemsstater, der er underlagt en procedure på grund af uforholdsmæssigt stort underskud (Excessive Deficit Procedure) ⁽⁴⁾.

19. påpeger, at samhørighedspolitikken også er tæt forbundet med tjenesteydelser af almen interesse, for så vidt

som de to politikker yder et tværgående bidrag til at styrke det indre marked og samhørigheden i Europa. Det mener derfor, at tjenesteydelser af almen interesse som en afgørende faktor for intelligent, bæredygtig og solidarisk vækst bør fremhæves i Europa 2020-strategien. Som anbefalet i Montirapporten om en ny strategi for det indre marked (maj 2010) bør især finansiering af infrastruktur af almen interesse og tjenester til fremme af social integration identificeres som politiske mål for EU's fremtidige vækststrategi;

20. anser det som en central opgave for og en væsentlig merværdi ved Europa 2020-strategien, at den, under inddragelse af EU-institutionerne, beskæftiger sig med de europæiske strukturreformer, der er nødvendige for en styrkelse af bæredygtig vækst, innovation og beskæftigelse. Disse strukturreformer har også stor betydning for en vellykket gennemførelse af samhørighedspolitikken;

21. afviser foranstaltninger til at begrænse strukturfondenes hovedindsatsområder til de strukturelle flaskehalse, der er kortlagt inden for rammerne af Europa 2020-strategien, når disse ikke samtidig tager højde for samhørighedspolitiske mål (indholdsmæssig konditionalitet);

22. ser imidlertid muligheder for, at man, inden for rammerne af en partnerskabsdialog med de lokale og regionale myndigheder, der skal påbegyndes i god tid inden den næste programmering af strukturfondene, og om nødvendigt på basis af en kontrakt som det er tilfældet med de territoriale pagter foreslået af Regionsudvalget, kan opstille fælles mål og rammebetingelser for den fremtidige anvendelse af strukturfondsmidlerne, der således i høj grad forpligter alle involverede parter og på den måde også kan bidrage til makroøkonomisk konditionalitet.

Samhørighedspolitikens bidrag til gennemførelse af de tre prioriteter: intelligent, inklusiv og bæredygtig vækst

23. bifalder, at Europa 2020-strategiens grundlæggende prioriteter er bæredygtig vækst, innovation og beskæftigelse og støtter den styrkede inddragelse af den sociale og miljømæssige dimension;

24. ser heri et udtryk for en grundlæggende forståelse, ifølge hvilken konkurrencedygtighed skal bygge på bæredygtighed og en styrket social og territorial samhørighed;

25. konstaterer, at samhørighedspolitikken allerede tidligere har ydet et vigtigt bidrag til styrkelsen af den intelligente, bæredygtige og inklusive vækst i EU, der nu spiller en central rolle i Europa 2020-strategien.

⁽⁴⁾ Gentagelse af Regionsudvalgets standpunkt i sin resolution af 10. juni 2010 (CdR 175/2010, punkt 12).

Samhørighedspolitikens bidrag til målopfyldelsen

26. understreger, at samhørighedspolitikens instrumenter – inden for rammerne af traktaternes samhørighedspolitiske mål – kan yde et vigtigt bidrag til opfyldelsen af Europa 2020-målsætningerne. Det er i den sammenhæng afgørende at bevare en balance mellem samhørighedspolitikens traditionelle (og fortsat aktuelle) opgave og de nye strategiske udfordringer, som er fælles for hele EU. Denne balance kan bl.a. opnås ved at bevare konvergensregionernes særlige status;

27. gør opmærksom på, at målene i den fremtidige Europa 2020-strategi, også på baggrund af de stadig færre finansielle ressourcer, ikke hovedsageligt er baseret på en kvantitativ anvendelse af budgetmidler, og mener, at en vellykket gennemførelse af Europa 2020-strategien i høj grad afhænger af de anvendte instrumenters karakter og kvalitet samt deres praktiske anvendelighed. Udvalget konkluderer derfor, at der er god grund til at tilstræbe størst mulig integration af alle eksisterende EU-finansieringsinstrumenter, herunder især de instrumenter, der rent faktisk tjener til at finansiere beslægtede aktiviteter (f.eks. EFRU og ELFUL i afsnittet om udvikling af landdistrikterne);

28. anser det for nødvendigt at videreudvikle innovative finansieringsinstrumenter inden for rammerne af samhørighedspolitikken, herunder eksempelvis revolverende fonde, for på den måde at kunne forbedre samhørighedspolitikens løftestangseffekt yderligere set i relation til opfyldelsen af Europa 2020-strategiens målsætninger;

29. henviser i forbindelse med *beskæftigelsesmålet* (en forøgelse af de 20-65-åriges beskæftigelsesfrekvens til 75 % i EU) til den kendsgerning, at der inden for rammerne af det igangværende strukturfondsprogram er afsat ca. 14 mia. EUR til at fremme virksomheders og arbejdstageres evne til at foregribe og håndtere omstillingsprocessen. Ud af dette beløb er ca. 9,4 mia. EUR afsat til at bistå virksomhederne med at træffe effektive foranstaltninger til personaleudvikling;

30. understreger i den forbindelse nødvendigheden af et snævrere samarbejde mellem fonde med en territorial dimension og især mellem Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling om at skabe nye beskæftigelsesmuligheder, f.eks. vha. foranstaltninger på uddannelses- og efteruddannelsesområdet, der øger beskæftigelsegnetheden;

31. støtter derfor forslaget til, at Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Fiskerifond samles inden for en strategisk europæisk ramme. RU opfordrer derfor Kommissionen til også at sikre dette samarbejde mellem EFRU og ESF i næste støtteperiode gennem en fælles rammeforordning for samhørighedspolitikken;

32. understreger med henvisning til *forskningsmålet* (forhøjelse af EU's F&U-udgifter til 3 % af BNP) til, at der i den løbende støtteperiode, ifølge Kommissionens oplysninger, er afsat 86 mia. EUR eller 25 % af samhørighedsmidlerne til

F&U og innovation, der dermed bidrager til etablering og udbygning af forskningsmiljøet i de europæiske regioner;

33. gør opmærksom på, at en støttepolitik, som er møntet på regionale og kommunale myndigheder, som det er tilfældet med samhørighedspolitikken, som et supplement til EU's fremme af ekspertise kan sikre, at EU's forsknings- og innovationspolitik virker bredt nok til, at Europa 2020-strategien kan gennemføres med gode resultater;

34. mener, at man i forbindelse med *klima- og energimålet* (reduktion af emissionerne af drivhusgasser, en stigning i andelen af vedvarende energi og forbedret energiproduktivitet på 20 %) fortsat bør prioritere en forbedring af miljøkvaliteten i strukturfondsprogrammerne i alle medlemsstater og konstaterer, at der i den igangværende støtteperiode er afsat ca. en tredjedel af de samlede samhørighedsmidler til dette formål (105 mia. EUR). RU påpeger derudover, at etableringen af nye finansieringsinstrumenter under klimapolitikken på internationalt plan ikke må føre til en beskæring af bevillingerne til samhørighedspolitikken. I samme ånd gentager det sin opfordring til, at nye investeringer ikke bør føre til yderligere CO₂-emissioner;

35. konstaterer, at der ud af denne sum anvendes ca. 48 mia. EUR til foranstaltninger på forskellige områder, der vedrører de klimamæssige udfordringer, herunder beskyttelses- og tilpasningsforanstaltninger. Hertil hører også investeringer som støtte til energieffektive og vedvarede energikilder (9 mia. EUR) samt indirekte foranstaltninger som bæredygtige projekter i bytrafik (6,2 mia. EUR);

36. henviser i forbindelse med *uddannelsesmålet* (en reduktion af antallet, der ikke afslutter en skoleuddannelse og en forøgelse af den andel af befolkningen mellem 30 og 34 år, der har en videregående uddannelse eller lignende kvalifikationer til 40 %) til, at samhørighedspolitikken allerede i den igangværende støtteperiode yder et vigtigt bidrag til en nedbringelse af antallet af personer, der ikke afslutter en skoleuddannelse. I den forbindelse skal der tages højde for de særlige udfordringer, der er forbundet med at bevare uddannelsesinstitutioner i tyndt befolkede områder og sikre deres tilgængelighed;

37. understreger imidlertid også, at EU's kompetencer på dette område er begrænsede, og at medlemsstaterne sikrer de lokale og regionale myndigheders tilstrækkelige finansiering og beslutningskompetence og på baggrund af de overordnede mål skal opstille deres egne nationale målsætninger under hensyntagen til deres relative udgangspositioner og nationale forhold;

38. er med henblik på *fattigdomsmålet* (en reduktion af antallet af fattigdomsramte eller fattigdomstruede borgere i EU med 20 millioner) af den opfattelse, at samhørighedspolitikken inden for rammerne af sin fokusering på vækst og beskæftigelse kan yde et bidrag til fattigdomsbekæmpelsen i EU, særligt gennem fremme af lokale og regionale integrations- og beskæftigelsesprojekter. I de nye programmer stilles 19 mia. EUR til rådighed til bekæmpelse af barrierer for beskæftigelse for særligt kvinder, unge, ældre eller lavt uddannede arbejdstagere;

39. gør opmærksom på, at de igangværende ESF-programmer for 2007 og 2008, ifølge Kommissionens oplysninger, allerede er nået ud til 6 millioner borgere, hvoraf 52 % er kvinder. Ca. en tredjedel af foranstaltningerne havde til formål at støtte arbejdstagere. Andre foranstaltninger fokuserede på arbejdsløse (33 % af støttemodtagerne, heraf 7 % langtidsarbejdsløse) samt særligt udsatte grupper som migranter og mindretal (13 %);

40. konstaterer i den forbindelse, at EU, ifølge EUF-traktatens artikel 153, kun støtter og supplerer medlemsstaternes indsats på dette område;

41. fremhæver, at det er nødvendigt at sikre, at strukturfondene kan anvendes til bekæmpelse af uligheder på sundhedsområdet.

Samhørighedspolitikens bidrag til gennemførelsen af flagskibsinitiativerne

42. konstaterer, at de planlagte flagskibsinitiativer, der er led i Europa 2020-strategien, i hovedsagen forfølger tematiske eller sektormålsætninger, som imidlertid også dækker store dele af samhørighedspolitikken;

43. bemærker, at Kommissionen, hvad angår gennemførelsen af de fleste af flagskibsinitiativerne, allerede har peget på bidraget fra strukturfondene og betragter samhørighedspolitikken og strukturfondene som vigtige katalysatorer for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i medlemsstaterne og regionerne;

44. gør opmærksom på behovet for at samordne de foranstaltninger, der er nævnt som led i Europa 2020-strategien, med allerede eksisterende initiativer og foranstaltninger af hensyn til overskueligheden og for at undgå dobbeltarbejde og dobbelt indberetningspligt;

45. opfordrer Kommissionen til dels at gøre brug af en integreret tilgang mellem forskellige europæiske støtteinstrumenter ved videreudviklingen af flagskibsinitiativerne, dels at sikre, at der i forbindelse hermed tages hensyn til samhørighedspolitikens decentrale tilgang, samt at denne videreudbygges i det omfang, dette er muligt og nødvendigt;

46. gentager henstillingen fra udvalgets udtalelse om samhørighedspolitikens fremtid om, at det bør undgås, at de foreslåede flagskibsinitiativer medfører en snævrere EU-samhørighedspolitik. Strukturfondene skal fortsat sikre en integreret løsning af regionale problemer og må ikke udelukkende anvendes til løsning af sektorspecifikke problemer;

47. konstaterer med henvisning til flagskibsinitiativet om »En digital dagsorden for Europa«, at der, navnlig hvad angår udbredt adgang til bredbåndnet i landdistrikterne eller udvikling af nye tjenesteydelser som svar på de demografiske ændringer, findes tætte koblingspunkter mellem den digitale dagsorden og samhørighedspolitikken;

48. mener henset til flagskibsinitiativet om »Innovation i EU«, at det bør undersøges, om det er muligt at finde en bedre arbejds- og opgavefordeling mellem støtten til grundforskningen, der stiler mod frontforskning, den anvendte forskning på europæisk niveau og innovationsstøtten på decentralt plan for at opnå den nødvendige breddeeffekt;

49. peger i denne forbindelse på de samhørighedspolitiske foranstaltninger til opbygning af regionale innovationssystemer, territoriale samarbejdsinstrumenter, tilvejebringelse af risikovillig kapital, hurtigere indføring af innovative produkter og til netværksdannelse mellem de berørte aktører fra erhvervslivet, forskningen og forvaltningerne;

50. henstiller, at den komplementære rollefordeling mellem EU's instrumenter i forbindelse med decentrale foranstaltninger til innovationsfremme styrkes, især i betragtning af at innovationsstøtte allerede i dag er et centralt element i EU's strukturfondsprogrammer;

51. glæder sig i forbindelse med flagskibsinitiativet om »Et ressourceeffektivt Europa« over målsætningen om i fremtiden at afkoble ressourceforbruget fra væksten og peger på, at der navnlig i forbindelse med energisanering, alternative energikilder, fremme af genanvendelsesøkonomi og udvikling af bæredygtige trafikløsninger bør anlægges en decentral tilgang til den politiske indsats med øget anvendelse af strukturfondene, hvilket indebærer en mere effektiv anvendelse af dette initiativ;

52. præciserer, at der i betragtning af de mange enkeltforanstaltninger på området bør foretages en nøje afgrænsning af EU's og medlemsstaternes kompetencer, og at nærhedsprincippet skal overholdes. Derudover bør der vies effektiviteten af den brede vifte af anvendte foranstaltninger øget opmærksomhed;

53. understreger med henvisning til flagskibsinitiativet »En industripolitik for en globaliseret verden«, at samhørighedspolitikken yder et vigtigt bidrag til styrkelse af konkurrenceevnen i kraft af udnyttelse af potentialet for industriel udvikling, særligt i struktursvage regioner, fremme af klyngeinitiativer, foranstaltninger til fremme af SMV'er, udvikling af erhvervsnær infrastruktur og diversificeringsstøtte til industriområder;

54. glæder sig med henvisning til flagskibsinitiativet »En dagsorden for nye kvalifikationer og nye job« over Kommissionens bestræbelser på at støtte de yngre generationer i deres uddannelse og karriere og bakker op om mobilitetsstøtten til studerende og lærlinge samt foranstaltningerne til befordring af unges integration på arbejdsmarkedet;

55. gør opmærksom på de store overlap i forhold til de områder, der er dækket af Den Europæiske Socialfond, og støtter bestræbelserne på at skabe bedre sammenhæng mellem de pågældende målsætninger og de tilsvarende europæiske finansieringsinstrumenter.

Samhørighedspolitikens governance-system kan yde et vigtigt bidrag til en vellykket gennemførelse af Europa 2020-strategien

56. konstaterer, at det strukturpolitiske flerniveau-system, der under kraftig inddragelse af lokale og regionale aktører og hensyntagen til lokale forhold er blevet udviklet med gode resultater gennem de senere år, kan yde et vigtigt bidrag til en vellykket gennemførelse af Europa 2020-strategien;

57. understreger, at det til den ende er nødvendigt at bevare og/eller udbygge følgende elementer i samhørighedspolitikken:

- flerårig programmering,
- fælles forvaltning af midler og samfinansiering,
- omfattende anvendelse af strukturpolitikken i alle regioner i EU,
- en programmering og evaluering af programmerne, der er støttet på andre indikatorer end BNP, og som inddrager de lokale og regionale myndigheder,
- decentral gennemførelse,
- inddragelse af lokale aktører i overensstemmelse med strukturfondenes partnerskabsprincip og,
- fleksibel anvendelse i regionerne af prioriteter, der gælder hele EU
- territorielt samarbejde;

58. føler sig bestyrket i sin opfattelse af, at samhørighedspolitikken hidtidige målsætning om vækst og beskæftigelse peger i den rigtige retning, og mener derfor ikke, at der er behov for en yderligere skærpelse af den eksisterende øremærkning af strukturfondsmidlerne. I den sammenhæng skal lokalt og regionalt tilpassede strategier, der tager hensyn til forskellige udviklingsbehov, dog også fremover danne grundlag for samhørighedspolitikken;

59. opfordrer EU-institutionerne til så vidt muligt at sikre en demokratisk og passende inddragelse af de kompetente instanser i forbindelse med en hurtig gennemførelse af Europa 2020-strategien og dens kobling til samhørighedspolitikken ved f.eks. at afsætte tilstrækkelig tid til drøftelser og meningsdannelse på alle niveauer og at sikre transparente og klare beslutningsprocesser.

De lokale og regionale myndigheders rolle med hensyn til gennemførelsen af Europa 2020-strategien

60. mener, at territorial samhørighed som fastlagt i traktaten skal være et vejledende princip for gennemførelsen af Europa 2020-strategien og for andre EU-politikker. Princippet om forvaltning på flere niveauer skal indgå i alle faser af strategiens gennemførelse;

61. mener imidlertid også, at der er behov for i givet fald at styrke de lokale og regionale myndigheders administrative kapacitet for at sikre, at de kan varetage deres opgaver inden for rammerne af Europa 2020-strategien;

62. opfordrer derfor EU's institutioner og medlemsstater til at indskrive inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen af Europa 2020-strategien og herunder at beskrive flagskibsinitiativernes rolle på lokalt plan i en *Territorial pagt med de lokale og regionale myndigheder*. Der bør opfordres til territoriale pagter, som på nationalt niveau kunne give mulighed for en struktureret inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i overensstemmelse med deres respektive beføjelser og under hensyntagen til nærhedsprincippet;

63. foreslår, at EU's samhørighedspolitik anvendes som et centralt instrument for de lokale og regionale myndigheders inddragelse i en realisering af Europa 2020-strategien, som baseres på denne territoriale pagt. I alle støtteberettigede områder under EU's samhørighedspolitik bør der vha. en »territorial pagt« gives mulighed for, at man kan inddrage de vigtigste lokale aktører i arbejdet med at opfylde Europa 2020-strategiens prioriteter og overordnede mål;

64. er fortalere for, at man inden for rammerne af samhørighedspolitikken målsætninger indfører supplerende bestemmelser, der gør det muligt for de regionale og lokale myndigheder at yde et aktivt bidrag til opfyldelse af Europa 2020-strategiens vækstprioriteter og overordnede mål vha. deres operationelle programmer;

65. foreslår, at man inden for rammerne af målet om »europæisk territorielt samarbejde« organiserer erfaringsudveksling og netværksdannelse mellem de regionale og kommunale myndigheder, hvad angår deres indsats for at opfylde Europa 2020-strategiens prioriteter og overordnede mål, og at man i den forbindelse i givet fald gør brug af instrumentet Den Europæiske Gruppe for Territorialt Samarbejde (EGTS). Det tværnationale samarbejdsområde kunne sætte yderligere fokus på de lokale og regionale myndigheders medvirken i gennemførelsen af Kommissionens flagskibsinitiativer;

66. opfordrer til, at man i forbindelse med de rapporter om EU-fondenes interventioner, som aflægges til Kommissionen, benytter lejligheden til at registrere resultaterne af de lokale og regionale myndigheders indsats for gennemførelsen af Europa 2020-strategien. Derved kunne nye bureaukratiske strukturer og rapporteringsforpligtelser undgås. Der vil i så fald hverken være behov for nye institutioner eller ekstra midler;

67. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at informere Europa-Parlamentet og Regionsudvalget om gennemførelsen af den territoriale pagt for Europa 2020-strategien inden for rammerne af EU's samhørighedspolitik på grundlag af førnævnte rapporter og debattere strategiske justeringer med disse institutioner;

68. opfordrer Kommissionen til som led i den femte samhørighedsrapport at gøre rede for den fremtidige kobling mellem samhørighedspolitikken og gennemførelsen af Europa 2020-strategien;

69. mener, at den 5. samhørighedsrapport, som offentliggøres i begyndelsen af november 2010, under inddragelse af de lokale og regionale myndigheder skal igangsætte en debat på EU-niveau om de fremtidige retningslinjer for samhørighedspolitikken i lyset af Europa 2020-strategien med det formål efter en hørings- og samarbejdsfase at kunne vedtage retningslinjerne i god tid, inden den nye støtteperiode begynder;

70. mener derudover, at der er behov for en struktureret inddragelse af udvalget i den videre gennemførelse af Europa 2020-strategien, og foreslår, at Kommissionens årsberetning til forårstopmødet kommer til at indeholde et kapitel om inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i strategien;

71. fremhæver den territoriale ekspertise, som Europa 2020-plattformen bibringer til at analysere gennemførelsen af Europa 2020-strategien og Regionsudvalgets arbejde.

Regionsudvalget konkluderer derfor som følger:

72. Samhørighedspolitikken bør også i fremtiden tilrettelægges i overensstemmelse med de målsætninger om økonomisk, social og territorial samhørighed, som er fastsat i EU-traktaten, navnlig ved at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder;

73. derved vil samhørighedspolitikken kunne bidrage aktivt til gennemførelsen af målene for Europa 2020-strategien;

74. forudsætningen herfor er imidlertid, at samhørighedspolitikken også i fremtiden er rettet mod alle regioner i EU;

75. kun samhørighedspolitikken horisontale tilgang kan sikre, at alle regioner i EU får en chance for at deltage aktivt i gennemførelsen af Europa 2020-strategien;

76. dette vil kunne sikres i kraft af en *Territorial pagt med de lokale og regionale myndigheder*, hvori man, på EU-niveau, fastlægger de territoriale myndigheders inddragelse i gennemførelsen af Europa 2020-strategien samt opfordrer til territoriale pagter, som på nationalt plan kunne give mulighed for en struktureret inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i overensstemmelse med deres respektive beføjelser;

77. i den sammenhæng bør samhørighedspolitikken støtteforanstaltninger fortsat fokusere på de svageste regioner og dem med de største problemer. For de regioner, der efter 2013 ikke mere vil være berettiget til maksimal støtte (inklusive de regioner, som rammes af den såkaldte statistiske effekt), bør der i lyset af de problemer, som disse stadig kæmper med, fastsættes passende og rimelige overgangsregler for af hensyn til bæredygtigheden at sikre, at de opnåede resultater ikke går tabt;

78. samtidig bør de regioner, der allerede i dag yder et vigtigt bidrag til EU's konkurrenceevne, fortsat kunne modtage støtte. Desuden findes der også i de økonomisk stærke regioner struktursvage områder, der ligeledes har behov for støtte;

79. som led i det grænseoverskridende, transnationale og interregionale samarbejde kan det territoriale samarbejde yde et vigtigt bidrag til gennemførelsen af Europa 2020-strategien;

80. Den Europæiske Socialfond bør fortsat være en del af samhørighedspolitikken, hvilket bør sikres i kraft af en fælles rammeforordning;

81. inddragelsen af Regionsudvalget i den videre gennemførelse af Europa 2020-strategien bør struktureres, bl.a. ved at udnytte resultaterne af Europa 2020-plattformens arbejde. Med det formål bør Kommissionens årsberetning til forårstopmødet indeholde et *fast kapitel om inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder* i strategiens gennemførelse;

82. de lokale og regionale myndigheder i EU vil i forbindelse med gennemførelsen af den fremtidige samhørighedspolitik i EU gøre deres til, at Europa 2020-strategien bliver en succes.

Bruxelles, den 5. oktober 2010

Mercedes BRESSO
Formand
for Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »En vurdering af fremskridt hinsides BNP«

(2011/C 15/04)

REGIONSUDVALGET

- påpeger, at BNP ikke er et instrument, der med nøjagtighed kan måle samfundets kapacitet til at håndtere spørgsmål som klimaændringer, ressourceeffektivitet, livskvalitet eller social inklusion. Derfor foreslås det, at de indikatorer, der udvælges til at tjene som rettesnor for udviklingen og udformningen af offentlige politikker og strategier, skal være i tråd med prioriteterne for EU 2020-strategien;
- mener, at de fem foranstaltninger, som foreslås i meddelelsen med henblik på at måle de økonomiske resultater og sociale fremskridt: a) tilføjelse af miljømæssige og sociale indikatorer til BNP; b) næsten realtidsinformation til beslutningstagningen; c) mere nøjagtig rapportering om fordeling og uligheder; d) udvikling af en europæisk resultattavle for bæredygtig udvikling og e) inddragelse af miljø- og socialanliggender i nationalregnskaberne, er hensigtsmæssige og danner grundlag for de forslag, der fremsættes i EU 2020-strategien. Disse foranstaltninger bør ikke kun være redskaber til at foretage ex post-målinger, men skal også kunne danne grundlag for beslutninger;
- er af den opfattelse, at det er nødvendigt at forbedre metodologien med henblik på rettidigt at få rådighed over mere komplette oplysninger, der er i overensstemmelse med virkeligheden, og som giver mulighed for at benytte indikatorer, der letter beslutningsprocessen. Udvalget fremhæver endvidere, at de indikatorer, som skal kunne anvendes af de lokale, regionale og nationale myndigheder og af EU-myndighederne, skal være homogene og fremme udviklingen og udbredelsen af samfundsmæssige nyskabelser og sammenhængen i beslutningsprocessen;
- mener, at Eurostat bør tage hensyn til forslagene i denne meddelelse, men at også de regionale statistikker bør inddrages i de mere omfattende aspekter som livskvalitet, bæredygtighed og fordeling af indkomster og velfærd;
- understreger, at strukturfondenes, herunder samhørighedsfondens, aktiviteter efter 2013 ikke kan og ikke bør baseres alene på BNP pr. indbygger;
- støtter meddelelsens indhold og er enig med Kommissionen i, at BNP er en vigtig indikator til måling af den økonomiske vækst og trivsel i Europa og dets regioner. For at træffe beslutninger om og evaluere EU-politikker vil det imidlertid være hensigtsmæssigt at udvikle supplerende indikatorer, der mere nøjagtigt kan måle fremskridtene hen imod en bæredygtig realisering af sociale, økonomiske og miljømæssige mål.

Ordfører:	Vicente Alvarez Areces (ES/PSE), Ministerpræsident for den selvstyrende region Asturien
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet – BNP og mere – Måling af fremskridt i en verden i forandring KOM(2009) 433 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. Generelle bemærkninger

1. bifalder denne meddelelse, som frembyder en lejlighed for Regionsudvalget til at fortsætte debatten om Unionens fremtid i en verden i forandring. Det er nødvendigt, at vi identificerer de indikatorer, som kan give os et sandt billede af den virkelighed, der kan danne grundlag for en effektiv indsats, og dette kræver, at vi bestræber os på at skabe en ny vækstmodel;

2. minder om, at Regionsudvalget ved flere lejligheder har behandlet spørgsmål, der er nært beslægtede med emnet for denne meddelelse. I forbindelse med debatten om Lissabonstrategien efter 2010 opfordrede Regionsudvalget for nylig (CdR 25/2009) til, at den nye strategi skulle have en klar overordnet målsætning om »høj livskvalitet og velfærd for alle borgere i EU«. Desuden gentog udvalget endnu en gang, at bekæmpelsen af fattigdom og indkomstforskelle kræver en territorial tilgang og en bred vifte af politikområder. Ligeledes noterede Regionsudvalget sig, at der findes »en voksende utilfredshed med brugen af BNP som den væsentligste indikator til måling af de økonomiske resultater, og [at Regionsudvalget gerne] ser (...), at der udvikles nye indikatorer, som tilvejebringer en metode, der giver et mere relevant billede af velstanden, velfærden og livskvaliteten i Europa«;

3. henviser til, at Regionsudvalget i sin perspektivudtalelse om »Samhørighedspolitikken fremtid« (CdR 210/2009 fin) også var fortalende for »... en differentieret model for anvendelsen af nøje udvalgte og bevismæssige indikatorer til evaluering af samhørighedspolitikken med henblik på at sikre en mere målrettet anvendelse af midlerne og tegne et detaljeret billede af strukturpolitikken gennemslagskraft«;

4. mener, at debatten om andre indikatorer end BNP er en politisk debat, som bør få os til at kortlægge, hvad de nuværende og fremtidige generationer egentlig forstår ved velfærd, og hvilke politikker der vil være bedst egnede til at skaffe os denne velfærd;

5. gør opmærksom på, at Kommissionen (i samarbejde med Eurostat), Kommissionen for måling af økonomiske resultater

og sociale fremskridt – den såkaldte Stiglitz-Sen-Fitoussi-kommission – og OECD arbejder i samme retning;

6. mener, at de fem foranstaltninger, som foreslås i meddelelsen med henblik på at måle de økonomiske resultater og sociale fremskridt: a) tilføjelse af miljømæssige og sociale indikatorer til BNP; b) næsten realtidsinformation til beslutningstagningen; c) mere nøjagtig rapportering om fordeling og uligheder; d) udvikling af en europæisk resultattavle for bæredygtig udvikling og e) inddragelse af miljø- og socialanliggender i nationalregnskaberne, er hensigtsmæssige og danner grundlag for de forslag, der fremsættes i EU 2020-strategien. Disse foranstaltninger bør ikke kun være redskaber til at foretage ex post-målinger, men skal også kunne danne grundlag for beslutninger;

7. minder om, at denne meddelelse falder sammen med lanceringen af EU 2020-strategien og den politiske debat, som vil betinge Unionens udvikling på mellemlangt og langt sigt, men også med debatten om de finansielle perspektiver efter 2013, og den vil med sikkerhed påvirke retningslinjerne for samhørighedspolitikkerne og følgelig også den økonomiske støtte hertil. Relevante indikatorer gør det nemmere at identificere, hvilke forskelle, der findes regionalt og lokalt i EU, med hensyn til indkomster, uddannelsesniveau (både formelt og ikke-formelt), adgang til offentlige tjenester, sundhedsvæsenets kvalitet og udbuddet af kulturelle ressourcer;

8. her skal der henvises til den undersøgelse, som Generaldirektoratet for Regionalpolitik har gennemført med titlen »Regions 2020«, som anvender regionale indikatorer for at kortlægge situationen i de enkelte regioner mht. forskellige udfordringer og set i forhold til andre nærliggende regioner;

9. påpeger, at på trods af at de lokale og regionale myndigheders rolle ikke fremhæves i Kommissionens meddelelse, leder de vellykkede projekter med bedste praksis tanken hen på, at de lokale og regionale myndigheder kunne spille en nøglerolle i forbindelse med vedtagelsen og udbredelsen af et mere omfattende måleredskab for samfundets fremskridt (økonomisk, miljømæssigt og socialt), forudsat at de råder over tilstrækkelig kapacitet og tilstrækkelige ressourcer, herunder økonomisk støtte fra EU eller nationale kilder. En forudsætning for at de indikatorer, som skal måle velfærden i bredere forstand, kan vinde indpas, er at de kan splittes op på regionalt og lokalt niveau. Derfor er det nødvendigt at inddrage de regionale og lokale myndigheder;

10. understreger, at princippet om lige muligheder for alle navnlig bør omfatte indbyggere i landdistrikter og fjernliggende områder, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, bl.a. de nordligste meget tyndt befolkede områder, ømråder, områder i den yderste periferi, grænseoverskridende områder og bjergområder. Målet om at reducere ulighederne mellem de forskellige regioner i EU skal især henføres til disse områder. Disse områders sårbarhed skyldes økonomiske, sociale, demografiske, geografiske, historiske, regionale og miljømæssige spændinger. De bør være genstand for særlig opmærksomhed, når man skal udforme et sæt indikatorer, som belyser tilstedeværelsen af infrastrukturer og forsyningspligtigheder i disse områder og indbyggernes adgang hertil. Skemaet over indikatorer bør tage hensyn til de tilsagn, der gives i den territoriale dagsorden og Leipzigcharteret, om at fremme polycentrisme og nye strukturelle forbindelser mellem by- og landområder. Arten af disse forbindelser vil naturligvis påvirke de miljømæssige rammer og vil også bidrage til at forbedre kvaliteten af de lokale og regionale politikker;

11. mener, at Eurostat bør tage hensyn til forslagene i denne meddelelse, men at også de regionale statistikker bør inddrages i de mere omfattende aspekter som livskvalitet, bæredygtighed og fordeling af indkomster og velfærd. Eurostats årlige regionale statistik bør være et årligt tilbagevendende politisk debatoplæg, som tjener til at justere EU's politikker.

B. Væksten i BNP er ikke en indikator, der alene kan retningsbestemme politikken i det 21. århundrede

12. bemærker, at Kommissionen i sin meddelelse *BNP og mere – Måling af fremskridt i en verden i forandring* eksplicit erkender BNP-indikatorens begrænsninger og i samme åndedrag foreslår, at man drøfter muligheden for at supplere den med andre indikatorer. I meddelelsens konklusion siger Kommissionen imidlertid, at BNP til trods for sine mangler stadig er det bedste enkelte instrument til at måle de markedsøkonomiske præstationer. Dette kan imidlertid diskuteres, og meddelelsen omhandler da også sociale fremskridt og velfærd. På dette område er BNP ikke den mest relevante indikator;

13. bemærker, at der i forbindelse med internationale forhandlinger er ved at blive udarbejdet en FN aftale, der skal regulere den globale indsats i forbindelse med klimaforandringerne efter 2012, når Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode udløber, og at EU har givet ensidigt tilsagn om at reducere sin CO₂-udledning med mindst 20 % i forhold til niveauet for 1990 og tilbyder at øge denne reduktion til 30 %, hvis andre store udledere blandt de udviklede lande og udviklingslandene i forbindelse med en global aftale påtager sig deres del af ansvaret for at afbøde virkningerne af klimaforandringerne. Videnskabelige resultater viser, at det inden 2050 vil være nødvendigt med yderligere reduktioner svarende til mindst 50 % af niveauet for 1990. Disse er ambitiøse mål, som vil kræve en omstilling til en kulstoffattig økonomi, hvor produktionsmetoder og forbrugsmønstre er mindre energiintensive og mere ressourceeffektive. Det er af afgørende betydning, at de dominerende økonomiske indikatorer afspejler denne nye strategi;

14. minder om, at BNP, således som det også anføres af OECD, er et mål for produktionen og ikke for den velfærd, befolkningen får ud af denne produktion. Faktisk medfører mange af de aktiviteter, der indgår i BNP, en reduktion af borgernes velfærd (f.eks. de høje transportudgifter som følge af den trafikbelastning, der er resultatet af de lange afstande mellem boliger og arbejdspladser, og foranstaltninger, der er beregnet på at rette op på visse aktiviteters negative miljøpåvirkning). Desuden afhænger borgernes velfærd af deres disponible indkomst og af de offentlige tjenesteydelsers tilgængelighed og pris. Det samme kan man læse i Stiglitz-Sen-Fitoussi-kommisionens rapport, hvoraf det fremgår, at »mistanken om, at BNP kan være et utilstrækkeligt mål for velfærd og endda også for markedsaktivitet, længe har været anerkendt«⁽¹⁾;

15. påpeger også, at BNP ikke tager hensyn til effekten af faktorer, der påvirker miljøet. Det være sig i form af ressourceknaphedsproblemer, CO₂-udledning, påvirkning fra forurenende stoffer, vandkvalitet, biodiversitet, betydningen af bykoncentration eller affolkningen af landdistrikterne. BNP tager heller ikke højde for helt utroligt vigtige sociale aspekter som personlige og regionale indkomstforskelle, fattigdom og sundhedstilstanden. Ligeledes værdisætter den ikke aktiviteter, som ikke anerkendes på markedet, såsom illegalt arbejde, arbejde i hjemmet, frivilligt arbejde eller fritid;

16. mener i øvrigt, at der mangler en række vigtige oplysninger. Et land kan øge sit BNP ved at udnytte sine naturressourcer intensivt, men landets kapital formindskes, og der efterlades mindre disponibel kapital til kommende generationer. Samtidig vil udvalget gerne advare mod at sætte økonomiske fremskridt i modsætning til andre aspekter af velfærd. Erfaringerne viser, at en positiv økonomisk udvikling som oftest er en forudsætning for, at der bliver taget hensyn til andre velfærdsspekter i udformningen af politikker;

17. gør EU's institutioner opmærksom på, at det er nødvendigt at ensrette og tydeliggøre de budskaber, man ønsker at formidle til borgerne gennem anvendelse af indikatorer forbundet med BNP og BNP pr. indbygger. Der er brug for en mere åben kommunikationspolitik;

18. konstaterer, at der i Unionens officielle dokumenter, herunder traktaterne og visse forordninger, sammen med BNP anvendes andre indikatorer, som er beslægtede hermed. Til at definere og klassificere konvergensregioner (perioden 2007-2013) anvendes f.eks. BNP pr. indbygger. For at afgøre hvilke lande, der kan nyde godt af samfinansiering fra samhørighedsfonden, anvendes bruttonationalindkomsten (BNI) pr. indbygger. BNI anvendes også i forbindelse med de finansielle perspektiver med henblik på at fastlægge en øverste grænse for budgetudgifterne. Desuden er det i protokol nr. 28 om økonomisk, social og territorial samhørighed hverken BNP eller BNI, men derimod bruttonationalindkomsten pr. indbygger, som danner grundlag for at beslutte, hvilke medlemslande der skal modtage bidrag fra samhørighedsfonden;

⁽¹⁾ Stiglitz Joseph, Sen Amartya og Fittoussi Jean Paul, Issues Paper, Commission on the Measurement of the Economic Performance and Social Progress. 25/07/2008.

19. understreger, at strukturfondenes, herunder samhørighedsfondens, aktiviteter efter 2013 ikke kan og ikke bør baseres alene på BNP pr. indbygger.

C. Foranstaltninger til bedre at måle fremskridt i en verden i forandring: kommentarer til de i meddelelsen nævnte indikatorer

20. tilslutter sig Kommissionens hensigt om at udvikle et omfattende miljøindeks samt forbedre indikatorerne for livskvalitet. Derfor støtter udvalget fuldt ud iværksættelsen af et pilotprojekt med det sigte at udvikle et **omfattende miljøindeks**, der inddrager aspekter såsom udledning af drivhusgasser, tab af naturlige levesteder, luftforurening, vandforbrug og affaldsproduktion. Eftersom metodologierne til beregning af dette sammensatte indeks allerede findes, opfordrer Regionsudvalget Kommissionen til at offentliggøre udviklingsarbejdet og fremlægge det til drøftelse snarest i løbet af 2010, således som det angives i meddelelsen. Som Kommissionen påpeger i sin meddelelse, bør indikatorerne ikke udelukkende måle de negative eller positive forandringer i miljøet, men også omfatte status for miljøkvalitet. Det er i den forbindelse vigtigt, at indikatorer baseret på miljø ikke må tilskynde til en ikke-bæredygtig ressourceanvendelse;

21. minder om, at årsagen til, at BNP ikke er fuldt dækkende, er, at sociale og miljømæssige omkostninger ikke på nuværende tidspunkt er fuldt indregnet i priser på produkter og serviceydelser. RU tilskynder derfor til, at Kommissionen og medlemsstaterne fortsætter deres arbejde på i fremtidig lovgivningsarbejde at inkludere de sande økonomiske omkostninger ved et produkt;

22. på samme måde bør dette indeks, som skal evaluere resultaterne af bestræbelserne på at beskytte EU's territorier, og som i sin kvantitative form oplyser om miljømæssige frem- og tilbageskridt, ikke blot dække EU's lande, men også dets regioner. Kommission bør inddrage de nødvendige elementer i sin metode med henblik på at udvide indeksets definitionsområde. Desuden bør der udvikles EU-instrumenter som motivation for de regioner, der opfylder de planlagte mål, eller som når endnu længere end det;

23. minder om, at det portugisiske formandskab i forbindelse med EU's konference om alternativer til BNP forlangte, at fremskridtet skulle kunne måles på en sådan måde, at det var fuldt sammenligneligt i forskellige geografiske områder, og påpegede, at indikatorer, som ikke giver mulighed for at foretage sammenligninger mellem regionerne, har begrænset værdi. Det Europæiske Råd anbefalede derfor på sit møde i Lissabon, at der blev skabt en tydeligere forbindelse mellem de makroøkonomiske indikatorer og den regionale dimension;

24. er af den opfattelse, at det er vigtigt at udvikle en indikator for miljømæssig kvalitet (det skal ikke blot forblive en mulighed, som det anføres i meddelelsen), som ikke blot angiver antallet af EU-borgere, der lever i et sundt miljø, men som også viser, i hvilke områder der er et sådant sundt miljø,

således at det bliver muligt at sætte fingeren på, hvilke politikker der har gjort dette muligt. Derfor foreslår vi, at analysen af den miljømæssige kvalitet foretages på grundlag af alle EU's forskellige områder, således at det bliver lettere at foretage sammenligninger.

Det er derfor vigtigt, at de **kort og prioriterede indikatorer, der er udviklet af Det Europæiske Miljøagentur**, spiller en hovedrolle i forbindelse med beskrivelsen af hver enkelt af de europæiske regioner, således at der kan udformes en mere målrettet politik i hvert enkelt område og en strategi for solidaritet med de regioner, som af historiske grunde har sværere ved at komme i gang med at forbedre deres miljø. Støtte til oprettelse af regionale miljøobservatorier ville være en uvurderlig politik for opfølgningen på og udformningen af bottom-up-politikker, hvor hver enkelt region kunne fremvise sine særtræk og hvilke elementer, den har til fælles med resten af de europæiske regioner. Dette ville danne grundlag for fleksible og asymmetriske tiltag på EU-niveau og derudover fremme samarbejdet regionerne imellem;

25. med hensyn til livskvalitet og trivsel er det vigtigt at have indikatorer for bæredygtig udvikling og social innovationskapacitet såsom offentlige tjenester, sundhed, fritid, velstand, mobilitet og et rent miljø, der både vidner om og er årsag til et godt eller dårligt miljø. Et samfund eller en region har en sund bæredygtig udvikling, hvis dets/dens økonomiske struktur (produktion, distribution og forbrug) er i samklang med miljømæssige og sociale faktorer. OECD's undersøgelser af borgernes opfattelse af egen trivsel er vigtige i denne sammenhæng;

26. støtter tanken om, at oplysningerne bliver tilgængelige ganske hurtigt, hvilket giver mulighed for at træffe beslutninger i næsten realtid. Det gælder både de oplysninger, som har betydning for de miljømæssige og for de sociale indikatorer. Udvalget mener, at det var et stort skridt i den rigtige retning, da det fælles miljøinformationssystem (SEIS) blev præsenteret sidste år. Det er nødvendigt at overvinde den forsinkelse på 2-3 år, de miljømæssige data har i forhold til de økonomiske data.

Med hensyn til de nuværende sociale indikatorer minder vi om, at Eurostat gennemførte en harmoniseret undersøgelse, som ikke er blevet offentliggjort, for årene 2006, 2007 og 2008, 2009 med resultater om levevilkår for familier i alle Unionens lande. Derfor findes der allerede en grundstruktur, som kan tilpasses det regionale niveau.

Vi foreslår derfor, at der tages skridt til at udvikle en **harmoniseret social undersøgelse** på EU- og regionalniveau, som kan være en del af datagrundlaget for samhørighedspolitikkerne og for beslutningstagningen på lokalt og regionalt niveau;

27. finder oplysningerne om indkomstfordeling og uligheder yderst vigtige og er enig med meddelelsens vurdering, når den anfører, at »Social og økonomisk samhørighed er nogle af EU's overordnede mål. Målsætningen er at mindske forskellene mellem regioner og samfundsgrupper«.

Dog savner vi en udtrykkelig henvisning til den territoriale samhörighed, et perspektiv som navnlig omhandler miljømæssige aspekter og de naturbetingede ulemper, som nogle regioner lider under, og som udgør et handicap for deres udvikling. Disse aspekter bør tages i betragtning, når der gennemføres analyser, som skal danne grundlag for vedtagelse af beslutninger. Derfor bør de kvantificeres og efterfølgende undergå en komparativ analyse.

Fordelingen af velstand er genstand for stigende bekymring, for selv om BNP pr. indbygger stiger, kan antallet af mennesker, der lever i risiko for fattigdom, også godt være for opadgående. Det er derfor nødvendigt med mere nøjagtig rapportering om fordeling og uligheder, hvilket vil gøre det muligt bedre at definere politikkerne for social, økonomisk og territorial samhörighed.

Endvidere er uddannelsesniveaulet i arbejdsstyrken (både hos dem der er i arbejde og de arbejdsløse) i en given region en nøgleindikator, der kan give en forståelse af forskellene i uddannelsesniveau mellem forskellige sociale grupper og derigennem bidrage til udviklingen af passende politiske tiltag.

Desuden burde man foretage en separat undersøgelse af de direkte og indirekte konsekvenser af den seneste recession og dens følger for de enkelte regioners og samfundsgrupperes velbefindende for at få relevant indsigt, udarbejde forslag og imødegå gentagelser med forebyggende foranstaltninger;

28. mener imidlertid ikke, med hensyn til de sociale indikatorer, at det er nødvendigt at nå ud i fattigdom for at knytte problemer med regional eller personlig ulighed sammen med konsekvenserne for miljøet. Man skal blot tænke på, at den stigende ulighed, navnlig hvis denne ulighed medfører en forringet evne til at betale skat, vil svække muligheden for at foretage den nødvendige omstilling med henblik på at opnå en ny bæredygtig udvikling. Desuden betyder lavere indkomstniveauer, at husholdningernes evne til at foretage de nødvendige ændringer i deres forbrugsmønstre med henblik på at opnå denne bæredygtige udvikling forringes. Det er på den anden side sikkert, at en model for bæredygtig adfærd på mellemlangt og langt sigt vil medføre en besparelse, som kompenserer for den oprindelige investering.

Derfor bør indikatorer for indkomstforskelle og regionale uligheder stå i centrum for de fremtidige strategiske beslutninger;

29. støtter planerne om at udarbejde en **resultattavle for bæredygtig udvikling** som beskrevet i meddelelsen. Under alle omstændigheder bør resultattavlen være så anvendelig som muligt og ligge langt fra det akademiske ex post-evalueringskema. Med andre ord skal resultattavlen - som bør dække alle lande og regioner og gøre de statistiske systemer på begge disse niveauer kompatible - være et handlingsredskab til udformning af retningslinjer for udformningen af EU's sektorpolitikker og

regionale politikker og dermed sikre, at samfundsmæssig innovationskapacitet og følgelig bæredygtighedsfaktoren i særdeleshed inddrages i en hvilken som helst strategisk proces, at der gennemføres flere komparative analyser af bedste praksis og at opfyldelsen af udviklingsmålene fremskyndes. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at fremlægge den pilotversion, der omtales i meddelelsen;

30. Den nye indikatorer skal være solide, pålidelige og have bred støtte for at måle fremskridtene i retning af en miljøeffektiv økonomi, og de skal danne grundlaget for udarbejdelsen af en resultattavle for bæredygtig udvikling, dvs. på det sociale, økonomiske og miljømæssige område. Biodiversitet skal indgå i disse nye indikatorer;

31. opmuntrer bestræbelserne på at skabe grønne regnskaber gennem brug af integrerede miljøøkonomiske regnskaber. Takket været Eurostats, medlemslandenes statistiske institutters og OECD's forenede anstrengelser er der på nogle områder tale om betydelige fremskridt, men det er nødvendigt at udbrede dem til alle EU's lande, således at vi allerede i 2013 har miljøregnskaber for energiforbrug og affaldsbehandling samt monetære regnskaber for miljørelaterede tilskud inden for en fælles retlig ramme.

Det er også nødvendigt, at det europæiske nationalregnskabsystem (ENS) supplerer sin resultattavle for sociale indikatorer, såsom husstandenes disponible indkomst og et justeret tal for disponibel indkomst, og udbreder den til alle EU's medlemslande og regioner med henblik på at fremme dens anvendelse, eftersom den måler forbrug og opsparing bedre end indikatoren BNP pr. indbygger, der anvendes i øjeblikket.

D. Nærhed, proportionalitet og bedre regulering

32. mener, at de spørgsmål, der rejses i meddelelsen svarer til tredje del af Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, afsnit XVIII og XX, som handler om økonomisk og social samhörighed og om miljøet;

33. mener, at de politikområder, som meddelelsen behandler, ikke er områder, hvor EU har enekompetence, da nærhedsprincippet finder anvendelse. Dog må man sige, at der findes visse tværnationale aspekter, som ikke kan reguleres på passende vis gennem uafhængige tiltag fra medlemslandene eller de lokale eller regionale myndigheder. Derfor når man bedst målene gennem fælles politikker eller en koordineret indsats;

34. er af den opfattelse, at de foranstaltninger, der omtales i meddelelsen, synes at være i tråd med proportionalitetsprincippet, eftersom de ikke går længere, end hvad der er nødvendigt for at nå de fastsatte mål. Kommissionen tilstræber navnlig at udvikle indikatorer og andre overvågningsredskaber såsom den europæiske resultattavle for bæredygtig udvikling;

35. opfordrer Europa-Kommissionen til i højere grad at anerkende de lokale og regionale myndigheders rolle med hensyn til forbedring af lovgivningen, særlig for så vidt angår behovet for at støtte deres deltagelse i udviklingen af en ny fremgangsmåde til måling af sociale og miljømæssige fremskridt. Kommissionen bør stille hjælp og ressourcer til rådighed for oprettelsen af statistiske databaser på lokalt og regionalt niveau, som dækker hele EU. Disse databaser vil fremme udviklingen af indikatorer på EU-niveau;

36. minder om, at medlemslandene og de lokale og regionale myndigheder allerede har defineret en bred vifte af individuelle og differentierede miljømæssige, økonomiske, sociale og teknologiske indikatorer, som kan være en hjælp til udviklingen af indikatorer for EU, som også afspejler situationen i medlemslandene på lokalt og regionalt niveau, for således at skabe mulighed for sammenligninger mellem regioner og byer i hele EU.

Ud over indikatorerne på EU-niveau ville det være formålstjenligt, hvis man havde adgang til oplysninger fra andre lande, f.eks. i form af information udarbejdet af de internationale organisationer.

E. Resumé og konklusioner

37. Der er klart behov for at supplere BNP med statistikker, som dækker andre økonomiske, sociale og miljømæssige spørgsmål, som borgernes trivsel i høj grad afhænger af.

BNP er ikke et instrument, der med nøjagtighed kan måle langsigtede økonomiske og sociale fremskridt og navnlig ikke samfundets kapacitet til at håndtere spørgsmål som klimaændringer, ressourceeffektivitet, livskvalitet eller social inklusion. Derfor foreslås det, at de indikatorer, der udvælges til at tjene som rettesnor for udviklingen og udformningen af offentlige politikker og strategier, skal være i tråd med prioriteterne for EU 2020-strategien;

38. mener, at den traditionelle BNP-indikator bør forbedres og suppleres af faktorer, som omhandler miljø og social trivsel. I den sammenhæng mener Regionsudvalget endvidere, at det vil være hensigtsmæssigt at udvikle et omfattende miljøindeks samt gennemføre en harmoniseret social undersøgelse på EU-, nationalt og regionalt niveau;

39. er af den opfattelse, at det er nødvendigt at forbedre metodologien med henblik på rettidigt at få rådighed over mere komplette oplysninger, der er i overensstemmelse med virkeligheden, og som giver mulighed for at benytte indikatorer,

der letter beslutningsprocessen. Udvalget fremhæver endvidere, at de indikatorer, som skal kunne anvendes af de lokale, regionale og nationale myndigheder og af EU-myndighederne, skal være homogene og fremme udviklingen og udbredelsen af samfundsmæssige nyskabelser og sammenhængen i beslutningsprocessen. Det er også nødvendigt at øge forståelsen af samspillet mellem forskellige velfærdsindikatorer, ikke mindst fordi de indikatorer, som skal supplere BNP-målet, ofte forandres med en del forsinkelse;

40. opfordrer til, at valget af indikatorer og deres indhold bliver resultatet af en bred deltagelse af de lokale og regionale myndigheder, landene og Unionen nedefra og op, i en omfattende diskussion, som ved aggregation gør det muligt at sikre effektive mål og legitimerer EU's politiske indsats, ved at borgerne i højere grad kan identificere sig med indsatsen for at komme ud af krisen og for at bevare miljøet og livskvaliteten;

41. gør opmærksom på, at befolkningstæthed blev indført som indikator i forbindelse med udvidelsen af EU i 1995. Denne indikator påviste hindringerne for udvikling i de tyndbefolkede egne i Nordeuropa: bl.a. lange afstande, høje omkostninger ved levering af tjenesteydelser og infrastruktur og et utilstrækkeligt økonomisk grundlag for virksomheds-etablering. Sådanne simple indikatorer bør fortsat anvendes i fremtiden, f.eks. i forvaltningen af samhörighedspolitikken;

42. opfordrer til, at EU fortsat samarbejder med andre internationale institutioner som OECD, Verdensbanken og Den Internationale Arbejdsorganisation samt med de statistiske institutter, således at den indsats, vi leverer, stemmer overens med den indsats, der gøres på verdensplan af andre internationale organisationer;

43. henleder opmærksomheden på, at det er altafgørende, at indikatorerne stemmer overens med de overordnede mål i den nye Europa 2020-strategi og de finansielle perspektiver efter 2013. EU-strategierne afspejles i budgetterne, og disse strategier bør tage udgangspunkt i fremtidige ønsker, der forbedrer en virkelighed, som kun kan baseres på to informationskilder – nemlig statistikker og borgernes mening – i forening med den ledende rolle, der spilles af EU's demokratiske institutioner;

44. støtter meddelelsens indhold og er enig med Kommissionen i, at BNP er en vigtig indikator til måling af den økonomiske vækst og trivslen i Europa og dets regioner. For at træffe beslutninger om og evaluere EU-politikker vil det imidlertid være hensigtsmæssigt at udvikle supplerende indikatorer, der mere nøjagtigt kan måle fremskridtene hen imod en bæredygtig realisering af sociale, økonomiske og miljømæssige mål.

Bruxelles, den 5. oktober 2010

Mercedes BRESSO
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Private og offentlige investeringer til fordel for genopretningen og langsigtede strukturændringer: udvikling af offentlig-private partnerskaber«

(2011/C 15/05)

REGIONSUDVALGET

- betoner, at OPP-projekter ikke først og fremmest skal ses som en kortsigtet finansieringsløsning, men at de bør analyseres ud fra et livscyklusperspektiv - fra planlægning, projektering, finansiering, opbygning og til drift, hvor man tager hensyn til de samlede udgifter i forhold til projektets samlede længde, idet kontraktperioden ind imellem kan være på helt op til 30 år;
- mener ikke, at det i alle sammenhænge er hensigtsmæssigt med offentlig-private partnerskaber. Det bør i stedet afgøres for hvert enkelt projekt, hver enkelt offentlig tjenesteydelse og hver enkelt innovation, hvorvidt det vil medføre en merværdi at indgå i partnerskab med den private sektor;
- mener, at det er for tidligt at fastsætte bestemmelser om tjenesteydelseskoncessioner. Hvis Kommissionen alligevel vælger at lade EU's direktiver om offentlige indkøb omfatte tjenesteydelseskoncessioner, er det af afgørende betydning, at regelsættet bliver så enkelt og fleksibelt som muligt. Regelsættet bør i så tilfælde ligne det, der findes i direktivet om koncessionskontrakter om bygge- og anlægsarbejder, og bør under ingen omstændigheder læne sig op ad reglerne vedrørende tjenesteydelsesaftaler.

Ordfører:	Catarina Segersten-Larsson (SE/PPE), Medlem af Landstingsstyrelsen i Värmland
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget Private og offentlige investeringer til fordel for genopretningen og langsigtede strukturændringer: udvikling af offentlig-private partnerskaber
	KOM(2009) 615 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. påskønner, at EU og medlemslandene har iværksat en række ambitiøse genopretningsplaner for at stabilisere den finansielle sektor og begrænse den finansielle og økonomiske krisens negative virkninger for borgerne og realøkonomien. Regionsudvalget vil samtidig understrege vigtigheden af, at de regionale og lokale myndigheder inddrages;
2. mener også, at offentlig-private partnerskaber (OPP) i en genopretningsammenhæng kan være en effektiv løsning for igangsættelse af infrastrukturprojekter, levering af offentlig service og innovation i bredere forstand;
3. betoner, at OPP-projekter ikke først og fremmest skal ses som en kortsigtet finansieringsløsning, men at de bør analyseres ud fra et livscyklusperspektiv - fra planlægning, projektering, finansiering, opbygning og til drift, hvor man tager hensyn til de samlede udgifter i forhold til projektets samlede længde, idet kontraktperioden ind imellem kan være på helt op til 30 år;
4. mener ikke, at det i alle sammenhænge er hensigtsmæssigt med offentlig-private partnerskaber. Det bør i stedet afgøres for hvert enkelt projekt, hver enkelt offentlig tjenesteydelse og hver enkelt innovation, hvorvidt det vil medføre en merværdi at indgå i partnerskab med den private sektor;
5. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til omhyggeligt at undersøge eventuelle grænseoverskridende leasingordninger for offentlige infrastrukturer eller andre OPP-projekter, som de allerede er indgået i, eller som de har overvejet at indgå i på et senere tidspunkt, med henblik på at undgå ubehagelige overraskelser og alvorlige konsekvenser for deres budgetter;
6. konstaterer, at finansieringsløsninger ser forskellige ud i de forskellige medlemslande. I visse medlemsstater er det f.eks. muligt for de lokale myndigheder selv at optage lån og finansiere store investeringer. Da forudsætningerne er så forskellige, mener Regionsudvalget, at offentlig-private partnerskaber kun i nogle tilfælde kan anvendes til at gøre forvaltningen af de offentlige finanser og gennemførelsen af omfattende projekter mere effektiv;
7. har den opfattelse, at offentlig-private partnerskaber kan være en god måde at håndtere de offentlige investeringer på, men det bør være op til de lokale og regionale myndigheder at bedømme, hvilken metode der er mest hensigtsmæssig i forbindelse med de forskellige projekter, offentlige tjenesteydelser eller innovationer. Det er en vigtig forudsætning for de offentlig-private partnerskaber, at det vurderes, hvem der er bedst egnet til at bære de forskellige risici;
8. mener, at EU's strukturfonde eller Den Europæiske Investeringsbank (EIB) på visse betingelser kan stille midler til rådighed, som kan anvendes til at støtte offentlig-private partnerskabsprojekter;
9. er enig i, at offentlig-private partnerskaber kan være et af midlerne til imødegåelse af de problemer, der skyldes klimaændringerne, og at de kan være med til at øge væksten og beskæftigelsen i EU's industri og offentlige sektor;
10. vil her fremhæve betydningen af, at små og mellemstore virksomheder får bedre forudsætninger for at deltage i de offentlig-private partnerskaber, eftersom de i disse sammenhænge ofte udgør en underudnyttet ressource for økonomisk vækst og for skabelse af holdbare arbejdspladser;
11. det er også de lokale og regionale myndigheder, der som regel er bedst i stand til at bedømme, hvordan tjenesteydelserne skal finansieres. Udvalget vil gerne understrege, at kommuner og regioner varetager forskellige funktioner, eftersom de ud over at organisere, styre og kontrollere eksterne aktiviteter også skal udføre aktiviteter i eget regi (in-house). De lokale og regionale myndigheder bør klart definere såvel de almennyttige mål som de udbudte tjenesters kvalitet og prispolitikken samt kontrollere, at de opstillede målsætninger realiseres;

12. konstaterer, at begrebet partnerskab nu opfattes betydeligt bredere, end det oprindeligt var tilfældet, og udvalget foreslår derfor, at offentlig-private partnerskaber fremover gøres til genstand for en klarere definition, der indebærer langvarige relationer, fælles risiko og stort økonomisk omfang. Det er derfor særdeles vigtigt, at begrebet offentlig-private partnerskaber defineres bedre, så man kan få en relevant diskussion om en eventuel fortsat indsats inden for Fællesskabet.

Regionsudvalgets synspunkter om Kommissionens forslag til fem vigtige foranstaltninger i 2010:

Kommissionens forslag om at nedsætte en OPP-gruppe

13. finder det vigtigt, at der oprettes et system til international støtte og erfaringsudveksling i takt med, at antallet af offentlig-private partnerskaber stiger. Udvalget vil dog på det kraftigste understrege, at forudsætningerne er forskellige i medlemslandene, og at en betingelse for vellykkede partnerskaber er, at de udvikles ud fra lokale og regionale forudsætninger. Efter Regionsudvalgets mening er det derfor vigtigt at sikre, at der findes støtte og knowhow i de forskellige medlemslande;

14. mener, at hvis der oprettes et organ eller en gruppe på EU-niveau, er det yderst vigtigt, at de lokale og regionale niveauer er repræsenterede heri, og at Regionsudvalget får mulighed for at udpege repræsentanter fra lokalt og regionalt plan.

Kommissionens forslag om at samarbejde med EIB med henblik på at øge den tilgængelige finansiering for offentlig-private partnerskaber

15. Efter Regionsudvalgets opfattelse bør investeringstiltag altid håndteres med største respekt, således at lokale og regionale myndigheder og private virksomheder ikke havner i uholdbare tilbagebetalingssituationer, eftersom partnerskaber indebærer meget langsigtede økonomiske forpligtelser. Udvalget anser EU's strukturfondsmidler for at være et yderst vigtigt aktiv i forbindelse med offentlig-private partnerskaber. Efter udvalgets opfattelse bør EIB spille en langt vigtigere rolle, når det gælder om at bidrage til at skabe forudsætninger for succesfulde og innovative partnerskaber.

Kommissionens forslag om at gennemgå relevante regler og praksis for at sikre sig mod forskelsbehandling ved bevilling af offentlige midler, når det indebærer fællesskabsmidler Regionsudvalget

16. bifalder Kommissionens indsats for på EU-niveau at beskytte de grundlæggende principper i EF-traktaten, herunder principperne om gennemsigtighed, lige muligheder, proportionalitet og gensidig anerkendelse i forbindelse med tildeling af offentlige kontrakter og koncessioner;

17. mener, at Kommissionen kunne gøre en endnu større indsats for, at lovgivningen om indgåelse af offentlige købskontrakter giver mulighed for at indgå offentlig-private partnerskaber.

Kommissionens plan om at foreslå mere effektive rammer for innovation, herunder EU's mulighed for at deltage i privatretlige organer og for at investere direkte i specifikke projekter

18. Spørgsmålet om EU's deltagelse i privatretlige organer og direkte investeringer i specifikke projekter må nødvendigvis videreudvikles og forklares nærmere, ligesom der bør foretages en undersøgelse af nærhedsprincippet, inden Regionsudvalget har mulighed og forudsætninger for at tage stilling hertil.

Kommissionens planer om at fremsætte et lovforslag om et instrument for koncessioner på grundlag af den igangværende konsekvensanalyse

19. mener, at det er for tidligt at fastsætte bestemmelser om tjenesteydelseskoncessioner. Hvis Kommissionen alligevel vælger at lade EU's direktiver om offentlige indkøb omfatte tjenesteydelseskoncessioner, er det af afgørende betydning, at regelsættet bliver så enkelt og fleksibelt som muligt. Regelsættet bør i så tilfælde ligne det, der findes i direktivet om koncessionskontrakter om bygge- og anlægsarbejder, og bør under ingen omstændigheder læne sig op ad reglerne vedrørende tjenesteydelsesaftaler;

20. mener, at den fremtidige udvikling på OPP-området ikke bør mindske mulighederne for at ansætte personer med særlige behov, i overensstemmelse med EU-Domstolens praksis.

Bruxelles, den 5. oktober 2010

Mercedes BRESSO
Formand
for Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »En strategi for Nordsøen og Den Engelske Kanal«

(2011/C 15/06)

REGIONSUDVALGET

- er overbevist om, at makroregioner kan udgøre en innovativ form for interregionalt og tværnationalt europæisk samarbejde, der kan skabe en velegnet ramme for et geografisk, fagligt og tidsmæssigt afgrænset samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder, medlemsstater og EU-organer;
- understreger at makroregionale strategier ikke behøver omfatte samtlige politikområder, men i første omgang bør koncentrere sig om de udfordringer, der er fælles for en makroregion; fastslår ligeledes, at makroregionen ikke repræsenterer endnu et institutionelt niveau i EU;
- understreger, at de fælles prioriteter for indsatsen i Nordsøen/Den Engelske Kanal i første omgang findes på områderne havpolitik, miljø, energi, transport, industri og videnskab samt disse områders følgevirkninger for den sociale samhørighed;
- anmoder EU-medlemsstaterne om at støtte den videre indsats for udvikling af en makroregional strategi for dette område set i lyset af det presserende behov for at imødegå udfordringerne på områder som transport, miljø, fiskeri og forskning;
- anmoder Kommissionen om, at den allerede inden 2013 stiller midler til rådighed for udarbejdelsen af makroregionale strategier og at fremme udviklingen af en makroregional strategi for Nordsøen/Den Engelske Kanal inden 2013;
- er fortalende for, at samhørighedspolitikken efter 2013 i videst muligt omfang bør integrere de makroregionale strategier i det territoriale samarbejde og anser det for strengt nødvendigt, at man ved hjælp af en grøn bog analyserer og fastlægger, hvilken rolle og funktion de skal opfylde.

Ordfører: Hermann Kuhn, medlem af Bremens parlament (DE/PSE)

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

REGIONSUDVALGET

1. bifalder, at Kommissionen den 10. juni 2009 fremlagde en »EU-strategi for Østersøområdet«, der tager udgangspunkt i Østersøområdet som makroregion. Kommissionen gjorde allerede ved offentliggørelsen opmærksom på, at Østersøstrategien kan tjene som eksempel for lignende strategier i andre europæiske makroregioner;

2. bemærker, at EU's strategi for Østersøområdet bygger på en integreret strategi, frivillighed samt en aktiv samarbejds- og høringsproces med de regionale aktører. Den er finansielt neutral og baseret på en mere koordineret brug af eksisterende ressourcer. Denne fremgangsmåde udgør en fornuftig rettesnor for arbejdet med de makroregionale strategier, der skal tage udgangspunkt i den enkelte makroregions særlige karakteristika og dertil knyttede udfordringer;

3. bifalder, at Det Europæiske Råd den 18.-19. juni 2009 anmodede Kommissionen om at udarbejde en »EU-strategi for Donauområdet«;

4. minder om, at Regionsudvalget fra starten af har bidraget til dette arbejde på positiv vis, idet der her opstår en mulighed for at fremme de lokale og regionale myndigheders politiske involvering. Regionsudvalget har formidlet bidragene fra disse aktører;

5. konstaterer, at mange europæiske regioner arbejder med emnet »makroregionale strategier«. Dette fremgik klart af Regionsudvalgets konference den 13. april 2010 om temaet »Europas makroregioner: Integration gennem territorialt samarbejde«;

6. er overbevist om, at makroregioner kan udgøre en innovativ form for interregionalt og tværnationalt europæisk samarbejde, der kan skabe en velegnet ramme for et geografisk, fagligt og tidsmæssigt afgrænset samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder, medlemsstater og EU-organer. Ved udarbejdelsen af disse nye strategier bør der samtidig tages højde for de mangeårige erfaringer i det grænseoverskridende, tværnationale og interregionale samarbejde;

7. fremhæver, at en europæisk strategi for makroregioner kan forbedre sammenhængen og koordineringen af politiske foranstaltninger i forskellige sektorer og på forskellige niveauer samt sikre et fælles svar på specifikke udfordringer. En sådan strategi kan bidrage til at koordinere anvendelsen af finansielle

midler, øge inddragelsen af lokale og regionale myndigheder efter princippet om forvaltning på flere niveauer og inddrage samfundsorganisationer på mere fleksibel vis;

8. går derfor ud fra, at makroregionale strategier er et instrument til fremme af europæisk integration og voksende økonomisk, social og territorial samhørighed – et skridt ad gangen;

9. anser det for nødvendigt at undersøge, hvordan makroregionale strategier og indsatsområder kombineres med andre strategiske politikker i EU, først og fremmest »Europa 2020«, samhørighedspolitikken og den integrerede havpolitik.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

Makroregioner: en ny form for interregionalt og tværnationalt europæisk samarbejde

10. minder om, at fremme og udvikling af grænseoverskridende, interregionalt og tværnationalt samarbejde altid har været et vigtigt anliggende for Regionsudvalget: Dette var tilfældet ved udviklingen af euroregioner, der fokuserer på samarbejdet mellem grænseregioner, og ved udviklingen af europæiske strukturer i forbindelse med grænseoverskridende, tværnationale og interregionale tiltag under »den europæiske gruppe for territorialt samarbejde« (EGTS);

11. påpeger, at fremme af interregionalt og tværnationalt samarbejde også er et vigtigt mål og indhold i samhørighedspolitikken. INTERREG IV B-programmerne tager allerede nu udgangspunkt i større regionale strukturer som Nordsøen eller »Den Atlantiske Bue«;

12. støtter, at området har fået en endnu større betydning som referencepunkt for EU's politikker, eftersom målet om »territorial samhørighed« er blevet indføjet i EU-traktaterne;

13. bifalder, at EU's integrerede havpolitik, der vil sammenfatte sektorpolitikkerne i en overordnet strategi, nu anser en regionalisering af strategien for at være en væsentlig forudsætning for en vellykket gennemførelse, idet prioriteter og instrumenter på den måde bedre kan afstemmes efter den specifikke geografiske, økonomiske og politiske situation i et havområde;

14. er overbevist om, at makroregioner og de dertil knyttede politiske strategier kan udgøre en ny og innovativ form for interregional og tværnational politisk indsats i EU. Modellen kan i væsentlig grad bidrage til at skabe sammenhæng og handlegkraft i et bestemt område og således med udgangspunkt i specifikke forudsætninger kombinere økonomisk effektivitet, social samhørighed og miljømæssig balance;

15. konstaterer, at en makroregion er et »tilvalgt«, ikke et »foreskrevet« territorium, hvis grænser derfor ikke nødvendigvis skal være sammenfaldende med administrative og politiske grænser. En makroregion repræsenterer et niveau, hvorpå forskellige aktører vælger at samarbejde om løsningen af fælles problemer, der ikke, eller kun i begrænset omfang, kan løses på andre territoriale niveauer. Det drejer sig om særlige udfordringer og muligheder, hvor en region eller en medlemsstat ikke har den nødvendige størrelse til at finde en løsning, mens EU med sit regelværk er for stor og generel en enhed;

16. konkluderer på den baggrund, at makroregionale strategier ikke behøver omfatte samtlige politikområder, men i første omgang bør koncentrere sig om de udfordringer, der er fælles for en makroregion, og som er blevet kortlagt i et partnerskabsbaseret samarbejde. På den måde forbindes samarbejdsprincipperne, hvor det er hensigtsmæssigt og nødvendigt, med nærhedsprincippet;

17. understreger, at makroregionen som et »funktionelt rum« ikke har nogen urokkeligt fastlagte grænser, men at grænserne derimod, alt efter problemets karakter og løsning, kan ændres. Der må imidlertid sikres et minimum af konsekvens med hensyn til, hvad der udgør et kerneområde (også ind i landet). Enhver makroregions kerne bestemmes imidlertid af de geografiske omstændigheder, der har udgjort grundlaget for områdets økonomiske, politiske og kulturelle udvikling;

18. fastslår, at makroregionen ikke repræsenterer endnu et institutionelt eller konstitutionelt niveau i EU. Makroregionen bør tværtimod etableres som et forum for handling, en platform eller et netværk, hvor lokale og regionale, nationale og europæiske partnere med deltagelse af samfundsmæssige aktører kan arbejde for fælles mål inden for et nærmere afgrænset område. I den forbindelse bør der trækkes på eksisterende netværk og platforme;

19. er overbevist om, at makroregionale strategier skaber store chancer og muligheder for en videreudvikling og konkretisering af princippet om forvaltning på flere niveauer, som Regionsudvalget har gjort til et kernepunkt i sit arbejde. Dette gælder også for en åben og fleksibel inddragelse af samfundsorganisationer;

20. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder har det største indblik i en regions konkrete forudsætninger og problemer, og at de derfor skal være ligeberettigede partnere ved udformningen og gennemførelsen af makroregionale strategier. Disse aktører befinder sig tættest på borgerne;

21. er imidlertid af den opfattelse, at samarbejdet i makroregionen ikke alene kan udformes bi- eller multilateralt, men at der må være tale om en væsentlig støtte fra EU's organer. Disse repræsenterer de fælles mål, de fælles regler og EU's fælles ressourcer;

22. er overbevist om, at hver makroregion har brug for en skræddersyet strategi. Først når der er udviklet en række makroregionale strategier med forskellige karakteristika vil der kunne

indsamles et erfaringsgrundlag, som gør det muligt at kortlægge dette instruments muligheder og begrænsninger.

En strategi for Nordsøen/Den Engelske Kanal

23. konstaterer, at området Nordsøen/Den Engelske Kanal omfatter Nordsøen med forbindelsesfarvande til Østersøen (Skagerrak og Kattegat), til Atlanterhavet (Den Engelske Kanal), Norskehavet samt tilgrænsende kystregioner, for så vidt som disse direkte eller indirekte er forbundet med havet, er under havets indflydelse eller selv har indflydelse på havet. Havområdet svarer til afgrænsningen af havregionen »Nordsøen, herunder Kattegat og Den Engelske Kanal« i OSPAR-kommis-sionens dokumenter og EU's havstrategidirektiv;

24. gør opmærksom på, at EU-medlemsstaterne Sverige, Danmark, Tyskland, Nederlandene, Belgien, Frankrig og Det Forenede Kongerige samt deres lokale og regionale myndigheder politisk set er forbundet med makroregionen Nordsøen/Den Engelske Kanal. Det samme gælder for Norge og i bredere forstand Island, som via deres EØS-medlemskab allerede har tætte forbindelser til EU. Island har indgivet sin ansøgning om EU-medlemskab;

25. konstaterer, at Nordsøen befinder sig på kontinental-soklen og derfor ikke er noget dybt farvand. Nordsøens økosystem er med 230 forskellige fiskearter og 10 millioner havfugle rigt og komplekst, men også følsomt og udsat. Kysterne er varierede: fjorde, flodmundinger, strande, bugter og vadehavs-områder, der er præget af store tidevandsforskelle og i nogle tilfælde stærke strømninger. De floder, som udmunder i Nordsøen og Den Engelske Kanal, dræner en stor del af Europa og belaster havområdet yderligere med deres udledninger;

26. er klar over, at Nordsøen og Den Engelske Kanal er verdens mest trafikerede havområde, og samlet set anvendes overordentligt intensivt: til skibsfart (med den største koncentration i Den Engelske Kanal), fiskeri, råstofudvinding fra havbunden (olie, naturgas, sand og grus), offshore-energi og turisme. Der eksisterer et anspændt og konfliktpræget forhold mellem de forskellige anvendelsesområder indbyrdes og i forhold til miljøbeskyttelsen;

27. ved, at kystområderne omkring Nordsøen og Den Engelske Kanal hører til blandt de veludviklede regioner i EU. I området findes to af verdens største havne for interkontinental søtransport og andre store urbane centre med traditionel og moderne industri. Også sektorerne turisme og landbrug er i vid udstrækning veludviklede. Samtidig befinder traditionelle brancher som fiskeri eller værftsindustri sig i en vanskelig strukturel forvandringsproces, der gøres endnu vanskeligere som følge af den aktuelle finansielle og økonomiske krise;

28. mener, at Nordsøen/Den Engelske Kanal er en vækstregion. Den kan og bør bidrage til Europa 2020-strategien og til en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i Europa. Dette kan fremmes gennem en makroregional strategi;

29. er bekymret over, at Nordsøen og Den Engelske Kanal i miljømæssig henseende er stærkt belastede og sårbare. Området belastes af en omfattende forurening og udledninger i havet og er sårbart på grund af de risici, som er forbundet med skibsfart og energiudvinding. Klimaændringerne indebærer nye risici for de umiddelbare kystregioner pga. af den stigende vandstand i havene og flere situationer med ekstreme vejrforhold;

30. gør opmærksom på, at kystregionerne omkring Nordsøen og Den Engelske Kanal pga. migrationsstrømme, tætte handelsforbindelser under bl.a. hansestæderne og en fælles maritim tradition i politisk og kulturel henseende har været tæt forbundne i over 2000 år. Her lå i mange århundreder udgangspunktet for en verdensomspændende søfart, der har været med til at præge selvforståelsen hos regionens borgere;

31. fremhæver, at landene rundt om Nordsøen og Den Engelske Kanal står over for store fælles problemer og udfordringer, som ikke kan løses og imødegås af den enkelte region eller medlemsstat alene. De fælles udfordringer er hovedsageligt en følge af de naturgivne og geografiske forhold i Nordsøen, Den Engelske Kanal og kystområderne, som har dannet grundlaget for ensartede historiske, økonomiske, sociale og kulturelle udviklingstendenser. Der er først og fremmest tale om:

- et sammenhængende selvstændigt økosystem og de dermed forbundne risikofaktorer,
- klima og geologi (produktion af vedvarende energi baseret på vind og tidevand samt nye udfordringer for kystsikringen),
- intensiv udnyttelse af naturressourcer (fiskeri, olie- og gasudvinding mm.),
- intensiv og modsætningsfyldt anvendelse af de fysiske rammer (vindenergi, skibsfart og naturbeskyttelse),
- kysterne som grundlag for økonomiske aktiviteter (skibsfart, skibsværfter og turisme);

32. fremhæver, at de nødvendige skridt til bevarelse af økosystemet i Nordsøen og forbindelsesfarvandene til de omkringliggende have, til skånsom omgang med havområdets ressourcer, til reduktion og forebyggelse af yderligere forurening, til fremme af sikkerhed på havet og på land og til tilpasning til klimaændringerne vedrører grænseoverskridende problemstillinger og derfor ikke kan løses af regioner eller medlemsstater, der handler på egen hånd. Dette gælder også for etableringen af grænseoverskridende infrastruktur og fysisk planlægning: skibsfartskorridorer, transportnet, kabel- og rørledningskorridorer samt oprettelse af netværk til beskyttelse af havmiljøet.

Vigtige indsatsområder

33. understreger, at de fælles prioriteter for indsatsen i Nordsøen/Den Engelske Kanal i første omgang findes på områderne havpolitik, miljø, energi, transport, industri og videnskab

samt disse områders følger virkninger for den sociale samhørighed. På disse politikområder ses merværdien ved et vellykket samarbejde i makroregionen tydeligt. Samarbejdet vil imidlertid også have positive følger for de politikområder, som ikke umiddelbart er afhængige af de fysiske rammer og traditionelle udviklingstendenser.

Skibsfart og havne

34. fremhæver, at skibsfarten er en hjørnesten i den europæiske økonomi, der skaber stor beskæftigelse og som, på trods af den dermed forbundne forurening, er den mest miljøvenlige transportform. Målet er derfor at flytte godstransport til søvejene og forbedre samspillet mellem sø- og jernbanetransporten og forbindelserne til baglandet. Der bør være tale om en koordineret indsats i forbindelse med udviklingen af nærskibsfart, »motorveje til søs« og forbindelserne til de indre vandveje i makroregionen Nordsøen/Den Engelske Kanal;

35. har den opfattelse, at forbedring af og kontrol med søfartssikkerheden bør vies særlig opmærksomhed i først og fremmest højrisikofarvande som Den Engelske Kanal. Yderligere risikoscenarier, som stadigt flere offshore-vindparker, kræver nye fælles strategier for katastrofeberedskabet;

36. er bekymret for, at den skærpede konkurrence inden for skibsfart og havnedrift som følge af den finansielle og økonomiske krise kan resultere i, at de nødvendige tiltag i kampen mod forureningen af havområder og kyster bliver sat på vægblus. Der er behov for en særlig støtte, foranstaltninger og incitament, hvis strategier som »Clean Shipping«, »skibet uden emissioner« og »Green Harbour« skal videreudvikles. »Rotterdam Climate Initiative« og »Clean Shipping Index« er gode eksempler;

37. er overbevist om, at spørgsmål vedrørende sikkerhed på havet og foranstaltninger mod forurening ganske vist må være genstand for internationale aftaler, men at sådanne aftaler med godt resultat kan forberedes og initieres gennem tiltag og eksempler i godt organiserede makroregioner.

Kapacitetsophugning

38. har den opfattelse, at søtransportens og offshoreaktiviteternes atter stigende betydning vil resultere i en voksende efterspørgsel efter og øgede krav til arbejdstagerne. Den internationale konkurrence om højt kvalificeret personale vil blive skærpet. De maritime sektorer i Nordsøen og Den Engelske Kanal står overfor en fælles udfordring, der vedrører behovet for at investere i uddannelse og opkvalificering af fagpersonale, som skal varetage en lang række maritime opgaver;

39. er fortalende for at se nærmere på ideen om et »havakademi« som et fælles virtuelt uddannelsescentrum for traditionelle og nye maritime fag, hvor der kan udvikles fælles pensum og standarder, der resulterer i en gensidig anerkendelse af erhvervede kvalifikationer.

Industri og erhvervsliv

40. understreger, at kystregionerne omkring Nordsøen/Den Engelske Kanal i høj grad rammes af de strukturelle forandringer i industriens internationale arbejdsdeling, særligt skibsbyggeriet. Det er nødvendigt at fremme byggeriet af højteknologiske specialskibe og skibe med lave eller ingen emissioner for at støtte værfterne i konkurrencen og samtidig gøre søtransporten mere sikker og bæredygtig;

41. gør opmærksom på, at havet og kystområdet kan blive hjemsted eller råstof for nye teknologier og industrier. Det drejer sig i den forbindelse om offshore-teknik, »blå« bioteknologi, vand- og deltateknologi, havbrug og mulig indvinding af yderligere råstoffer fra havbunden. Hvad angår disse fremtidsorienterede teknologier og industrier, bør der dannes regionale klynger i Nordsøen og Den Engelske Kanal, idet der her findes en god videnskabelig og industriel kapacitet;

42. bifalder, at Kommissionen i sit arbejdsprogram for 2010 har annonceret en meddelelse om »Blå vækst – En ny vision for bæredygtig vækst i kystregioner og havområder«.

Den integrerede havpolitik

43. påpeger, at EU's integrerede havpolitik fremhæver nødvendigheden af skræddersyede løsninger, som er tilpasset de regionale havområders (geografiske, økonomiske og politiske) karakteristika, og at Nordsøen/Den Engelske Kanal er et sådant regionalt hav. Udvikling af en integreret havpolitik for dette område samt gennemførelse af denne politiks foranstaltninger og kontrol hermed, udgør en væsentlig del af den europæiske strategi for Nordsøen/Den Engelske Kanal;

44. går ud fra, at Kommissionens annoncerede meddelelse om en integreret havpolitik for det udvidede »Nordsøområde« vil pege på nødvendigheden af et styrket samarbejde mellem de tilgrænsende regioner og stille forslag om mål og instrumenter i dette samarbejde;

45. gør opmærksom på, at de regionale og lokale myndigheder og de lokale interesserepræsentanter er vigtige partnere i denne debat, idet de bedst er i stand til at bedømme, hvilke foranstaltninger, der vil være velegnede.

Fiskeri

46. beklager, at EU's fiskeripolitik ikke hidtil har opfyldt de opstillede mål i tilstrækkeligt omfang og står over for store udfordringer: overfiskeriet af mange arter og i mange regioner, mange bestandes dårlige tilstand – i nogle tilfælde under den sikre biologiske grænse – de stadigt uhensigtsmæssigt store fangstkapaciteter, samt illegalt og ureguleret fiskeri, som der hidtil ikke er blevet sat en effektiv stopper for;

47. anbefaler, at det for hvert fiskeriområde analyseres og vurderes, hvilket fiskeriforvaltningssystem der egner sig bedst til den pågældende fiskerizone, de arter, der fiskes, og flådetypen. Dertil bør de regionale rådgivende råd (RAC) styrkes og inddragelsen af de regionale og lokale myndigheder fremmes.

Miljø

48. konstaterer, at den økonomiske udvikling og menneskers stigende indgriben resulterer i en stærk belastning af økosystemet i Nordsøen/Den Engelske Kanal og store miljøproblemer: Affald (bl.a. plastikaffald) i havområder og på strande, en større belastning af farvandene med kemikalier og tungmetaller samt forurening som følge af skibsfart og olie- og naturgasudvinding i havet;

49. er overbevist om, at en vedvarende forbedring af havmiljøet (vandkvalitet, bevarelse af biodiversitet etc.) - også ved flodudmundingerne – kun kan realiseres, hvis alle lande rundt om Nordsøen og Den Engelske Kanal forpligter sig til at opstille fælles mål og sikre en konsekvent opfyldelse og kontrol af disse;

50. noterer med stor bekymring, at der på bunden af Nordsøen og Den Engelske Kanal stadig befinder sig store mængder ammunition (skønnet 1 mio. tons) fra 2. verdenskrig, som udgør en betydelig fare for skibsfart, miljø og mennesker. Udvekslingen af informationer, et tillidsfuldt samarbejde og et fælles handlingsprogram er en nødvendighed med henblik på at kunne formindske og fjerne denne risikofaktor;

51. insisterer på, at det, inden planlægningen og etableringen af kulstofreservoirer under havbunden, er nødvendigt at gennemføre meget grundige undersøgelser til vurdering af dermed forbundne risici og miljøkonsekvenser.

Klimaændringer – afbødning og tilpasning

52. gør opmærksom på, at den stigende vandstand i havene og den øgede risiko for kystområderne, som følge af oversvømmelser under ekstreme vejrforhold, der skyldes klimaændringerne, vedrører regionerne omkring Nordsøen og Den Engelske Kanal såvel specifikt som på sammenlignelig vis. Disse udfordringer skal kystregionerne omkring Nordsøen og Den Engelske Kanal imødegå vha. en fælles forskningsindsats, udveksling af vigtige informationer og koordination af konkrete kystbeskyttelsesforanstaltninger;

53. bemærker, at landene rundt om Nordsøen har en unik kompetence i at håndtere de ændringer i vandstanden, som kan blive en konsekvens af klimaændringerne. Et samarbejde om forskning og opbygning af viden på dette område kan derfor bidrage til at forbedre konkurrenceevnen og beskytte nærmiljøet til gavn for borgerne;

54. gør samtidig opmærksom på, at regionerne omkring Nordsøen/Den Engelske Kanal lægger stor vægt på klimabeskyttelse og miljøforskning og i fællesskab vil udnytte de regionale muligheder for at reducere drivhusgasemissionerne. Dette sker gennem regionale klimabeskyttelsesprogrammer, øget energieffektivitet og fremme af vedvarende energi - såvel offshore som onshore – med det formål at erstatte fossile energikilder med andre energikilder;

55. fremhæver, at kystområderne, herunder først og fremmest de store flodudmundinger, skal forvaltes på en måde, der tager højde for potentielle klimaændringer, og som efter bedste evne forbedrer miljøet og livskvaliteten i kystregionerne og baglandet;

56. konstaterer, at klimaændringerne kan belaste de maritime økosystemer yderligere pga. opvarmning, forsuring af vandet og indvandring af nye arter. Turismeerhvervets muligheder på dette område vil også blive forandret. Med henblik på at finde frem til realistiske politiske løsninger er det nødvendigt at udarbejde fælles videnskabeligt funderede scenarier.

Fysisk Planlægning

57. fremhæver, at grænseoverskridende følgevirkninger, særligt i et så intensivt udnyttet område som Nordsøen og Den Engelske Kanal, kræver en styrket koordinering af aspekter af den fysiske planlægning ved kysten og på havet. Den for nærværende stadig stigende udnyttelse af et begrænset og følsomt område skal, også på baggrund af ønsket om en bæredygtig udvikling og bevarelse af det naturlige miljø, analyseres og evalueres;

58. rejser spørgsmålet om, hvorvidt der for Nordsøen og Den Engelske Kanal ikke bør udvikles en fælles »udvindingsret«, der skal give en fælles brugsret til havbunden, og som omfatter standarder med hensyn til tilladelser og sikkerhedsaspekter. I den forbindelse er det også nødvendigt at udarbejde regler for udlægning og anvendelse af kabler og rørledninger på havbunden;

59. gør opmærksom på, at kystområderne spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at beskytte de bagved liggende landområder mod havet. Kystregionerne er samtidig værdifulde natur- og fritidsområder og yder dermed et vigtigt bidrag til livskvaliteten for de mennesker, der bor ved Nordsøen og Den Engelske Kanal. På grund af de mange forskellige interesser i anvendelsen (natur, fritidsliv, økonomiske interesser, sikkerhed og boliger) er en passende og effektiv anvendelse af kystområderne samt en integreret planlægning og udvikling en nødvendighed.

Energi

60. går ud fra, at der fortsat vil blive udvundet olie og naturgas i Nordsøen. Der er behov for i fællesskab at fastlægge høje sikkerhedsstandarder og systemer til risikoreduktion og -imødegåelse, så risikofaktorerne begrænses mest muligt, og der kan reageres hurtigt og effektivt, hvis behovet opstår;

61. understreger, at de geografiske forudsætninger i Nordsøen og Den Engelske Kanal gør, at mulighederne for at udnytte vedvarende energikilder - hvis udbygning er afgørende for en vellykket energipolitik - er meget store. Området rummer gode muligheder for en energiproduktion baseret på vind, bølger, tidevand eller strømninger. Yderligere forskning i og støtte til dette område vil være til gavn for alle i regionen. Set i lyset af den hurtige udbygning af offshorevindanlæg skal der indgås aftaler om standarderne for disse anlægs anlæggelse, sikkerhed, støjbelastning og forurening;

62. bifalder, at man har påbegyndt planlægningen af et »Nordsønet« som et omfattende energitransportnet, der skal gøre det muligt at udnytte potentialet i vedvarende energikilder fuldt ud. Denne planlægning gør det tvingende nødvendigt at etablere et samarbejde mellem medlemsstater, regioner og private partnere. Med den nødvendige videreudvikling i retning af intelligente energinet kan styrken ved den vedvarende energi gøre området til en foregangsregion for e-mobilitet.

Forskning

63. kræver, at hav- og maritim forskning støttes yderligere under det 8. forskningsrammeprogram. Etableringen af netværk på området skal fremmes. Grundlaget for alle ovennævnte indsatsområder er videnskabelig viden om Nordsøens økosystem og dette havområdes tilstand, om klimaændringernes følger, om den samlede effekt af de konkurrerende anvendelser mm.;

64. foreslår, at der iværksættes et særskilt og tværfagligt forskningsinitiativ for regionen, som sigter mod at samle viden om Nordsøen/Den Engelske Kanal fra alle fagområder. I den forbindelse bør erfaringerne fra programmet BONUS 169, der omhandler Østersøområdet, evalueres.

Kultur

65. henviser til, at livet og arbejdet på og ved havet har skabt en lang kulturel tradition samt erfaringer og fortællinger. Landindvinding, skibsbyggeri og søfart har i væsentlig grad bidraget til selvbevidstheden og selvforståelsen hos de mennesker, som bor rundt om Nordsøen og Den Engelske Kanal. En aktivering og udvikling af disse traditioner som en fælles identitetsskabende faktor er også et positivt særpræg, som kan skabe øget opmærksomhed om dette område i den skarpe konkurrence;

66. opfordrer derfor til at fremme samarbejdet mellem de museer og kulturelle institutioner, som beskæftiger sig med disse emner (f.eks. »North Sea Maritime Museum Network«). Det kunne være hensigtsmæssigt at udarbejde en fælles historiebog med henblik på at skabe en bedre forståelse for den fælles (og individuelle) historie i området;

67. fremhæver betydningen af den kreative og kulturelle sektor i mange regioner omkring Nordsøen/Den Engelske Kanal og er overbevist om, at denne økonomiske sektor vil få stigende betydning for vækst og beskæftigelse i området, især gennem kulturelle udvekslingsprogrammer og universitetsudvekslingsprogrammer og i kraft af forbindelsen mellem kultur og bæredygtig turisme i hele området.

Sammenhæng med andre EU-politikker

68. henviser til det store sammenfald mellem disse hovedpunkter og temaerne for en strategi for Nordsøen og Den Engelske Kanal samt mål og retningslinjer i Europa 2020-strategien og mener, at dette skaber udmærkede forudsætninger for en gensidig udveksling mellem strategien på EU-niveau og det intensive grænseoverskridende og tværnationale samarbejde i en defineret makroregion bestående af de lande, der grænser op til Nordsøen og Den Engelske Kanal;

69. ser særligt i flagskibsinitiativerne »Innovation i EU«, »Et ressourceeffektivt Europa«, »En indutripolitik for en globaliseret verden« samt »Nye kvalifikationer til nye job« de fremtidsrelaterede EU-opgaver, hvor en makroregional strategi udviklet af landene omkring Nordsøen og Den Engelske Kanal har mulighed for at levere konkrete og vedvarende bidrag;

70. mener fortsat, at et samarbejde mellem de nationale, regionale og lokale partnere inden for rammerne af en makroregion og på klart definerede emneområder kan yde et afgørende bidrag til gennemførelsen af den overordnede EU-strategi, idet der på makroregionalt niveau udpeges kompetente aktører, og ressourcerne skaffes og anvendes på målrettet vis;

71. fremhæver den særlige betydning som aktørernes samarbejde inden for rammerne af en makroregion får for en effektiv og vellykket gennemførelse af Europa 2020-strategien »på lokalt niveau« og med hensyn til borgernes konkrete regionale og lokale erfaringer;

72. henviser til, at der findes mange forskellige økonomiske og politiske forbindelser mellem Nordsøen og Østersøen. Begge maritime områder står over for samme udfordringer med hensyn til den maritime økonomi, beskyttelse af havmiljøet, klimaforandringer og energipolitik. Derfor tilstræbes der et tæt samarbejde mellem Østersø- og Nordsøområdet. Derudover bør man undersøge, hvordan man kan overføre de processer til Nordsøstrategien, der har bevist deres kunnen i Østersøstrategien;

73. foreslår, at man undersøger, om og i givet fald hvordan samhørighedspolitikens mål og indsatsområder fremover også bør kobles til de i fællesskab opstillede prioriteter i makroregionale strategier. Dette kan f.eks. ske ved, at nærmere definerede midler under strukturfondene tildeles disse strategier;

74. konstaterer, at der i Nordsøen/Den Engelske Kanal allerede findes EU-programmer for grænseoverskridende, transnationalt og interregionalt samarbejde, der fremmer samarbejdet og bidrager til at skabe en større samhørighed regionerne imellem. Der er først og fremmest tale om INTERREG-programmet IV B for Nordsøen og Atlanterhavsbuen. Disse programmer – forbundet på mere intensiv og fleksibel vis eller fusioneret på længere sigt – kunne blive et vigtigt instrument til udvikling og gennemførelse af en strategi for Nordsøen og Den Engelske Kanal;

75. opfordrer de lokale og regionale myndigheder omkring Nordsøen og Den Engelske Kanal til allerede nu at intensivere anvendelsen af disse støtteinstrumenter for det interregionale samarbejde i forbindelse med formulering og udvikling af en makroregional strategi;

76. slår på ny til lyd for, at man ved tilrettelæggelsen af samhørighedspolitikken fra 2014 og frem styrker det regionale samarbejde yderligere og afsætter flere midler til dette område, uden at dette må ske på bekostning af samhørighedspolitikens mål 1 og 2.

Styreformer

77. tager til efterretning, at Kommissionen er af den opfattelse, at der på nuværende tidspunkt er tale om »tre gange nej« ved udviklingen af makroregionale strategier: nej til nye bestemmelser, nej til nye institutioner og nej til flere midler;

78. har imidlertid den holdning, at der samtidig bør være tale om »tre gange ja«:

— ja til fælles aftaler om anvendelse og kontrol af eksisterende regler i makroregionen;

— ja til etablering af en platform/et netværk/en territorial klynge bestående af regionale og lokale myndigheder og medlemsstater under inddragelse af de berørte aktører under EU-organernes ansvar;

— ja til en koordineret anvendelse af eksisterende finansielle EU-ressourcer til udvikling og gennemførelse af makroregionale strategier;

79. anser det for nødvendigt, at der udvikles og anvendes nye forvaltningsformer (netværk, platforme) i forbindelse med gennemførelsen af makroregionale strategier, der sikrer fælles handling og opstilling af konkrete mål. Disse kan give startskuddet til politiske processer, og en videreudvikling af sådanne, uden at der stilles spørgsmålstegn ved eksisterende kompetencer og nationale beføjelser. Det vil være hensigtsmæssigt med en samarbejdsstruktur på flere planer, der sammenkobler forskellige niveauer på områderne forvaltning, indflydelse, ressourcer og færdigheder;

80. minder om, at den internationale konference om beskyttelse af Nordsøen i perioden 1984-2006 har ydet et pionerarbejde med hensyn til indgåelsen af aftaler om en bedre beskyttelse af Nordsøen. Med OSPAR-konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav, herunder Nordsøen, findes der en forpligtende ramme for internationale aftaler i dette område;

81. fremhæver, at »Nordsøkommissionen«, der er en af de geografiske kommissioner under Konferencen af Perifere Kystregioner (CMPR), er en vigtig partner, der arbejder for et styrket samarbejde i Nordsøområdet, og som allerede har udviklet ideer til en strategi for Nordsøen/Den Engelske Kanal. Mellem den interregionale gruppe »Nordsøen og Den Engelske Kanal« i Regionsudvalget og »Nordsøkommissionen« foregår der allerede en livlig meningsudveksling herom. Også en række andre netværk af lokale og regionale organisationer i denne region bør have mulighed for at bidrage hertil;

82. understreger, at »Arc Manche Assembly«, der udtrykkeligt arbejder for, at Den Engelske Kanal integreres i en fælles makroregional strategi med Nordsøen, spiller en vigtig rolle;

83. er overbevist om, at samarbejdet med disse og andre aktive sammenslutninger (som f.eks. Vadehavsforummet) og ngo'er udgør en afgørende byggesten i udviklingen af vellykkede makroregionale strategier;

84. forventer, at der kan skabes en bedre synergieffekt mellem de midler, som er til rådighed på fællesskabsniveau, så længe der ikke findes egne midler, som er afsat til de makroregionale strategier. På grund af den brede vifte af behandlede emner, skal der i forbindelse med de makroregionale strategier kunne gøres brug af forskellige allerede eksisterende fællesskabsmidler, ikke kun strukturfondene, men også f.eks. rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, TEN-T-programmerne og »Marco Polo«-programmet på transportområdet, rammeprogrammet for forskning og udvikling mm.;

85. har den holdning, at politikken for makroregionerne sigter mod en fælles indsats inden for fysiske, faglige og tidsmæssige rammer. Derfor bør indsatsen sammenfattes i en handlingsplan under overskriften »Nordsøen/Den Engelske Kanal 2020«.

III. KONKLUSIONER

86. anmoder EU-medlemsstaterne om at støtte den videre indsats for udvikling af en makroregional strategi for området Nordsøen og Den Engelske Kanal;

87. er af den opfattelse, at man set i lyset af de presserende problemer og udfordringer nu må påbegynde arbejdet med at tilrettelægge en europæisk strategi for området Nordsøen/Den Engelske Kanal. Regionsudvalget opfordrer Det Europæiske Råd til at anmode Kommissionen om at stå for udarbejdelsen og anmoder Europa-Parlamentet om at indgå i et tæt samarbejde;

88. er fortalende for, at samhørighedspolitikken efter 2013 i videst muligt omfang bør integrere de makroregionale strategier i det territoriale samarbejde (grænseoverskridende, transnationalt og interregionalt) og går ind for, at man inden 2013 vedtager en makroregional strategi, så de regionale operationelle programmer i den kommende programplanlægningsperiode så vidt muligt kan bidrage til den konkrete gennemførelse af denne strategi;

89. fremhæver, at en strategi for Nordsøen/Den Engelske Kanal tager udgangspunkt i nærhedsprincippet anvendelse.

Den skal beskæftige sig med emner og problemstillinger, der ikke udelukkende kan løses på lokalt, regionalt eller nationalt niveau;

90. fremhæver, at udarbejdelsen af denne strategi skal ledsages af en bred offentlig høringsproces. Høringen bør gennemføres i et tæt samarbejde med Regionsudvalget som repræsentant for de regionale og lokale myndigheder og særligt med »Nordsøkommissionen« under CMPR, »Arc Manche Assembly« og andre vigtige aktører. EØS-medlemmerne Norge og Island bør inddrages;

91. anmoder Kommissionen om, at den allerede inden 2013 stiller midler fra den tekniske støtte til rådighed for udarbejdelsen af makroregionale strategier, således at disse kan integreres i EU's kommende finansielle overslag;

92. foreslår, at Kommissionen også inden for rammerne af programmerne til fremme af det territoriale samarbejde, navnlig INTERREG IV B og andre netværksprogrammer som ESPON (ORATE) støtter udviklingen af en makroregional strategi for Nordsøen/Den Engelske Kanal inden 2013. Derved præciseres det, hvilke EU-retningslinjer og -aftaler der allerede gælder for regionen;

93. bifalder, at Kommissionens arbejdsprogram indeholder en »Meddelelse om gennemførelsen af den integrerede havpolitik i Nordsøen og forbindelsesfarvande«;

94. anser det for strengt nødvendigt, at man ved hjælp af en grøn bog analyserer og fastlægger, hvilken rolle og funktion makroregioner skal opfylde. Regionsudvalget har allerede opfordret Kommissionen hertil i sin resolution om Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2010;

95. pålægger udvalgets formand at videre sende denne initiativudtalelse til Kommissionen, Europa-Parlamentet, det nuværende rådsformandskab og partnerlandene i EU's formandstøjke (2010-2011).

Bruxelles, den 5. oktober 2010

Mercedes BRESSO
Formand
for Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Den digitale dagsorden for Europa«

(2011/C 15/07)

REGIONSUDVALGET

- glæder sig over den digitale dagsorden for Europa, som er et af syv flagskibsinitiativer i Europa 2020-strategien. Det overordnede mål for den digitale dagsorden er at opnå bæredygtige økonomiske og sociale fordele af et digitalt indre marked baseret på hurtigt eller ultrahurtigt internet og interoperable applikationer. Gennemførelsen af den digitale dagsorden afhænger af det rigtige ambitionsniveau og engagement, som gør Europa i stand til at opbygge en ny økonomisk model baseret på viden, en kulstoffattig økonomi og høj beskæftigelse;
- bemærker, at de lokale og regionale myndigheder er blandt hovedmodtagerne af henstillingerne i dagsordenen og kan blive en vigtig drivkraft for gennemførelsen af den. De prioriterede områder i den digitale dagsorden for Europa på lokalt og regionalt niveau er forudsætninger for borgernes livskvalitet og sociale og økonomiske aktiviteter og vil fremme mere effektive og personlige offentlige tjenester samt lokale virksomheder;
- understreger, at det digitale indre marked er en vigtig hjørnesteen i den digitale dagsorden for Europa, som gør det muligt at skabe et voksende, vellykket og dynamisk fælles europæisk marked for skabelse og distribution af lovligt digitalt indhold og onlinetjenester og giver forbrugerne let, sikker og fleksibel adgang til digitalt indhold og markeder for tjenesteydelser;
- glæder sig over Kommissionens initiativ til at forenkle clearing af ophavsretten, forvaltning og grænseoverskridende godkendelser ved at fremme forvaltning, gennemsigtighed og fælles europæisk godkendelse af forvaltning af onlinerettigheder, samt skabe lovgivningsmæssige rammer for at fremme digitaliseringen og formidlingen af kulturarbejde i Europa;
- understreger, at det i forbindelse med udviklingen af internetinfrastrukturen og de dertil knyttede tjenester, er yderst vigtigt at sørge for, at alle sikkerhedskrav på alle niveauer er overholdt, så man sikrer mest mulig beskyttelse af privatlivets fred og persondata og afværger uretmæssig sporing af alle former for persondata og profilanalyse.

Ordfører:	Markku Markkula (FI/PPE), Medlem af byrådet i Espoo
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – En digital dagsorden for Europa KOM(2010) 245 endelig

I. INDLEDNING

REGIONSUDVALGET

1. glæder sig over den digitale dagsorden for Europa, som er et af syv flagskibsinitiativer i Europa 2020-strategien. Det overordnede mål for den digitale dagsorden er at opnå bæredygtige økonomiske og sociale fordele af et digitalt indre marked baseret på hurtigt eller ultrahurtigt internet og interoperable applikationer. Gennemførelsen af den digitale dagsorden afhænger af det rigtige ambitionsniveau og engagement, som gør Europa i stand til at opbygge en ny økonomisk model baseret på viden, en kulstoffattig økonomi og høj beskæftigelse;

2. bemærker, at de lokale og regionale myndigheder er blandt hovedmodtagerne af henstillingerne i dagsordenen og kan blive en vigtig drivkraft for gennemførelsen af den. De prioriterede områder i den digitale dagsorden for Europa på lokalt og regionalt niveau er forudsætninger for borgernes livskvalitet og sociale og økonomiske aktiviteter og vil fremme mere effektive og personlige offentlige tjenester samt lokale virksomheder;

3. understreger, at blandt aktørerne i den offentlige sektor er de lokale og regionale myndigheder tættest på almindelige mennesker og har ansvaret for de vigtigste tjenester, som berører borgernes velfærd. De lokale og regionale myndigheder har et presserende behov for at kunne udnytte nyt teknologisk potentiale, særlig på baggrund af den økonomiske krise og ændringer i den demografiske struktur og menneskers behov. Sammen har de lokale og regionale myndigheder med de tilknyttede erhvervsaktiviteter og den tredje sektor de bedste muligheder for at udnytte innovation. Det er af afgørende betydning, at den viden, der oparbejdes af universiteter og forskningscentre, anvendes effektivt på lokalt og regionalt plan;

4. minder om, at Regionsudvalget altid har opfordret til investeringer i ikt-forskning for at sikre vækst og udvikling for nye virksomheder, og tror på, at IKT skal anvendes effektivt for at fremme innovation og dermed imødekomme vigtige socioøkonomiske udfordringer i hele Europa;

5. anerkender, at statslige onlinetjenester hidtil har bestået alt for meget i at overføre papirbureaukrati til internettet. EU og medlemsstaterne skal i tæt samarbejde med de lokale og regio-

nale myndigheder gå i spidsen for bestræbelserne på europæisk og nationalt plan for at få gennemført en større ændring af de statslige procedurer og strukturer ved at anvende ikt til at forbedre de offentlige myndigheders nytte, kvalitet, arbejdsproduktivitet og effektivitet og begrænse bureaukratiet for den brede offentlighed og erhvervslivet;

6. mener, at de foranstaltninger, som foreslås i meddelelsen, umiddelbart ikke synes at rejse tvivl om, at de er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Udvalget understreger imidlertid, at regionale og lokale myndigheder systematisk bør inddrages i forbindelse med udarbejdelsen, gennemførelsen og forvaltningen af de foranstaltninger, der skal virkeliggøre den digitale dagsorden for Europa (navnlig for så vidt angår indsatsområderne interoperabilitet og standarder, hurtig og ultrahurtig internetadgang, styrkede it-kundskaber og øget integration i informationssamfundet samt ikt-støttede fordele for samfundet for eksempel i forbindelse med e-forvaltningstjenester, klimaændringer og intelligente transportsystemer).

II. POLITISKE ANBEFALINGER

Effektiv gennemførelse et must

7. glæder sig over målet for den digitale dagsorden for Europa, nemlig at gøre Europa til et kraftcenter for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst på verdensplan;

8. minder om Rådets konklusioner om den digitale dagsorden for Europa (møde i Rådet (transport, telekommunikation og energi) den 31. maj 2010) ⁽¹⁾, som bl.a. indeholder følgende:

— Europa bør fremme den digitale økonomi for at anvende dens mulighedsskabende og tværsektorielle evne til at øge produktiviteten og konkurrenceevnen i andre sektorer og udnytte ikt til i højere grad at imødekomme globale udfordringer som overgang til en kulstoffattig og ressourceeffektiv økonomi og skabe flere og bedre arbejdspladser,

⁽¹⁾ Rådets konklusioner om den digitale dagsorden for Europa http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/trans/114710.pdf.

— den digitale dagsorden for Europa spiller en vigtig rolle i »Europa 2020-strategien« og bør være konsekvent i forhold til de andre dele af strategien og med andre kommende flagkibsinitiativer, bl.a. »Innovation i EU« og »En industripolitik for en globaliseret verden«,

— Europas konkurrencemæssige position skal forbedres i denne vigtige sektor ved at styrke arbejdet med ikt-forskning og -udvikling og innovation samt fremme videntrekanten,

— Kommissionen og medlemsstaterne opfordres til at søge at forbedre den horisontale koordinering mellem de berørte institutioner, både på EU-plan og på nationalt plan for at effektivisere gennemførelsen af den digitale dagsorden for Europa;

9. minder om, at det i Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om en ny digital dagsorden for Europa anføres, at Europa kun vil kunne høste frugterne af den digitale revolution, hvis alle EU-borgere mobiliseres og sættes i stand til fuldt ud at deltage i det nye digital samfund, og den enkelte sættes i centrum for de politiske foranstaltninger. Der henviser til, at denne digitale revolution ikke længere kan betragtes som en stille og rolig videreudvikling af industrisamfundet, men snarere som en radikal forandringsproces⁽²⁾;

10. anerkender, at informationssamfundet er blevet en kolossal accelerator for økonomiske og sociale fremskridt. Den nødvendige overgang fra informationsamfund til grønt vidensamfund kan endog ses som en slags paradigmeskift. Betydningen af den digitale dagsorden for Europa illustreres af, at en vellykket gennemførelse af dette flagskib er en forudsætning for, at de andre flagkibsinitiativer under Europa 2020-strategien lykkes;

11. anerkender, at et samfunds kvalitet i vid udstrækning bestemmes af dets evne til at generere ægte læring og samarbejde samt frembringe ny visionær viden. Når dette er tilfældet, stiller vores samfund helt nye krav til arbejdsmetoder, arbejdskulturer, informationers gyldighed, mediekendskab mv.;

12. bemærker, at digitaliseringen og globaliseringen har ændret forretningsprocesserne i et hurtigt tempo. Undersøgelser fra OECD viser, at ikt har vidtrækkende konsekvenser for de enkelte virksomheders økonomiske resultater og succes, navnlig

i kombination med investeringer i færdigheder, organisationsændringer, innovation og oprettelse af nye virksomheder⁽³⁾;

13. understreger, at gennemførelsen af den digitale dagsorden for Europa ikke kan adskilles fra udviklingen af livslang læring og menneskelig kapital og de foranstaltninger, der er nødvendige for til at fremme disse. Nøglen til succes er, hvor godt og hvor udstrakt inden for EU arbejdsfællesskaber og den brede offentlighed, dvs. enkeltpersoner og forskellige befolkningsgrupper, i praksis kan tilskyndes til at spille en aktiv rolle i skabelsen af et væsentligt mere innovativt og produktivt Europa. For at blive fuldstændig vellykket er det nødvendigt med et stærkt politisk engagement på alle niveauer (EU, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder) i etableringen af innovative græsrodsaktiviteter, iværksætterkultur, vækstvirksomheder og især innovative offentlige partnerskabsinitiativer mellem virksomheder og i den tredje sektor;

14. understreger, at evnen til at fremskynde innovationsprocessen og hurtig gennemførelse er afgørende faktorer for succes i netværksbaserede samfund. Dette kræver øget benchmarking og samarbejde mellem regionerne og byerne med henblik på at tackle udfordringerne med innovative løsninger og anvendelse af bedste praksis på lokale forhold og kulturer;

15. understreger, at retningslinjerne for udvikling af offentlige tjenester bør være åbenhed, genanvendelighed og teknologisk neutralitet.

Europas potentiale skal udnyttes fuldt ud

16. anbefaler, at EU's fulde potentiale for udvikling af ikt-tjenester i den offentlige og private sektor udnyttes optimalt, og at ikt følgelig anvendes som en metode til forbedring af de lokale og regionale myndigheders tjenester inden for sygesikring, uddannelse, offentlig orden, sikkerhed og sociale ydelser. EU-støttede offentlig-private partnerskaber mellem lokale og regionale myndigheder og små og mellemstore ikt-virksomheder, der leverer offentlige ikt-tjenester, kan være et udmærket fundament for opbygning af lokal ekspertise og viden i hele EU⁽⁴⁾;

17. minder om, at det digitale indre marked giver europæerne meget store muligheder, ikke kun som kunder, men også som iværksættere og andre videnskaber inden for de kreative industrier og andre brancher;

⁽²⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 5.5.2010 om en ny digital dagsorden for Europa: 2015.eu
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0133+0+DOC+XML+V0//DA>.

⁽³⁾ OECD, The Economic Impact of ICT – Measurement, Evidence and Implications.

⁽⁴⁾ CdR 156/2009 fin.

18. gør opmærksom på, at gennemførelsen af den digitale dagsorden for Europa kræver en omfattende holdningsændring i hele Europa: vilje til at arbejde på en tværgående og tværfaglig måde, som går ud over de traditionelle grænser, nedbryde barrierer og ændre holdning i retning af samarbejde. Den ønskede virkning kan ikke opnås gennem traditionelle udviklingsprojekter. Omfattende pionerprojekter, hvor der trækkes på den bedste europæiske ekspertise, og hvor alle berørte parter inddrages, er en metode til at opnå den ønskede ændring. Der skal rettes særlig opmærksomhed mod at formidle og gennemføre projektresultater på lokalt plan;

19. fremhæver, at Europa har brug for mere praktisk relateret og brugercentreret forskning og innovation. Living Labs som platform for et samarbejde mellem universiteter og erhvervsliv er et europæisk koncept, der skal udvikles yderligere gennem inddragelse af slutbrugerne. Velfungerende serviceydelsesprocesser, der sætter brugerne i stand til at deltage aktivt i forskning og innovation, og som tilskynder alle aktører til fortsat læring. Dette kan have en stærk positiv virkning i form af fornyede lokale serviceydelsesprocesser og øget regionalt samarbejde. Gennemførelsen af den digitale dagsorden bør omfatte incitamenter for de lokale og regionale myndigheder til at samarbejde med universiteterne om at udvikle de nødvendige koncepter for Living Labs;

20. gentager, at adgang til bredbånd af høj kvalitet til rimelige priser kan være med til at forbedre borgernes livskvalitet og kvaliteten af lokale og regionale myndigheders tjenesteydelser og på samme tid gøre det nemmere for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder at udbyde deres produkter til salg. Det forventes, at fjerntliggende regioner og samfund, især de mest perifere, kan drage stor fordel af en mere udbredt og hurtigere adgang til bredbåndstjenester ⁽⁵⁾;

21. opfordrer byer og regioner til at samarbejde om at skabe den kritiske masse, som er nødvendig for nye innovative løsninger. EU og medlemsstaterne bør skabe gunstige betingelser for nye typer prækommercielle indkøb og dermed gøre den offentlige sektor mere klar til såvel gradvis som radikal innovation. Energieffektivitet og intelligent trafik er eksempler på områder, hvor der er behov for en radikal udvikling for at fremme lokale applikationer;

22. påpeger, at forvaltningen af det bebyggede miljø og byplanlægning er sektorer, som har stor indflydelse på den lokale økonomi samt på kvaliteten af levemiljøet. Nye tendenser i forbindelse med informationsforvaltning kan spille en væsentlig rolle i opfyldelsen af målet om en ambitiøs ny klimaaftale. Building Information Modelling (BIM) anvendes aktivt i

forbindelse med facilitetsforvaltning for at give en digital fremstilling af en facilitets fysiske og funktionelle egenskaber. Begrebet BIM bør udvides til at omfatte regional- og byplanlægning. Det er en fælles videnressource for et område, der danner et pålideligt grundlag for livscyklusanalyser, brugerstyret udvikling af forretningsprocesser og værdiskabende beslutningstagning.

Et levende digitalt indre marked

23. understreger, at det digitale indre marked er en vigtig hjørnesten i den digitale dagsorden for Europa, som gør det muligt at skabe et voksende, vellykket og dynamisk fælles europæisk marked for skabelse og distribution af lovligt digitalt indhold og onlinetjenester og giver forbrugerne let, sikker og fleksibel adgang til digitalt indhold og markeder for tjenesteydelser;

24. påpeger, at det vil tjene samfundet som helhed at give adgang til den offentlige sektors oplysninger. Udvikling af ny praksis med sammenknyttede åbne data er et skridt mod brugerstyrede serviceydelsesprocesser. Andre fordele kan tage form af innovative serviceydelser, nye forretningsmodeller og større effektivitet i den offentlige sektor, og Regionsudvalget bifalder derfor, at direktivet om videre anvendelse af den offentlige sektors informationer tages op til fornyet overvejelse;

25. glæder sig over oprettelsen af Europeana, Europas onlinebibliotek, -museum og -arkiv, som har til formål at gøre Europas kulturelle og videnskabelige arv tilgængelig for alle på internettet ⁽⁶⁾. Adgang til Europas kulturarv er et vigtigt instrument for fremme af forståelsen for kulturel mangfoldighed, styrke og forene folk i et flersproget, multikulturelt Europa og øge det økonomiske potentiale på områder som turisme og læring;

26. gør opmærksom på, at manglen på fælles europæiske standarder for elektroniske meddelelser inden for e-handel, især fakturering, er en af de største tekniske hindringer for et velfungerende digitalt indre marked;

27. støtter forslaget om at revidere direktivet om e-signaturer med henblik på at fastlægge lovgivningsmæssige rammer for grænseoverskridende anerkendelse og interoperabilitet for sikre e-autentificeringssystemer;

⁽⁵⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽⁶⁾ KOM(2009) 440 endelig.

28. glæder sig over Kommissionens initiativ til at forenkle clearing af ophavsretten, forvaltning og grænseoverskridende godkendelser ved at fremme forvaltning, gennemsigtighed og fælles europæisk godkendelse af forvaltning af onlinerettigheder, samt skabe lovgivningsmæssige rammer for at fremme digitaliseringen og formidlingen af kulturarbejde i Europa;

29. understreger behovet for at afstemme brugernes rettigheder med rettighederne for ejere af intellektuelle ejendomsrettigheder. Foranstaltninger til beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder bør ikke være en hindring for brugernes ret til frit at benytte digitalt indhold på samme måde, som de kan benytte indhold i analogt format. Borgernes ret til adgang til onlineindhold eller ret til at udtrykke sig bør heller ikke begrænses ved at filtrere indholdet eller nægte dem adgang til nettet for at beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder.

Interoperabilitet og standarder

30. glæder sig over forslaget om at reformere reglerne om gennemførelse af ikt-standarder i Europa for at tillade brug af visse ikt-fora og konsortiestandarder og håber, at Kommissionen vil udarbejde en arbejdsdefinition for disse standarder, uanset om de skal kaldes åbne standarder eller åbne specifikationer;

31. er enig i, at medlemsstaterne bør gennemføre løfterne om interoperabilitet og standarder i ministererklæringerne fra Malmø og Granada, navnlig vedrørende åbne standarder og specifikationer;

32. understreger, at de lokale og regionale myndigheder bør inddrages og aktivt indgå i et bredt samarbejde med det formål at forbedre den offentlige forvaltnings interoperabilitet og øge effektiviteten af de offentlige tjenester (?).

Tillid og sikkerhed

33. understreger, at de nye medbestemmelsesorienterede platforme og interaktive tjenester til medskabelse (Web 2.0 og nyere), hvor brugerne er blevet aktive aktører, producenter eller en kombination af producenter/forbrugere, giver en hidtil uset mulighed for at frigøre Europas borgeres kreativitet. Det er vigtigt at skabe et miljø og en kultur af åbenhed og tillid, som fremmer denne udvikling;

34. understreger, at det i forbindelse med udviklingen af internetinfrastrukturen og de dertil knyttede tjenester, er yderst vigtigt at sørge for, at alle sikkerhedskrav på alle niveauer er overholdt, så man sikrer mest mulig beskyttelse af privatlivets fred og persondata og afværger uretmæssig sporing af alle former for persondata og profilanalyse (?);

35. opfordrer til omfattende uddannelse i tillids- og sikkerhedsrelaterede aspekter af alle medarbejdere, navnlig rettet mod medarbejdere inden for specialtekniske områder (f.eks. netværk, systemer, sikkerhed, privatlivets fred mv.), der arbejder direkte med sikkerhedsprocedurer og forskellige metoder, og medarbejdere, som generelt eller indirekte er involveret i innovation og modernisering (f.eks. undervisning af forbrugere i digitale færdigheder);

36. understreger kraftigt indholdsproducenternes ansvar og, at kampen mod ulovligt og skadeligt indhold skal føres uden at indføre begrænsninger for den frie strøm af oplysninger (filtrering af indhold, som anvendes af flere medlemsstater, blokerer ligeledes for indhold, som ikke skal blokeres, og mangler typisk en gennemsigtig og pålidelig proces). Der skal findes metoder til at beskytte især sårbare brugere. Der skal også findes metoder til at overvåge skadeligt indhold og fjerne det fra internettet ved kilden.

Hurtig eller ultrahurt internetadgang

37. minder om den nøglerolle og det ansvar, som de lokale og regionale myndigheder har for at sikre bredbåndsforbindelser til en overkommelig pris i de regioner, hvor f.eks. markedet svigter, for at gå i spidsen med pilotprojekter til nedbringelse af e-adgangskløften og for at udvikle nye tilgange, hvor de offentlige onlinetjenester sætter borgeren i centrum (?);

38. foreslår, at finansiering og andre støtteforanstaltninger skal favorisere gennemførelsen af bredbåndsnet med åben adgang, som er baseret på en horisontal netarkitektur og en forretningsmodel, der adskiller fysisk adgang til nettet fra serviceydelse. Det eksisterende optiske fibernet bør åbnes for konkurrence;

39. minder om, at en effektiv infrastruktur skal sikres for alle befolkningsgrupper i vidensamfundet, uanset hvor de bor. Hurtige og operationelt pålidelige kommunikationsforbindelser suppleret med effektive trådløse mobile tjenester spiller en nøglerolle for fremme af regional konkurrenceevne, tilgængelighed og ligebehandling;

40. understreger betydningen af at garantere, at der findes en radiofrekvens for trådløse bredbåndstjenester i fjerntliggende og tyndt befolkede områder, og glæder sig over Kommissionens løfte om at koordinere de tekniske og lovgivningsmæssige betingelser, der gælder brug af frekvenser, og harmonisere frekvensbånd for at skabe stordriftsfordele på udstyrsmarkeder og gøre det muligt for forbrugerne at anvende samme udstyr og gøre brug af samme tjenester i hele EU.

(?) CdR 10/2009 fin.

(?) CdR 247/2009 fin.

(?) CdR 5/2008 fin.

Bedre digitale færdigheder, kundskaber og inklusion

41. anerkender den igangværende forvandling af uddannelsessystemet, hvor der er brug for endog radikale ændringer. Uddannelse skal ikke længere bestå i at levere en stor mængde information. Det vigtigste er snarere at lære at lære, dvs. at hjælpe folk med at forbedre deres indlæringsfærdigheder og således sætte dem i stand til selv at skaffe og bearbejde information. Herved får digitale færdigheder central betydning;

42. understreger, at et af hovedmålene med den digitale dagsorden for Europa er at fremme adgangen til og anvendeligheden af offentlig information og e-tjenester. Den digitale dagsorden for Europa skal være drivkraften bag fuldstændig integration af it i almen og erhvervsfaglig uddannelse. Digitale færdigheder, e-færdigheder og e-kompetencer kræver særlige aktiviteter og effektive læringsomgivelser til alle;

43. mener, at det med oprettelse af mekanismer til udveksling af e-færdigheder i Europa er muligt at engagere og omskole endnu flere målgrupper, der i nogle tilfælde ikke er omfattet af eksisterende kommercielle eller akademiske læringsfaciliteter til e-færdigheder. Ikt-baserede muligheder for fleksible arbejdsordninger og fjernarbejde giver betydelige muligheder for nye metoder til beskæftigelse for denne gruppe af borgere. Sådanne initiativer kræver offentlig-private partnerskaber, navnlig fordi kommercielle tjenester og læringstilbud specifikt må tilpasses individuelle gruppers behov;

44. understreger behovet for europæiske lokale og regionale pionerer, der kan håndtere udfordringen med befolkningens aldring gennem anvendelse af nye it-baserede systemiske løsninger, og efterlyser innovative it-baserede koncepter, så Europa bliver i stand til at påtage sig en lederrolle, når det gælder aktiv aldring i en digitaliseret verden;

45. understreger, at biblioteker er en hensigtsmæssig og effektiv måde at stille omfattende informationstjenester til rådighed for den brede befolkning uanset social status. Den bedste europæiske praksis ses, hvor bibliotekerne er blevet udviklet som digitale kultur- og informationstjenestecentre og er beliggende på steder, hvor folk går forbi hver dag, f.eks. i indkøbscentre. Derfor skal indholdet af de nye tjenester og de nye digitale medier ikke kun planlægges på grundlag af økonomiske kriterier, men udvikles i overensstemmelse med sociale og kulturelle behov;

46. understreger, at der for at opnå en effektiv gennemførelse bør tages højde for, at kultursektorerne og de kreative

sektorer leverer indhold til informations- og kommunikationsteknologierne og således bidrager til deres fortsatte udvikling. Den digitale dagsorden spiller en afgørende rolle i forbindelse med udnyttelsen af det potentiale, som disse sektorer rummer, og med hensyn til udviklingen af et fælles og sikkert marked for onlineindhold og -tjenester, der har med kultur og kreativitet at gøre. For at gøre det muligt at udnytte Europas kulturarv bedre, er det nødvendigt aktivt at støtte digitaliseringen.

Ikt-baserede fordele for EU

47. anbefaler, at udviklingen af it-baserede koncepter og metoder prioriteres højt med henblik på at formidle og gennemføre resultaterne af F&U i relation til processer i det virkelige liv. Et godt eksempel på denne type aktivitet er programmet for konkurrenceevne og innovation (Competitiveness and Innovation Programme, CIP), som er en fremragende platform for fremme af iværksættelsen af fremtidige internetapplikationer. Man bør styrke dette program ved at afsætte betydeligt flere midler til formidlingen og gennemførelsen af resultaterne af vellykkede projekter på lokalt og regionalt plan;

48. mener, at det er vigtigt at anvende digital teknologi som et middel til at fremme inddragelse af borgerne. Der bør f.eks. indføres digital debat og digitale arbejdsmiljøer på lokalt og regionalt niveau, hvor borgerne kan deltage i udviklingen af hverdagstjenester tæt på dem selv;

49. fremhæver, at den digitale dagsorden for Europa har et enormt potentiale som incitament for regioner og kommuner til at revidere deres egne serviceydelses- og produktionsprocesser inden for rammerne af et europæisk samarbejde. Regioner og kommuner i EU bør gennemgå deres egne strukturer, arbejdsmetoder og processer grundigt på grundlag af benchmarking og samarbejde såvel med hinanden som med universiteter og virksomheder. Samarbejde og finansiering inden for EU ville også muliggøre en mere dristig risikotagning. EU bør benytte sig af en mere målrettet tilgang, der tager udgangspunkt i, at visse lokale og regionale myndigheder er pionerer, forskere, eksperimentatorer og beslutningstagere, der til glæde for alle udvikler nye løsninger til fremtiden;

50. understreger stærkt betydningen af at omlægge serviceydelsesprocesserne i den offentlige såvel som den private sektor for at høste fordelene af it-baseret procesomlægning. Fremme af e-fakturer og e-identifikation kræver pionerer, samarbejde og standardisering.

Forskning og innovation

51. understreger betydningen af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) og anerkender, at de prioriterede temaområder – det fremtidige informations- og kommunikationssamfund, klimaændringerne og bæredygtig energi – er af afgørende betydning for Europa 2020-strategien. EIT kan have en praktisk indvirkning på det lokale og regionale niveau ved at udvikle og fremme nye koncepter og ny praksis for lokal og regional innovation. Dette kræver, at nogle lokale og regionale myndigheder er villige til at investere tilstrækkeligt i at udvikle deres egen region til at blive forsøgsfacilitet for EIT- og Living Lab-aktiviteter, i hvilke forskellige grupper af borgere og fællesskaber kan yde et aktivt brugerorienteret bidrag;

52. fremhæver, at selv små regionale og lokale institutioner kan frembringe viden af interesse inden for begrænsede specialeområder, særligt hvis de deltager i globale netværk og samarbejder med videnbaserede virksomheder ⁽¹⁰⁾;

53. opfordrer Kommissionen til at videreudvikle konceptet med videntrekanten og Living Labs, der øger synergierne mellem forskellige aktiviteter, har stor relevans for praktiske udfordringer og problemløsning, og som den regionale dimension udgør en naturlig del af;

54. bekræfter de lokale og regionale myndigheders vilje til at spille en stadig mere aktiv rolle for fremme af anvendelsen af videnskab, teknologi og innovationspolitik, forudsat at der vedtages en strategi på tværs af alle EU-programmer og -projekter, i hvilken et grundlæggende finansieringskriterium er kortlægning af eksisterende viden på højt niveau på det pågældende projekts område og effektiv anvendelse deraf;

55. foreslår, at nye universitets- og industrimæssige tendenser inden for innovation skal anvendes effektivt for at styrke videnskabsperterers nødvendige brede kompetencegrundlag i hele Europa.

Internationale aspekter af den digitale dagsorden

56. er enig i, at der er behov for at fremme internationaliseringen af forvaltningen af internettet og globalt samarbejde for at bevare internettets stabilitet på grundlag af modellen med mange forskellige interessegrupper, og er enig med Kommissionen i dens støtte til fortsættelsen af Internet Governance Forum efter 2010.

Gennemførelse og forvaltning

57. mener, at Regionsudvalget som repræsentant for de lokale og regionale myndigheder og med tætte forbindelser til den seneste udvikling og god digitaliseringspraksis i hele Europa bør tildeles en proaktiv rolle sammen med de lokale og regionale myndigheder og deres repræsentative sammenslutninger i styringsstrukturen for den europæiske digitale dagsorden (f.eks. i ekspertgrupper og på det årlige fællesmøde om den digitale dagsorden). De lokale og regionale myndigheder og de organisationer, de repræsenterer, bør indtage en stærk og fremtrædende rolle;

58. gør opmærksom på, at den digitale dagsorden også er afgørende vigtig for de andre flagskibsinitiativers succes. Samarbejde, der går på tværs af forskellige generaldirektorater og programmer, skal øges betydeligt, og finansieringen for gennemførelsen af den digitale dagsorden skal navnlig kanaliseres gennem allerede eksisterende programmer.

Bruxelles, den 6. oktober 2010

Mercedes BRESSO
Formand
for Regionsudvalget

⁽¹⁰⁾ CdR 247/2009 fin.

Regionsudvalgets udtalelse: »At bekæmpe hjemløshed«

(2011/C 15/08)

REGIONSUDVALGET

- mener, at hjemløshed er en ekstrem form for fattigdom og social udstødelse og derfor skal gives større opmærksomhed i EU's strategi for social beskyttelse og social integration. Det er ikke værdigt for EU at have udbredt hjemløshed. Det europæiske år (2010) for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse er det rette tidspunkt til at øge bevidstheden om dette vedvarende problem, som risikerer at forværres i lyset af den økonomiske krise. Initiativer til at tackle dette problem bør selvfølgelig udformes i et langtidsperspektiv, der rækker ud over 2010 og den aktuelle krise;

- understreger de lokale og regionale myndigheders vigtige rolle med hensyn til at gøre en effektiv indsats mod hjemløsheden i praksis. De har det egentlige ansvar og desuden stor erfaring og ofte meget velfungerende metoder og programmer rettet mod såvel tidlige og akutte som langsigtede foranstaltninger. Dette øger behovet for en tydeligere ansvarsfordeling mellem de forskellige myndigheder og de forskellige niveauer. I denne forbindelse er det også værd at nævne, at hjemløshedsproblemet kan være koncentreret i visse regioner i et land eller i visse lande. Derfor skal der findes mekanismer på nationalt niveau og EU-niveau, som giver økonomisk støtte til regioner med særlig stor hjemløshed, hvilket ikke mindst vil være i tråd med den territoriale og sociale samhørighed.

Ordfører: Tore Hult (SE/PSE), næstformand for kommunalbestyrelsen, Allingsås, Sverige

I. REGIONSUDVALGETS POLITISKE ANBFALINGER

Baggrund - Udgangspunkt

1. minder om, at det ikke er muligt at opnå økonomisk, social og territorial samhørighed, som er en af EU's hjørnesteene, når dele af EU's befolkning mangler et sted at bo og dermed mulighed for personlig og erhvervmæssig udvikling. Udvalget understreger, at hjemløshed er særligt alvorligt for børn og unge;

2. mener, at hjemløshed er en ekstrem form for fattigdom og social udstødelse og derfor skal gives større opmærksomhed i EU's strategi for social beskyttelse og social integration. Det er ikke værdigt for EU at have udbredt hjemløshed. Det europæiske år (2010) for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse er det rette tidspunkt til at øge bevidstheden om dette vedvarende problem, som risikerer at forværres i lyset af den økonomiske krise. Initiativer til at tackle dette problem bør selvfølgelig udformes i et langtidsperspektiv, der rækker ud over 2010 og den aktuelle krise;

3. mener, at udgangspunktet bør være, at EU-medlemsstaterne har et fælles problem. Hjemløshed rammer enkeltpersoner uanset uddannelsesniveau, kulturelt tilhørsforhold og økonomisk baggrund i alle EU-medlemsstater. Der er således behov for fælles foranstaltninger til at forebygge og mindske hjemløsheden;

4. mener, at hjemløsheden skaber store personlige tragedier, samtidig med at den indebærer store omkostninger for samfundet. Hvis antallet af hjemløse blev reduceret, ville omkostningerne for samfundet falde, og flere ville blive inddraget i samfundet og på den måde udvikle Europa;

5. fremhæver, at hjemløshed skyldes en kombination af omstændigheder, og at den derfor ikke kan betragtes som forårsaget af individuelle problemer alene;

6. understreger, at årsagerne til hjemløshed er en blanding af faktorer såsom mangel på boliger til en rimelig husleje, lavtlønnet arbejde, misbrug, mangler i afvænningsbehandlingen, dårlig psykisk helbred og psykisk sygdom, vold i hjemmet, arbejdsløshed, problemer med sociale relationer, fattigdom, løsladelse efter fængselsstraf og integration i samfundet samt ændringer og nedskæringer i den offentlige bistand. Det er specielt vigtigt, hvordan ejere af fast ejendom ser på hjemløse, og i hvilken udstrækning de kan bidrage til at sikre hjemløse

egen bolig. En vellykket indsats kræver, at der sker en samordning, og at flere forskellige foranstaltninger iværksættes;

7. mener, at der er behov for en betydeligt større viden om, hvorfor hjemløshed opstår, og hvilke mekanismer der oprettholder den. En sådan viden danner grundlag for, at der kan træffes effektive foranstaltninger inden for de forskellige politikområder;

8. mener, at hjemløsheden er et meget alvorligt problem, og at det er nødvendigt med tiltag på flere niveauer, dels forebyggende og bevidstgørende foranstaltninger, men ikke mindst foranstaltninger til skabelse af incitament til at bygge boliger;

9. understreger de lokale og regionale myndigheders vigtige rolle med hensyn til at gøre en effektiv indsats mod hjemløsheden i praksis. De har det egentlige ansvar og desuden stor erfaring og ofte meget velfungerende metoder og programmer rettet mod såvel tidlige og akutte som langsigtede foranstaltninger. Dette øger behovet for en tydeligere ansvarsfordeling mellem de forskellige myndigheder og de forskellige niveauer. I denne forbindelse er det også værd at nævne, at hjemløshedsproblemet kan være koncentreret i visse regioner i et land eller i visse lande. Derfor skal der findes mekanismer på nationalt niveau og EU-niveau, som giver økonomisk støtte til regioner med særlig stor hjemløshed, hvilket ikke mindst vil være i tråd med den territoriale og sociale samhørighed;

10. mener, at en overordnet hjemløshedsstrategi forudsætter, at EU-institutionerne bliver mere aktive med hensyn til at støtte udviklingen og følge op på de vedtagne foranstaltninger. Dette udelukker ikke, at subsidiaritetsprincippet skal respekteres, og at de lokale og regionale myndigheders vigtige rolle skal anerkendes;

11. konstaterer, at internationale erklæringer og nationale love vidner om en stadig større vilje til at øge opmærksomheden omkring hjemløshed som et stort samfundsproblem. I flere lande er retten til en bolig skrevet ind i forfatningen;

12. mener, at mange af de forslag og foranstaltninger, der beskrives heri, er baseret på dette vigtige fælles grundlag og de allerede eksisterende rammer, hvilket betyder, at de mest presserende spørgsmål vedrørende hjemløshed kan behandles uden at vedtage nye lovgivningsinstrumenter;

13. konstaterer, at der ikke findes nogen fælles europæisk definition på hjemløshed, hvorfor underudvalget opfordrer medlemsstaterne til så vidt muligt at anvende ETHOS-typologien (European Typology of Homelessness and Housing Exclusion). Dette ville gøre det muligt at sammenligne situationen i medlemsstaterne samt resultaterne af forskellige initiativer. Definitionen lyder som følger:

- *Uden opholdssted* (personer uden nogen form for husly, som sover på gaden).
- *Boligløs* (midlertidige botilbud til hjemløse, herberger, kollektiver for visse grupper, støtteboliger osv.).
- *Usikker bolig* (uden lejekontrakt eller hos familie eller venner pga. mangel på egnet bolig).
- *Utilstrækkelig bolig* (i skjul, bolig uden sanitet, eller boliger, som er uegnet til beboelse ifølge national lovgivning, beboelsesvogne eller campingvogne, som ikke er beregnet til helårsbeboelse, overfyldte boliger);

14. mener, at bekæmpelse af hjemløshed skal være en af prioriteterne i EU's foranstaltninger for social integration. Dette gælder ikke mindst, fordi underudvalget valgte hjemløshed og udelukkelse fra boligmarkedet som et tema for 2009. Især 2010, som er EU's år mod fattigdom, er et fremragende startskud til en intensivering af arbejdet med at bekæmpe den mest ekstreme form for udstødelse, nemlig hjemløshed;

15. mener, at boliger af god kvalitet og til rimelige priser er et grundlæggende personligt gode og en ret. Derfor skal medlemsstaterne gøre sig de størst mulige anstrengelser og træffe foranstaltninger til at hjælpe alle, som har krav på dette ifølge national ret, med at skaffe en bolig;

16. mener, at det ud over de åbenlyse sociale følger for personer, der rammes af hjemløshed, er nødvendigt også at se på de samfundsøkonomiske gevinster, der er ved, at en person får en bolig og et arbejde;

17. henleder opmærksomheden på de direkte og indirekte omkostninger ved hjemløshed for medlemsstaternes lokale og regionale myndigheder. Størst betydning har naturligvis de direkte omkostninger i form af de særlige eller generelle ressourcer, hjemløsheden lægger beslag på. Desuden indebærer hjemløsheden mistede skatteindtægter fra lønnet beskæftigelse. Samlet set hæmmer hjemløsheden den økonomiske udvikling i mange lande og det langsigtede bæredygtige samfund, vi ønsker at skabe, og som bl.a. beskrives i Europa 2020;

18. mener, at de tilgængelige oplysninger om de økonomiske konsekvenser viser, at forebyggende programmer, hvis omkostninger er meget lave i forhold til de samlede omkostninger ved hjemløsheden, ville være hensigtsmæssige.

Regionsudvalgets anbefalinger

19. mener, at medlemsstaterne bør anerkende betydningen af dette samfundsproblem, og at det er nødvendigt at gå videre og styrke det arbejde, der udføres. Det er en grundlæggende forudsætning for at skabe fremskridt i arbejdet med at bekæmpe hjemløsheden, at indsatsen på alle niveauer (lokalt, regionalt, nationalt og mellemstatsligt) koordineres;

20. Den største vanskelighed i bekæmpelsen af hjemløshed ligger i de mange forskellige politikområder, hvor der skal mobiliseres en indsats, og ansvarsfordelingen mellem forskellige offentlige myndigheder. For at være effektiv skal indsatsen mod hjemløshed bl.a. omfatte byplanlægningspolitik, boligbyggeri og socialpolitik, beskæftigelses- og sundhedspolitik, herunder psykisk sundhed. Det gælder altså om at tilskynde de myndigheder, som har ansvaret for henholdsvis boligfinansiering, byggetilladelser og social bistand, til at tage kontraktmæssige og planlægningsmæssige initiativer;

21. understreger, at der skal fokuseres på både det forebyggende, det akutte og det langsigtede arbejde for at forbedre situationen;

22. mener ikke, at den eksisterende viden om hjemløshedens årsager er tilstrækkelig til at udforme foranstaltninger, som fuldt ud tager højde for de meget forskelligartede persongrupper af hjemløse og de mange forskellige forløb, der kan føre til, at en person ender på gaden. Desuden ydes hjælpen til disse persongrupper efter forskellige procedurer, hvilket ofte fører til, at de hjemløse opdeles i kunstige kategorier baseret på forskellige ordninger. De hjemløses muligheder for at deltage aktivt i samfundet påvirkes negativt af denne mangel på viden;

23. mener, at det nu gælder om at opgive denne tilgang og i stedet anlægge en mere menneskelig og personlig indfaldsvinkel baseret på den enkelte hjemløses egen historie, så man kan tilbyde den rette hjælp. En sådan tilgang kræver, at foranstaltningerne til bekæmpelse af hjemløshed gennemføres så tæt på de berørte persongrupper som muligt. De lokale myndigheder har således en central rolle at spille;

24. anser det derfor for nødvendigt at forbedre og udvikle de statistiske instrumenter. Man bør fremme en harmonisering af dataene på europæisk plan ved at videreføre det arbejde, der er kommet i gang omkring Ethos-klassifikationen, og mere generelt ved at understøtte de sammenlignende fremgangsmåder i medlemsstaterne. Det gælder også om at tilskynde til en reform af de eksisterende instrumenter for i højere grad at satse på en individuel tilgang og tage hensyn til årsagerne til, at en person er endt på gaden, så man kan hjælpe de hjemløse væk fra gaden enten for en tid eller definitivt;

25. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at skabe et bredt samarbejde og interinstitutionel koordinering på forskellige områder for at forbedre de overordnede foranstaltninger og opfølgningen af hjemløsheden. Det er nødvendigt med et langsigtet samarbejde mellem forskellige lokale og regionale myndigheder samt langsigtede strategier, hvis problemet og årsagerne til det skal kunne fjernes. Kortsigtede eller ad hoc foranstaltninger er ikke tilstrækkelige;

26. mener, at der i mange medlemsstater mangler både pålidelige oplysninger om hjemløshedens omfang samt oplysninger, der beskriver vellykkede foranstaltninger til bekæmpelse af hjemløsheden. Regionsudvalget opfordrer medlemsstaterne til gennem EU-samarbejdet at bidrage til at skabe en overordnet fælles hjemløhedsstrategi og derefter påse, at en sådan strategi tilpasses nationalt for at sikre, at den vil skabe resultater;

27. mener, at egen bolig er et grundlæggende personligt gode og en grundlæggende forudsætning for, at en person kan få fodfæste i samfundet og på arbejdsmarkedet. Regionsudvalget opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge princippet om retten til anstændige boligforhold nærmere, og hvordan en sådan kunne udformes;

28. mener, at det kræver en stor indsats at modvirke hjemløsheden. Det er nødvendigt med et fælles politisk udgangspunkt for hjemløshed for at skabe det grundlag, det fremtidige arbejde kræver. Ellers er der risiko for, at indsatsen vil blive fragmenteret og mangle den nødvendige koordinering. Det arbejde, der allerede udføres af mange lokale og regionale myndigheder, bør udvikles og udbredes. Det er nødvendigt med nationale og internationale modeller og metoder for at forebygge hjemløshed. En generel indsats for at oparbejde støtte og øge befolkningens opmærksomhed er også af stor betydning for at styrke den samlede indsats;

29. understreger nødvendigheden af at bekæmpe den holdning i samfundet, at hjemløshed alene er den enkelte persons skyld. Der skal skabes et mere nuanceret billede af årsagerne til hjemløshed, og dens følger for samfundet bør undersøges. Derfor bør Kommissionen træffe foranstaltninger til at skabe et sådant mere nuanceret billede;

30. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at betragte retten til en bolig som et grundlæggende personligt gode og at deltage i forskningen i årsagerne til, følgerne af og omkostningerne ved hjemløshed. En styrkelse af vores viden om hjemløshed skal danne grundlag for indsatsen og de forebyggende foranstaltninger, som siden vil gøre det muligt at vurdere, om indsatsen også har været effektiv;

31. mener, at den viden, der findes i dag, er dårligt udbredt og udnyttet af de offentlige myndigheder. Der skal udarbejdes en mere strategisk plan for, hvordan oplysningerne skal nå ud til de rette modtagere;

32. mener, at de økonomiske argumenter for at bekæmpe hjemløshed skal udvikles yderligere. Det burde være muligt at

udarbejde en række nye rapporter de kommende år. Den større viden kan derefter danne grundlag for det fortsatte arbejde;

33. foreslår, at der på EU-plan skabes et permanent system til identificering af god praksis. Udvalget understreger kraftigt behovet for at udveksle god praksis mellem de lokale og regionale myndigheder, når det gælder indsatsen for at øge opmærksomheden, forebyggende foranstaltninger, uddannelse af personale og differentieret støtte til forskellige grupper af hjemløse;

34. ser meget positivt på de initiativer og projekter, som gennemføres af de lokale og regionale myndigheder, når det gælder bekæmpelse af hjemløshed, men konstaterer samtidig, at udvekslingen af god praksis skal intensiveres. Dette kan ske gennem et kvalitativt program for udveksling af personale, der arbejder direkte med hjemløshed i de forskellige medlemsstater. Et sådant udvekslingsprogram skal tildeles tilstrækkelige økonomiske ressourcer og kunne udvikles til en ny metode til udveksling i EU;

35. fremhæver behovet for at skabe større viden om hjemløshedens omfang og struktur inden for EU. Det kunne f.eks. være nyttigt med oplysninger, der er opdelt efter køn, alder, nationalitet, sociale forhold og andre vigtige indikatorer. Uden disse oplysninger bliver det svært at udstikke de økonomiske og sociale strategier, der kræves for at komme hjemløsheden til livs. Udvalget anbefaler, at statistikkerne skal tage udgangspunkt i FEANTSA's definition af hjemløshed. Udvalget antager, at Kommissionen snarest tildeles denne opgave;

36. mener, at hjemløshed, i og med et grundlæggende personligt gode rammes, krænker individets grundlæggende rettigheder og den enkeltes værdighed og ret til at bestemme over sit eget liv. Hjemløshed er først og fremmest værst for børn, der ofte ikke har mulighed for at påvirke deres egen situation. Det er derfor nødvendigt, at Kommissionen undersøger forudsætningerne for, at medlemsstaterne nationalt kan indføre en form for garanti for, hvordan hjemløsheden for børn under 18 år kan afskaffes. Det skal vurderes, om handicappede skal omfattes af denne ordning;

37. mener, at det ikke kan fremhæves nok, at mangel på et sted at bo er et problem i sig selv. Der skal i højere grad tages højde for de gode resultater fra forsøget med Housing First. Dette under forudsætning af, at den hjemløse sammen med en bolig får tilbudt støtte til overvindelse af andre problemer, der relaterer sig til den hjemløses livssituation;

38. mener, at der bør træffes generelle og bevidstgørende foranstaltninger over for ejerne af fast ejendom. Grundlaget for arbejdet mod hjemløshed skal være en fælles opfattelse af, at alle mennesker er ligeværdige, og at den enkelte har en vilje til at forbedre sin situation og bidrage til samfundsudviklingen. I bestræbelserne på at forebygge boligmangel spiller bolig ejere en særlig vigtig rolle. Der skal indføres særlige incitamenter for bolig ejere til at stille boliger til rådighed for hjemløse;

39. påpeger, at det er nødvendigt at lægge større vægt på uddannelse og kompetenceudvikling hos dem, der arbejder med hjemløshed. I de lande, hvor de ansatte i skoler, retsvæsenet og sundhedsvæsenet, på det psykologiske område samt på det sociale område og i politiet har modtaget specialundervisning, er der sket store fremskridt med at styrke indsatsen mod hjemløshed på et tidligt stadie. I forbindelse med arbejdet med den næste programperiode for strukturfondene skal der i højere grad afsættes ressourcer til sådan uddannelse;

40. understreger betydningen af de lokale og regionale myndigheders forebyggende arbejde, men der skal også findes akutte løsninger. Der skal kunne tilbydes en midlertidig bolig. Det er dog ikke acceptabelt, at hjemløse bliver hængende i systemet med herberg. Visse lande har allerede iværksat en strategi for lukning af alle almindelige herberg for hjemløse. I stedet skal de hjemløse straks tilbydes skræddersyede løsninger, der opfylder deres behov. Det er afgørende at forebygge situationer, hvor mennesker bliver sat på gaden;

41. mener, at de lokale og regionale myndigheder skal være bedre til at støtte de frivillige kræfter i samfundet. Hjemløshed er et strukturelt og politisk problem, der kræver deltagelse af alle offentlige myndigheder, men den frivillige sektor spiller en vigtig rolle. Det bør overvejes, hvordan EU kan bidrage til at give de frivillige en mere fremtrædende rolle. Det europæiske år for frivilligt arbejde (2011) bør bruges som en anledning til at skabe bevidsthed om dette vigtige spørgsmål og afprøve nye former for samarbejde med frivillige organisationer på området;

42. foreslår, at man på EU-plan iværksætter økonomiske særprogrammer med det formål at styrke den nationale og lokale/regionale indsats mod hjemløshed, og som også tager sigte på at udvikle kvalitetskriterierne. For at optimere virkningen og anvendelsen af ressourcerne skal erfaringsudveksling

tilskyndes. Udvalget anbefaler derfor, at de kommende europæiske fonde i højere grad fokuserer på denne problematik også;

43. foreslår, at man lokalt og regionalt får mulighed for at udarbejde programmer for at integrere hjemløse i samfunds- og arbejdslivet ved at give arbejdsgivere incitamenter til at ansætte dem. På samme måde kan man lokalt og regionalt fremme integrationen gennem uddannelse, der har til formål at give de hjemløse en bedre position i samfundet. De gode erfaringer, der allerede findes på dette område, skal i højere grad udbredes;

44. Foranstaltninger, som er rettet mod og fremmer information om hjemløshed, skal gennemføres på en mere struktureret måde;

45. foreslår, at man opretter et europæisk center for hjemløshed. Det foreslås, at centret bliver det samordnende organ, der mangler i dag. Den største opgave er samordning, men centret skal også bidrage til øget videnudvikling og fælles strategier. Vi opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at oprette et sådant kontor, som også skal have ansvaret for at kortlægge de hjemløses situation i medlemsstaterne. Centerets rolle bør være at samordne og støtte reformer i medlemsstaterne, bl.a. gennem udveksling af bedste praksis. Især kan indsatsen på fællesskabsplan få en virkelig merværdi, hvis man bruger den åbne koordinationsmetode for social beskyttelse og social integration;

46. Regionsudvalget mener, at hjemløshed blandt kvinder fortsat er i stigning, og at der bør tages højde for hjemløse kvinders særligt sårbare situation – herunder de socioøkonomiske og arbejdsrelaterede aspekter – samt for de stadigt forekommende problemer med adgangen til tjenester. Dette spørgsmål skal specifikt tackles af medlemsstaterne.

Bruxelles, den 6. oktober 2010

Mercedes BRESSO
Formand
for Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Gennemførelse af den europæiske naboskabspolitik og navnlig østparterskabsinitiativet — modernisering, reformer og opbygning af administrativ kapacitet hos de lokale og regionale myndigheder i Moldova«

(2011/C 15/09)

REGIONSUDVALGET

- glæder sig over lanceringen af et ambitiøst reformprogram med henblik på at konsolidere demokratiet, markedsøkonomien og retsstatsprincipperne samt indledningen af forhandlingerne om en ny associeringsaftale og af dialogen om liberaliseringen af visumordningen;
- bemærker, at det ville være på sin plads at udvide Regionsudvalgets deltagelse til de to andre platforme, der omfatter aktiviteter, der nødvendiggør en direkte deltagelse af de lokale og regionale myndigheder (navnlig platform 2: økonomisk integration og konvergens med EU's sektorpolitikker);
- anbefaler, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i forhandlingerne om den nye associeringsaftale, i udviklingen af pilotprogrammer for regionaludvikling samt i opfølgningen på og evalueringen af gennemførelsen af regionaludviklingspolitikken. Regionsudvalget ønsker derfor også at deltage konstruktivt i forhandlingen og indgåelsen af en samarbejdsprotokol mellem Generaldirektoratet for Regionaludvikling og det moldoviske ministerium for byggeri og regionaludvikling;
- konstaterer, at en styrkelse af de lokale og regionale myndigheders finansielle selvstændighed vil få afgørende betydning for forvaltningen af de europæiske fonde og intensiveringen af det regionale og grænseoverskridende samarbejde;
- fremhæver betydningen af en kontinuerlig udveksling af erfaringer gennem en systematisering af venskabsordninger mellem institutioner eller lokal/regionalsamfund, undervisning, studiebesøg og deltagelse af de moldoviske lokale og regionale myndigheder i EU's organer, i egenskab af medlemmer eller observatører.

Ordfører: Alin Adrian Nica (RO/ALDE), borgmester i Dudeștii Noi

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. bemærker, at republikken Moldova efter parlamentsvalget i juli 2009, afholdt før terminen, og det følgende regeringskifte lancerede et ambitiøst reformprogram med henblik på at konsolidere demokratiet, markedsøkonomien og retsstatsprincipperne samt implicit at indlede en gradvis tilnærmelse til EU. De nye politiske realiteter og den moldoviske regerings vision om reformprocessen med henblik på en tilpasning til de europæiske standarder åbner for nye samarbejdsmuligheder mellem de lokale og regionale myndigheder i EU og Moldova;
2. glæder sig over åbningen af forhandlingerne i januar 2010 om en ny associeringsaftale, der udmønter betydningen af samarbejdet mellem EU og Moldova og tilnærmer de to parter. Den nye aftale vil være mere ambitiøs og overskrider grænserne for det traditionelle samarbejde mellem EU og Moldova. Aftalen vil bidrage til at fremme den politiske dialog, økonomisk udvikling samt øget velfærd og velstand for borgerne i Moldova. Associeringsaftalen vil omfatte en fuld-stændig og vidtrækkende frihandelszone, der vil føre til økonomisk integration af Moldova i EU's marked via intensiveringen af de handels- og investeringsmæssige forbindelser, hvilket vil styrke samarbejdet mellem økonomiske aktører på lokalt og regionalt niveau;
3. bifalder åbningen af dialogen om liberaliseringen af visumordningen, hvilket indebærer, at borgerne i Moldova får mulighed for at rejse uden visum i Schengenområdet. På samme måde mener Regionsudvalget, at det er særligt vigtigt at undertegne ordningen for mindre grænsetrafik mellem Rumænien og Moldova, som trådte i kraft i marts 2010, og som gør det muligt for moldoviske borgere, der bor i et område, som strækker sig over 50 km fra den moldovisk-rumænske grænse, at rejse rundt inden for den samme distance i Rumænien. Udvalget mener, at dette vil bidrage til at intensivere den mellemfolkelige kontakt samt forbindelserne mellem lokaladministrationerne langs EU's ydre grænse til Moldova. Dette er et væsentligt fremskridt, når det gælder om at tackle de administrative forhindringer ved udviklingen af grænseoverskridende partnerskaber;
4. stiller sig positivt over for åbningen af programmet »Rethink Moldova« lanceret den 24. marts i Bruxelles, som indeholder en strategisk vision med henblik på at reformere nøglesektorer i republikken Moldova og fastsætter udviklingsprioriteter på mellemlang frist (2011-2013) på basis af tre søjler: ansvarlig regeringsførelse, økonomiske genopretning og -udvikling samt investering i den menneskelige kapital;
5. tager til efterretning, at Kommissionen har bedt Regionsudvalget om at deltage i de aktiviteter, der afholdes inden for rammerne af Platform 1 (demokrati, god regeringsførelse og stabilitet) og 4 (mellemfolkelig kontakt). Det ville dog være på sin plads at udvide høringerne til også at omfatte de to andre platforme, for så vidt som disse omfatter aktiviteter, der nødvendiggør direkte deltagelse af de lokale og regionale myndigheder. Et markant eksempel herpå er samarbejdet med Moldova inden for regionalpolitik baseret på bedste praksis i EU's samhørighedspolitik (platform 2: økonomisk integration og konvergens med EU's sektorpolitikker);
6. ønsker, at denne initiativudtalelse bidrager til at fremme det lokale og regionale demokrati i republikken Moldova og puster nyt liv i de konkrete bestræbelser inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik, og særligt hvad angår Østpartnerskabet. Denne udtalelse omhandler især mulighederne for at finde løsninger på de fælles problemer ved at intensivere det regionale og grænseoverskridende samarbejde mellem de lokale og regionale myndigheder i EU og Moldova;
7. bemærker, at i forhold til deres modstykker i andre medlemslande af Østpartnerskabet har de lokale og regionale myndigheder i republikken Moldova konkurrencefordele i deres samkvem med EU takket være republikkens direkte naboskab med EU på hele dens territorium og takket være centralregeringens åbne indstilling over for det europæiske territoriale samarbejde. I henhold til fremgangsmåderne fastlagt i forbindelse med iværksættelsen af forskellige EU-naboskabspolitikinstrumenter (f.eks. programmet for grænseoverskridende samarbejde Moldova-Rumænien-Ukraine 2007-2013) og på grund af landets begrænsede størrelse kommer hele republikken Moldova samt de lokale og regionale myndigheder i betragtning i forbindelse med gennemførelsen af projekter finansieret inden for rammerne af de grænseoverskridende partnerskaber. Det er naturligt, at disse fremgangsmåder videreføres, herunder også for initiativer, der sigter på territorial samhørighed ved EU's eksterne grænser inden for rammerne af Østpartnerskabet;
8. konstaterer med tilfredshed, at Moldovas regerings arbejdsprogram for 2009-2013, som har overskriften »Europæisk integration: frihed, demokrati og velfærd«, indeholder fem strategiske prioriteter, hvoraf decentralisering og lokalt selvstyre er en af dem. Udvalget håber, at decentralisering udgør et definitivt politisk valg i Moldovas interne reformprogram;
9. finder det afgørende, at lokalvalget, der forventes afholdt i 2011, organiseres i henhold til de europæiske principper for lokaldemokrati, således at man gradvis og målbart forbedrer regeringens og valgmyndighedernes præstation set i forhold til lokalvalget i 2007, som det internationale samfund anså for frit, men ikke uden uregelmæssigheder.

Beslutningsprocessen og topprioriteterne på lokalt og regionalt plan

10. noterer, at Moldovas regering er i færd med indgående overvejelser om behovene for modernisering og reform af det lokale og regionale selvstyre. Målet er at gennemføre en ægte administrativ og skattemæssig decentralisering, forbedre politikkerne inden for finansiel ligevægt og bevilling af ressourcer på lokalt og regionalt niveau, udvide lokalforvaltningernes skattegrundlag, anspore offentlig-private partnerskaber til at udvikle offentlige tjenester og konsolidere den administrative kapacitet hos de offentlige myndigheder på subnationalt niveau;

11. anbefaler i lyset af den seneste udvikling i forhold til EU, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i forhandlingerne om den nye associeringsaftale mellem Moldova og EU, i det mindste med en rådgivende rolle eller tilmed inden for rammerne af en institutionaliseret deltagelse. En sådan høring kunne tage form af en ikke-hierarkisk, struktureret og permanent dialog med sammenslutningerne af de lokale og regionale myndigheder under forhandlinger om hvert af kapitlerne i den kommende associeringsaftale, der forudsætter direkte inddragelse af det lokale offentlige forvaltningsniveau (kapitler: Intern reform; turisme; landbrug og udvikling af landdistrikter; uddannelse, kultur og ungdom; grænseoverskridende og regionalt samarbejde; styrkelse af den institutionelle kapacitet, etc.). For tiden optræder hverken de lokale og regionale myndigheder eller deres sammenslutninger på listen over institutioner, der deltager i forhandlingen ifølge den organisationsplan, parterne ved fælles aftale har udarbejdet;

12. bifalder oprettelsen den 20. maj 2010 af det særlige parlamentsudvalg med ansvar for at ændre og fuldstændiggøre den juridiske ramme for decentralisering og konsolidering af det lokale selvstyre. Udvalgets særlige opgave er at sikre kontinuerlige foranstaltninger med henblik på en effektiv overholdelse af de forfatningsmæssige principper for det lokale selvstyre samt decentralisering af de offentlige tjenester, alt imens det europæiske charter om lokalt selvstyre overholdes strengt. Regionsudvalget bifalder, at dette udvalg har til hensigt at foretage en fuldstændig evaluering af den juridiske ramme, hvad angår alle aspekter af de lokale og regionale myndigheders aktiviteter, hvilket er et tiltag, der vil sikre en samordnet decentralisering, herunder på sektorplan, på områderne uddannelse, sundhed, social sikring, miljø, offentlig orden, etc. Regionsudvalget håber, at reformforanstaltningerne, der sigter mod at styrke det lokale selvstyre, vil blive gennemført i behørig tid, således at alle gennemførelsesmekanismerne vil være operationelle til lokalvalget i sommeren 2011;

13. finder det nødvendigt, at der snarest foranstalles en åben og systematisk dialog med de lokale og regionale myndigheders sammenslutninger for at skabe konsensus mellem alle implicerede aktører om den rigtige vej fremad. Regionsudvalget værdsætter den indsats, der for nylig er udfoldet for at samle de lokale og regionale myndigheder i en enkelt national sammenslutning uden politisk tilhørsforhold, som skal repræsentere lokalsamfundene i deres forbindelser med de centrale myndigheder. Udvalget opfordrer myndighederne i Moldova til at undersøge muligheden for at tildele de lokale og regionale myndigheder lovgivningsinitiativret. Det anbefales, at den offentlige centraladministration og de lokale og regionale

myndigheder synkroniserer deres reformtiltag, hvilket ville være en gunstig anledning til at beslutte, hvilke kompetencer der henhører under centralregeringen, og hvilke andre – med de tilsvarende midler – der kan delegeres, eller - hvis den administrative kapacitet foreligger – overføres til de lokale og regionale myndigheders ansvarsområde;

14. bemærker, at de lokale og regionale myndigheders manglende systematiske og solide praksis for selvstændig forvaltning af deres egne lokale budgetter uundgåeligt medfører en mindskning af deres kapacitet til fuldt ud at påtage sig deres ansvar inden for forvaltning af de europæiske fonde, hvilket forudsætter en tilstrækkelig administrativ kapacitet og kapacitet inden for strategisk planlægning samt tilstrækkelige finansielle midler til dækning af den lokale indsats. Udvalget konstaterer med hensyn til det mere og mere vigtige forhold, som kendetegner de programmer, der er målrettet de lokale og regionale myndigheder i EU's grænseområder, at styrkelsen af de lokale offentlige myndigheders finansielle selvstændighed er et grundlæggende element i processen for fastlæggelse af mulige løsninger på fælles problemer gennem regionalt og grænseoverskridende samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder i EU og Moldova;

15. afventer med interesse oprettelsen af et gennemsigtigt, billigt og troværdigt system til forvaltning af de offentlige lokalbudgetter, som bør kendetegnes ved følgende elementer: afskaffelsen af usmidig praksis og demagogisk adfærd, som giver grobund for et vilkårligt og dårligt afbalanceret system for fordeling af budgetmidler mellem lokalsamfundene; fjernelse af muligheden for at påvirke strukturen af indtægter akkumuleret på andre administrative niveauer; en større uafhængighed i den lokale budgetproces, idet dette myndighedsniveau skal sikres passende indtægtskilder og opkræve egne skatter, hvilket vil muliggøre en selvstændig forvaltning af egne ressourcer og indirekte, at der iværksættes politikker for økonomisk udvikling på lokalt niveau; sikring af de lokale og regionale myndigheders udøvelse af de kompetencer, som staten har overført til dem, idet myndighederne skal have passende finansielle midler; ændring af procedurerne for finansiel balance til reelle støtteinstrumenter til ugunstigt stillede samfund; en gennemsigtig tildelelse af ressourcer, som gør det muligt for de lokale og regionale myndigheder at forudsige den fremtidige situation angående deres finansielle forvaltning; beskyttelsen af den lokale finansielle selvstændighed mod indgreb fra offentlige forvaltninger på andre niveauer;

16. bemærker, at fraværet af en klar afgrænsning af de offentlige lokale og nationale myndigheders respektive kompetencer hindrer fremkridt inden for decentraliseringsprocessen, og at overlappning af beføjelser på de forskellige niveauer i den offentlige administration ledsages af negative følgevirkninger for kvaliteten af de offentlige tjenester. Regionsudvalget håber, at reformerne på dette område vil garantere, at ressourcerne står i forhold til de tildelte beføjelser. Udvalget understreger, at tildelingen af kompetencer til de lokale myndighedsniveauer kun kan finde sted, hvis parterne sikres lighed, fuld dækning af omkostningerne samt juridisk beskyttelse af det lokale selvstyre. Regionsudvalget mener, at den administrative kontrol med udøvelsen af de kompetencer, som staten har tildelt de lokale niveauer, ikke må tage form som en overvågning af de lokale myndigheder fra centralregeringens side.

Grænseoverskridende og regionalt samarbejde

17. er enig i, at republikken Moldova opmærksomt bør følge de seneste debatter vedrørende den europæiske politik for fysisk planlægning og udvikling, der følger af Lissabontraktatens ikrafttræden, og som udtrykkeligt henviser til et nyt begreb for territorial samhørighed. Det er sandsynligt, at denne politik, der repræsenterer en symbiose mellem de territoriale politikker og EU's samhørighed, efter 2013 vil have konkret indvirkning på partnerlandene og vil bidrage til intensivering af samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder inden for EU's naboskabspolitik;

18. konstaterer med tilfredshed, at republikken Moldova for nyligt har afsluttet processen med oprettelse af en juridisk og institutionel ramme for regionaludvikling, som ligner EU-medlemsstaternes. Udvalget bifalder oprettelsen af udviklingsregioner, dvs. lokale og regionale funktionelle enheder, der udgør planlægnings-, evaluerings- og gennemførelsesrammen for regionaludviklingspolitikken, der indgår i nomenklaturen for EU's statistiske territoriale enheder (NUTS). Udvalget bifalder oprettelsen på nationalt plan af det nationale koordineringsråd for regionaludvikling og en national fond for regionaludvikling, der som årlig bevilling modtager 1 % af indtægterne på statsbudgettet (ca. 8 mio. euro i 2010). Det understreger endvidere, hvor vigtigt det er, at fordelingen af fondens finansieringskilder beror på en transparent og bæredygtig mekanisme til finansiering af regionaludviklingen;

19. venter med interesse på at se den rolle, som regionaludviklingsagenturerne, som for nyligt er oprettet, kommer til at spille i udviklingsregionerne. Agenturerne har til opgave at koordinere regionernes udviklingsindsats og gennemføre regionale udviklingsprojekter, der sigter mod at skabe en vedvarende økonomisk vækst på regionalt niveau. Regionsudvalget anbefaler at styrke de operationelle udviklingskapaciteter i regionalrådene, som er oprettet på grundlag af paritetsprincippet mellem på den ene side repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder og på den anden side repræsentanterne for den private sektor og civilsamfundet. Regionsudvalget understreger, hvor vigtigt det er at inddrage de lokale og regionale myndigheder fuldt ud i opfølgningen på og evalueringen af gennemførelsen af regionaludviklingspolitikken;

20. anbefaler, at der, eftersom Moldova allerede råder over den nødvendige mekanisme og institutionelle ramme for regionaludvikling, som er kompatibel med europæiske standarder, bør udvikles pilotprogrammer for regionaludvikling, der som en prioritet sigter mod at forbinde EU's og Moldovas energi- og transportnet, herunder jernbanenet, med hinanden, samt mod de lokale infrastrukturbehov, mod den menneskelige kapital og mod SMV'er, som defineret i EU's samhørigheds politik. Regionsudvalget understreger, at disse projekter primært bør rette sig mod dårligt stillede områder og mod de regioner, der står særligt tilbage, når det gælder udvikling og økonomisk vækst;

21. anbefaler, eftersom regionaludviklingsinstitutionerne er fuldt ud operationelle, at gøre budgetstøtten fra EU til udvikling af landdistrikter til Moldova i 2010 betinget af, at en del af beløbet i den nationale regionaludviklingsfond afsættes til formålet;

22. mener, at de grænseoverskridende samarbejdsinitiativer udgør en vigtig finansieringskilde for regionaludviklingsprojekterne, både inden for rammerne af den europæiske naboskabs politiks instrumenter (program for grænseoverskridende samarbejde Moldova-Rumænien-Ukraine 2007-2013, fælles operationelt program for Sortehavsområdet 2007-2013) og inden for samarbejdet mellem euroregionerne, som Moldova deltager i: Nedre Donau (Rumænien-Moldova-Ukraine) Siret-Prout-Dniestr (Rumænien-Moldova), Øvre Prout (Rumænien-Moldova-Ukraine). Som tillidsstyrkende foranstaltning er der for nylig iværksat et initiativ til oprettelse af euroregionen Dniestr (Moldova-Ukraine), som ligeledes skal omfatte de lokale myndigheder på venstre bred af Dniestr, dvs. områder, der ikke kontrolleres af Chişinău. Bortset fra visse undtagelser svarer grænserne mellem udviklingsregionerne Centrum, Nord og Syd til grænserne mellem de territoriale administrative enheder i republikken Moldova, der hører med til de tre euroregioner. De problemer, der kræver særlig opmærksomhed fra de grænseoverskridende parter side, er problemer vedrørende de administrative hindringer (beskatning og visumordning) og den begrænsede kapacitet på lokalt og regionalt niveau til at udvælge og udvikle kvalitetsprojekter;

23. mener, at tidsplanen for reformen af de lokale og regionale forvaltningsniveauer på kort sigt bør suppleres med en kontinuerlig udveksling af erfaringer, således at det bliver den bedste praksis i EU-medlemsstaternes lokale og regionale myndigheder, der bliver indført. Man bør anspore til en intensivering af kontakterne for at begunstige overførslen af viden via særlige former for samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder: venskabsordninger mellem institutioner eller lokal/regionalsamfund, undervisning, studiebesøg, deltagelse af de moldoviske nationale sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder i møderne mellem repræsentanterne for EU's lokale og regionale myndigheder i egenskab af medlemmer eller observatører. Selv om den form for aktiviteter har fundet sted i kort tid på ad hoc-basis, er det nødvendigt at systematisere dem i et bredt program for konsolidering af institutionel kapacitet og introduktion af god praksis hos de lokale og regionale myndigheder. Parallelt hermed må man anerkende initiativet om oprettelse af en samarbejdsrammeaftale mellem lokale og regionale myndigheder i Moldova og EU's medlemsstater baseret på bestemmelserne i den nye associeringsaftale;

24. opfordrer til forhandling og indgåelse af en samarbejdsprotokol mellem Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik og Moldova (det moldoviske ministerium for byggeri og regionaludvikling), der skal fremme dialogen om regionalpolitikken og det regionale samarbejde (inden for rammerne af Østpartnerskabet) og styrke den administrative kapacitet inden for regionaludvikling på nationalt og regionalt niveau;

25. opfordrer til styrkelse af de institutionelle kapaciteter samt til indgåelse af et institutionelt venskabsprogram mellem de regionale udviklingsagenturer, der for nyligt er oprettet i Moldova, og lignende agenturer i EU, men også inden for ikke-statslige strukturer (den europæiske sammenslutning af erhvervsudviklingskontorer – EURADA) og sammenslutninger af lokale myndigheder som f.eks. kongressen for lokale myndig-

heder CALM (Congress of Local Authorities from Moldova). Regionsudvalget foreslår at undersøge muligheden for at tildele de lokale og regionale myndigheder i Moldova observatørstatus i flere europæiske institutioner, der beskæftiger sig med regionalpolitik (Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg).

Bruxelles, den 6. oktober 2010

Mercedes BRESSO
Formand
for Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Lokal- og regionalstyre i Georgien og udvikling af samarbejdet mellem Georgien og EU«

(2011/C 15/10)

REGIONSUDVALGET

- mener, at politisk stabilitet, økonomisk udvikling og en høj levestandard for Georgiens befolkning har umådelig stor betydning for EU, men at en styrkelse af de indbyrdes forbindelser er blevet endnu vigtigere i lyset af Sortehavssynergien;
- glæder sig over underskrivelsen af visumaftalen med Georgien som et tegn på EU's åbenhed over for borgerne i Georgien;
- opfordrer Georgiens regering til at ændre lovgivningen i overensstemmelse med *Det Europæiske Charter om Lokalt Selvstyre* og til at indrette sit regionale forvaltningssystem, således at det kan danne grundlag for udvikling. Det forekommer navnlig nødvendigt at udarbejde en juridisk definition af en regions funktioner som en territorial enhed i landet og at fastlægge de regionale myndigheders beføjelser;
- opfordrer til, at der banes vej for, at repræsentanter for de georgiske lokale og regionale myndigheder sammen med repræsentanter for de centrale regeringsmyndigheder så tidligt som muligt inddrages i arbejdet med de aftaler, rapporter og handlingsplaner, der udarbejdes på grundlag af de bilaterale aftaler mellem EU og Georgien;
- foreslår, at der udarbejdes en ægte territorial dimension for østpartnerskabet og opfordrer følgelig EU's medlemslande og partnerlandene, herunder også Georgien, til at underskrive en multilateral aftale, der giver mulighed for oprettelse af europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS) i de østlige partnerlande, inklusive Georgien. EGTS kan bidrage til at styrke samarbejdet og til udvikling af forbindelser over grænserne, erfaringsudveksling og etablering af mellempolkelig kontakt mellem de lokale og regionale myndigheder i hhv. Georgien og medlemsstaterne.

Ordfører: Jacek Protas (PL/PPE), formand for Warmińsko-Mazurskie-regionen

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Strategiske udfordringer i forbindelserne mellem EU og Georgien

1. bekræfter, at EU's vigtigste mål i Georgien er at fremme et fredeligt, sikkert og stabilt styre, der kan bidrage til udvikling af godt naboskab og stabilitet i regionen, og som er rede til at dele de europæiske værdier og udvikle institutionel og retlig interoperabilitet i det sydlige Kaukasus og i forbindelserne til EU;

2. bekræfter, at det i EU's forbindelser til Georgien er en prioritet at støtte de demokratiske reformer, retsstatsprincipperne og en god regeringsførelse på såvel nationalt som lokalt niveau;

3. mener, at politisk stabilitet, økonomisk udvikling og en høj levestandard for Georgiens befolkning har umådelig stor betydning for EU, men at en styrkelse af de indbyrdes forbindelser er blevet endnu vigtigere efter den seneste udvidelse af EU med Rumænien og Bulgarien, som grænser op til det samme hav som Georgien, og især i lyset af det iværksatte program for Sortehavssynergi;

4. glæder sig over underskrivelsen af visumftalen med Georgien som et tegn på EU's åbenhed over for borgerne i Georgien;

5. hilser det velkomment, at Georgien nu er omfattet af EU's naboskabspolitik (ENP) og det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI), og at landet har tilsluttet sig østpartnerskabet (EaP). Udvalget bemærker, at dette initiativ åbner mulighed for en uddybning af forbindelserne mellem EU og Georgien;

6. understreger betydningen af østpartnerskabsinitiativet inden for rammerne af EU's naboskabspolitik. Udvalget er enig i målene om overholdelse af retsstatsprincipperne, god regeringsførelse, respekt for og beskyttelse af mindretal, accept af principperne for markedsøkonomi og bæredygtig udvikling;

7. er tilfreds med, at Kommissionen har indbudt Regionsudvalget til at deltage i østpartnerskabet, og navnlig i arbejdet i de tematiske platforme om demokrati, god regeringsførelse og stabilitet og mellemfolkelig kontakt;

8. understreger, at naboskabspolitikken blev udarbejdet for at udviske skillelinjerne i Europa gennem en gradvis udvidelse af området med demokrati, velstand og sikkerhed;

9. opfordrer EU og Georgien til ved hjælp af twinning-programmer, udstationeringer og andre eksisterende støtteprogrammer at udnytte den omfattende viden og de udstrakte erfaringer, som de nye medlemslande har indhøstet i forbindelse med deres sociale og økonomiske reformer;

10. understreger, at det er nødvendigt at koordinere de forskellige initiativer og programmer og at samordne de igangværende projekter og instrumenter for dermed at undgå overlapninger mellem EU's forskellige tiltag;

11. glæder sig i lyset af lokalvalgene i maj 2010 over de fremskridt, der er gjort hen imod opfyldelse af internationale standarder, men der er stadig visse mangler, der skal rettes op på. Selvom valgbehandlingen generelt var gennemsigtig, åben og professionel, og der var betydelige forbedringer, hvilket viste, at myndighederne søger at rette op på tidligere mangler, var der stadig anledning til bekymring især med hensyn til mobilisering af vælgerne, manglen på lige vilkår for visse kandidater og en undertiden uklar skillelinje mellem statsstøttede regeringsaktiviteter og partipolitiske aktiviteter.

Prioriteter for udvikling af de lokale myndigheder

12. henleder opmærksomheden på, at de lokale og regionale myndigheder spiller en stor rolle i gennemførelsen af målsætningerne for EU's naboskabspolitik i Georgien. Denne rolle handler primært om deres bidrag til den territoriale udvikling, forbedring af de økonomiske forhold, udvikling af respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende friheder, fremme af mobiliteten og deres støtte til oprettelse af indbyrdes forbindelser;

13. anbefaler, at der indledes forhandlinger og etableres direkte samarbejde, erfaringsudveksling og mobilitetsforanstaltninger mellem de lokale og regionale myndigheder i hhv. medlemsstaterne og i Georgien med det sigte at udveksle erfaringer og fremme udviklingen på lokalt og regionalt niveau;

14. understreger, at det er en prioritet at styrke de lokale myndigheder i Georgien. Udvalget mener, at der bør afsættes flere midler til forbedring af den administrative kapacitet på lokalt plan. Inden for rammerne af østpartnerskabet kan dette opnås ved hjælp af omfattende programmer for institutionsopbygning (CIB), som kunne suppleres med twinning-projekter, høringer på højt plan, uddannelse og programmer for udveksling af personale, praktikophold, og stipendier til erhvervsfaglig uddannelse. Det er også bydende nødvendigt at hjælpe Georgien med at opbygge et akademisk grundlag inden for forskning i decentral forvaltning og regionaludvikling;

15. anbefaler Georgien at modernisere de administrative standarder for sine lokale myndigheder og at forbedre deres institutionelle kapacitet med praktisk hjælp fra EU. Dette kan opnås ved at styrke og udbygge den politiske dialog, den mellemfolkelige kontakt og twinning-instrumenterne såvel som gennem udveksling af bedste praksis mellem de parter i EU og Georgien, som er med til at gennemføre de politiske og sociale reformer;

16. opfordrer Georgiens regering til at ændre lovgivningen i overensstemmelse med *Det Europæiske Charter om Lokalt Selvstyre* og til at indrette sit regionale forvaltningssystem, således at det kan danne grundlag for udvikling. Det forekommer navnlig nødvendigt at udarbejde en juridisk definition af en regions funktioner som en territorial enhed i landet og at fastlægge de regionale myndigheders beføjelser;

17. konstaterer med tilfredshed, at de georgiske myndigheder i løbet af de fire år med den nye form for lokalstyre har opnået stor succes. Det er lykkedes dem at skabe en mere effektiv og gennemsigtig metode til at finansiere de decentrale myndigheder, at fortsætte udvidelsen af den lokale infrastruktur og at fremme større aktivitet i lokalsamfundene. Til trods for disse positive resultater er der fortsat meget at gøre;

18. opfordrer indtrængende de georgiske myndigheder til at overveje muligheden for i fremtiden at indføre et lavere decentralt forvaltningsniveau, efterhånden som de decentrale myndigheder finder bedre fodfæste, eller at øge det eksisterende antal kommuner. Udvalget mener, at de decentrale myndigheders indsats på det laveste forvaltningsniveau sikrer, at lokale problemer løses på den mest effektive og hurtigste måde, at lokalbefolkningen i højere grad inddrages, og at der skabes en større ansvarsfølelse for fælles projekter. Udvalget opfordrer også til at overveje tanken om at indføre forvaltning på regionalt plan;

19. hilser det velkomment, at de nye lovbestemmelser, der træder i kraft efter lokalvalgene i 2010, øger betydningen af rådene som lokale repræsentative organer, der er valgt gennem lokalvalg, hvilket sker på bekostning af borgmestrene;

20. opfordrer de georgiske myndigheder til at forbedre mekanismen for overførsel af finansielle midler til de decentrale myndigheder og til landets regionaludviklingsbehov. Udvalget opfordrer ministeriet for regionaludvikling til at spille en større rolle i denne mekanisme i stedet for finansministeriet, som ikke er i stand til at imødekomme regionernes behov lige så godt som et departement, der er specialiseret i dette område;

21. erkender, at der er behov for finansiell decentralisering i Georgien. De fleste lokale myndigheder er for mere end 90 % af deres indtægters vedkommende afhængige af budgetbevillinger;

22. opfordrer de georgiske myndigheder til at ændre valgloven, således at det bliver tilladt for uafhængige kandidater at

deltage i landets lokalvalg. Dette vil reducere politiseringen af lokalstyret i Georgien og bane vej for deltagelse af lokale ledere;

23. anbefaler Georgiens myndigheder at udvikle mekanismer, der giver mulighed for, at repræsentanter for lokalmyndighederne i højere grad deltager i udarbejdelsen og gennemførelsen af den regionale udviklingsstrategi samt andre statslige dokumenter om udvikling af individuelle lokale myndigheder;

24. opfordrer til, at der banes vej for, at repræsentanter for de georgiske lokale og regionale myndigheder sammen med repræsentanter for de centrale regeringsmyndigheder så tidligt som muligt inddrages dels i arbejdet med de aftaler, rapporter og handlingsplaner, der udarbejdes på grundlag af de bilaterale aftaler mellem EU og Georgien, navnlig inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik, dels i forberedelsen og implementeringen af det nationale vejledende program (National Indicative Programme – NIP);

25. opfordrer Georgiens regering til at udvikle mekanismer for dialog med og høring af myndighederne på det lokale plan, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet ved at inddrage dem i EU's samarbejdsprocedurer;

26. anbefaler, at de decentrale myndigheder inddrages i gennemførelsen af projekter inden for følgende fire nøgleområder, der indgår i strategidokumentet om grænseoverskridende samarbejde i 2007-2013:

- økonomisk og samfundsmæssig udvikling,
- miljøbeskyttelse, sundhedsbeskyttelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet,
- problemer med grænsetrafik,
- mellemfolkelige kontakter;

Udvalget opfordrer til, at der gøres en indsats via mindre projekter, og at der i den forbindelse gives forrang til projekter, der har til formål at forbedre den generelle levestandard;

27. understreger, at de lokale ngo'er og de lokale medier spiller en vigtig rolle, fordi de holder øje med og fører tilsyn med, at de lokale myndigheder fungerer korrekt, og at deres arbejde foregår på en gennemsigtig måde og fører til konkrete resultater. Medierne og ngo'erne har desuden stor betydning, når det gælder om at analysere de lokale myndigheders og lokalsamfundenes konkrete problemer samt drøfte de mulige løsninger og gennemføre disse;

28. anbefaler de europæiske institutioner at yde større støtte til lokale ngo'er og lokale medier i Georgien.

Prioriteter for den regionale udvikling

29. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen har anerkendt regionaludvikling og støtte til landbrugssektoren som et vigtigt område for fortsat eller endog øget støtte til Georgien som led i det nationale vejledende program (NIP) for perioden 2011-2013;

30. hilser det velkomment, at Georgien i 2009 oprettede et ministerium for regionaludvikling og infrastruktur, som er blevet en vigtig samarbejdspartner for EU;

31. bemærker med tilfredshed, at de georgiske myndigheder har sat regionaludvikling på den politiske dagsorden med det sigte at styrke Georgiens økonomi. Udvalget værdsætter Georgiens indsats og positive resultater på dette område. Udvalget henleder samtidig opmærksomheden på, at der fortsat er meget at gøre, ikke mindst hvad angår udviklingen af en bottom-up-strategi;

32. opfordrer de georgiske myndigheder til at fortsætte programmet »Georgien uden fattigdom«, som allerede blev søsat i 2008 inden krigen, og til at videreudvikle sygesikrings-systemet for de fattigste. Fattigdom er i Georgien fortsat et alvorligt problem, der bør løses med hjælp fra EU;

33. anbefaler de georgiske myndigheder til med hjælp fra EU at indlede en aktiv, målrettet bekæmpelse af arbejdsløsheden, som stadig er et meget alvorligt problem, navnlig i landdistrikterne. Udvalget anbefaler også at skabe institutioner, som skal have til opgave at overvåge og bekæmpe arbejdsløshed. Det er også nødvendigt at løse problemet med ubalancen mellem befolkningens færdigheder og uddannelse og arbejdsmarkedets faktiske behov;

34. fremhæver, at der er behov for fortsat reform og udvikling af Georgiens landbrug. Udvalget tilskynder de georgiske myndigheder til at blive enige om den endelige udformning af strategien for udviklingen af landbruget i Georgien, at vedtage strategien og øge de offentlige investeringer samt skabe incitament til øgede private investeringer i landbrugssektoren. Det er afgørende, da størstedelen af de georgiere, der lever under fattigdomsgrænsen, er bosat i landdistrikterne;

35. værdsætter Georgiens bestræbelser på at forbedre kvaliteten af dets statistiske undersøgelser og at vedtage en ny lov om statistik, som indeholder bestemmelser om oprettelse af et statistikagentur. Udvalget opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at bistå med at gennemføre denne lovgivning;

36. opfordrer EU-institutionerne og EU-medlemsstaterne til at hjælpe Georgien med at forberede og gennemføre statistiske undersøgelser og med at bearbejde resultaterne af disse undersøgelser. Uden nøjagtige, faktuelle oplysninger om de enkelte regioner er det umuligt at føre en effektiv regionalpolitik eller at skabe regional udvikling;

37. anbefaler, at EU støtter udarbejdelsen af en plan for den fysiske planlægning i Georgien;

38. noterer sig, at miljøbeskyttelse har særdeles stor betydning i Georgien. Naturressourcerne – vandet, skovene, kystområderne, bjergene, luften mm. har virkelig stor betydning for landets økonomi. Udvalget anbefaler Georgien fortsat at arbejde på en miljøstrategi og en miljøbeskyttelseskodeks. Udvalget opfordrer til, at der med aktiv bistand fra EU's side udarbejdes en politik for miljøbeskyttelse og bæredygtig udvikling i Georgien;

39. bemærker, at det er nødvendigt at fremme innovationen i Georgiens videnskabelige og økonomiske sektor. Udvalget opfordrer EU-institutionerne til at være opmærksomme på dette problem;

40. opfordrer de georgiske myndigheder til at føre en sammenhængende politik for lokal økonomisk udvikling og udvikling af smv'er på regionalt plan. Investeringer i lokal infrastruktur og lavtforrentede lån kunne være en hjælp.

Regionalt samarbejde

41. bemærker, at regionalt og grænseoverskridende samarbejde er en væsentlig del af arbejdet med at løse fælles problemer, f.eks. inden for forvaltning af vandressourcer, bekæmpelse af organiseret kriminalitet, transport, udenlandske investeringer, energi, miljøbeskyttelse og klimaforandringer;

42. opfordrer de georgiske lokale myndigheder til at bestræbe sig på dels at stimulere samarbejdet mellem de georgiske regioner, dels at inddrage dem i de internationale samarbejdsnet. Udvalget anbefaler følgelig centralregeringen at afgøre spørgsmålene om landets territoriale inddeling, definitionen af en region og de regionale myndigheders kompetencer;

43. ser positivt på påbegyndelsen af gennemførelsen af den integrerede grænseforvaltning i det sydlige Kaukasus og på den nye ledelse af Kaukasus' regionale miljøcenter. Udvalget opfordrer til at videreføre det sydkaukasiske narkobekæmpelsesprogram. Alle disse initiativer er meget vigtige midler til at fremme regionalt samarbejde og stabilitet i det sydlige Kaukasus;

44. foreslår, at der udarbejdes en ægte territorial dimension for østpartnerskabet og opfordrer følgelig EU's medlemslande og partnerlandene, herunder også Georgien, til at underskrive en multilateral aftale, der giver mulighed for oprettelse af europæiske grupper for territorialt samarbejde (EGTS) i de østlige partnerlande, inklusive Georgien. EGTS kan bidrage til at styrke samarbejdet og til udvikling af forbindelser over grænserne, erfaringsudveksling og etablering af mellemfolkelig kontakt mellem de lokale og regionale myndigheder i hhv. Georgien og medlemsstaterne;

45. vil i overensstemmelse med Kommissionens anbefalinger arbejde effektivt for at udvikle en formel for regelmæssig dialog og et tættere samarbejde mellem de lokale og regionale myndigheder i EU-medlemsstaterne og medlemmerne af østpartnerskabet, først og fremmest ved at afholde årlige konferencer for lokale og regionale myndigheder i EU og østpartnerskabslandene;

46. er enig i Kommissionens opfordring til at styrke det multilaterale samarbejde som supplement til Den Nordlige Dimension og Sortehavssynergien. Udvalget opfordrer til at koordinere de multilaterale initiativer, som f.eks. Sortehavssynergien og østpartnerskabet, inden for rammerne af naboskabspolitikken med det sigte at udvikle de bilaterale forbindelser mellem EU og Georgien.

Den særlige situation i regioner beboet af nationale mindretal

47. bifalder, at de georgiske myndigheder har vedtaget en national integrationsstrategi, som bl.a. sigter mod at forbedre infrastrukturen i regioner beboet af nationale mindretal. Udvalget konstaterer, at spørgsmålet om de nationale mindretals integration og rettigheder til trods for disse bestræbelser fortsat giver anledning til bekymring;

48. ser positivt på de georgiske myndigheders hidtidige bestræbelser på at øge kendskabet til landets officielle sprog blandt mindretallene og på at oversætte skolebøger, der anvendes i Georgiens officielle læseplaner, til mindretalssprogene. Det er et vigtigt skridt i retning af at harmonisere uddannelse i hele landet. Der er behov for fortsatte og udvidede tiltag i denne retning, da manglende kendskab til georgisk blandt medlemmer af mindretallene fortsat er en stor udfordring;

49. opfordrer EU-institutionerne til at være særligt opmærksomme på tilfælde af forskelsbehandling på grund af etnisk eller religiøs tilhørsforhold i Georgien og til at yde al den støtte (inklusive teknisk, specialist- og finansiel støtte), der er nødvendig for at finde juridiske og institutionelle løsninger, som fremmer overholdelsen af mindretalenes rettigheder samt deres integration i samfundet og status som borgere;

50. opfordrer EU-institutionerne og andre internationale institutioner, der er involveret i georgiske anliggender, til at fremme uddannelsesmæssig information, der øger bevidstheden om juridiske, politiske og civile spørgsmål blandt de etniske og religiøse mindretal i Georgien;

51. tilskynder de georgiske nationale myndigheder til at udarbejde passende ordninger for at forhindre medlemmer af mindretallene i at blive udelukket fra landets sociale, politiske og offentlige liv;

52. opfordrer de georgiske myndigheder til at udarbejde en politik, som gør det muligt at indkredse de konkrete problemer, mindretallene står over for, og at løse dem hurtigt og effektivt under aktiv inddragelse af alle involverede parter: først og fremmest repræsentanter for de nationale myndigheder, de lokale myndigheder og mindretallene, men også civilsamfundsorganisationer, den private sektor, lokalsamfund og internationale organisationer;

53. understreger, at fælles ansvar og en koordineret indsats fra regeringen, de lokale myndigheder og ngo'erne rettet mod de nationale og religiøse mindretal i Georgien er af afgørende betydning.

Den særlige situation i de konfliktramte regioner

54. hilser det velkomment, at EU siden august 2008 har engageret sig i at afslutte krigen mellem Rusland og Georgien og fjerne følgerne heraf, at der er oprettet en EU-overvågningsmission (EUMM) i Georgien, og at Georgien ydes hjælp til genopbygning efter krigen;

55. værdsætter og understreger betydningen af EU's aktive deltagelse sammen med FN og OECD i Genève-forhandlingerne, der blev søsat i 2008 som et forum for dialog og en platform for bestræbelserne på at løse konflikten;

56. glæder sig over det fortsatte samarbejde mellem NATO og Georgien om demokratiske, institutionelle og forsvarsreformer med henblik på at forberede Georgien på medlemskab af NATO og yderligere stabilitet i regionen;

57. understreger, at EU permanent anerkender Georgiens territoriale integritet og ukrænkeligheden af dets grænser og går kraftigt ind for en fredelig konfliktløsning;

58. anbefaler, at både EUMM og EU's særlige repræsentant i det sydlige Kaukasus fortsat holder nøje øje med, hvordan situationen udvikler sig i konfliktområderne;

59. opfordrer Rusland til at overholde bestemmelserne i den aftale om afslutning af konflikten, som landet underskrev i august 2008, og trækker sine styrker tilbage til den position, de indtog, inden konflikten brød ud, samt holder op med at forhindre EUMM i at få adgang til Abkhasien og Sydossetien;

60. hilser det velkomment, at de georgiske myndigheder har vedtaget og gennemført en national strategi for interne flygtninge for perioden 2009-2012, som omfatter alle interne flygtninge;

61. værdsætter det positive skridt, som den georgiske regering tog i januar 2010, da den vedtog en »*National strategi for besatte områder: inddragelse gennem samarbejde*«, såvel som regeringens intention om at ændre »*Loven om besatte områder*«, om hvilken Europarådet havde udtrykt alvorlige forbehold;

62. går klart ind for at fortsætte støtten til de regioner, der er berørt af den seneste konflikt. Udvalget mener, at der bør afsættes yderligere midler, navnlig til hjælp til flygtninge, interne flygtninge, genopbygning af boliger og infrastruktur, fremme af dialogen i lokalsamfundet og endelig til foranstaltninger til opbygning af tillid.

Afsluttende bemærkninger

63. understreger, at der kun er gået seks år siden »Rosenrevolutionen«, som satte gang i en periode med forandringer og reformer i Georgien, under hvilken landet er blevet ramt af både krig og virkningerne af den globale økonomiske krise. Til trods for det korte tidsrum og de vanskeligheder, landet er stødt på, er det lykkedes Georgien at gøre store fremskridt i retning af demokrati, markedsøkonomi og udvikling;

64. henleder opmærksomheden på, at EU-støtten har virkelig stor betydning for de lokale myndigheder og den regionale udvikling i Georgien, som ligger i en politisk ustabil region, der er udsat for hyppige regeringsskifter, og som lige siden Sovjetunionens sammenbrud har været vidne til mindst et dusin tilfælde af væbnede eller fastlåste konflikter. Georgien er beliggende i en etnisk, religiøs og historisk set meget forskelligartet region, som ikke hidtil har haft nogen veludviklede demokratiske traditioner som i Europa. Investeringer i udvikling og styrkelse af de decentrale myndigheder i Georgien har derfor afgørende betydning for såvel en forbedring af befolkningens levestandard som for demokratiseringen af Georgien. Disse tiltag vil desuden bidrage til at fremme europæiske værdier og skabe tillid til EU blandt Georgiens befolkning;

65. minder om, at den politiske og økonomiske udvikling i Georgien, som er umiddelbar nabo til EU og er beliggende i et energiforsyningsmæssigt strategisk område og i nærheden af politisk ustabile regioner, er af afgørende betydning for EU. Støtte til Georgiens bestræbelser på at tilnærme sig EU bør være en prioritet for EU.

Bruxelles, den 6. oktober 2010

Mercedes BRESSO
Formand
for Regionsudvalget

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA